

யா / இராமநாதன் கல்லூரி

நுற்றாண்டு மலர் லண்டன்

1913 – 2013

எவரஸ்ட்

24 Loampit Hill
Lewisham SE13 7SW
Tel : 020 8691 2233

அசத்தலானே

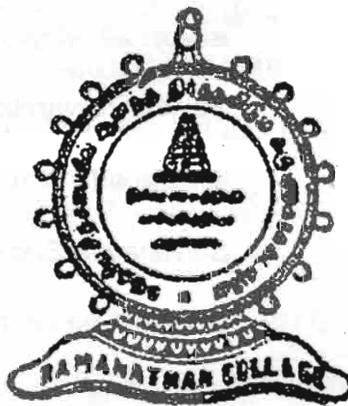
அதை சுவைக்கு

Breakfast Lunch Dinner

யா/ இராமநாதன் கல்லூரி

சுன்னாகம்

நாற்றாண்டு மலர்

1913 – 2013

மார்ச் மாதம் 22ம் திகதி 2014 இல்
லுயிசம் - ஸண்டன் சிவன் மண்டபத்தில்
நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சியில் வெளியிடப்பட்டது

யா/ இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - ஐஇ
21 Phillimore Court, Radlett, Herts WD7 8NN

உள்ளடக்கம்

நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடிய இராமநாதன் கல்லூரி	ந. சச்சிதானந்தன்	03
அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி	கமலராணி கிருஞ்னபிள்ளை	05
President's Message – UK	Savithiri Navaratnam	07
வாழ்த்துச் செய்தி - கொழும்பு	ஞனேஸ்வரி சோமசுந்தரம்	09
President's Messge - Canada	Selvanayaki Sridas	11
Messages (Excerpts)	College Centenary Souvenir	13
சில துளிகள் - வாழ்த்துக்கள்	கல்லூரி நூற்றாண்டு மலரிலிருந்து	14
The First Prize Giving report	Sir Robert Chalmers	21
Memorial Address - 1978	Justice A Vaithiyalingam	26
நிறுவனர் நினைவுரை - 1994	ஆர் எஸ் நடராசா	29
இராமநாதன் அவர்களின் கல்விப் பணி	க. சி. குஸரத்தினம்	37
இராமநாதன் கல்லூரியின் பொற்காலச் சிற்பி திருமதி பிள்ளை	சகிதேவி கந்தையா	39
Celebrating the Centenary	Ranganayaki Pathmanathan	49
கல்லூரி வரலாறு	சுலோசனா யோகராசா	53
மங்காத புகழ் பரப்பும் இராமநாதன் கல்லூரி	ஆனந்தி சிவஞர்னசுந்தரம்	61
நன்றி	பழைய மாணவர் சங்கம் - ஜீ	63

நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடிய இராமநாதன் கல்லூரி

நான் பிறந்த கிராமத்தின் எல்லையில் உள்ள இராமநாதன் கல்லூரிக்கு 2011ம் ஆண்டு சென்றேன். அப்பொழுது, 1950 – 1965 களில் நான் பார்த்த கல்லூரியின் நிலைமை பல விதத்திலும் சீரங்கு இருந்த காட்சி என்மனதைப் புண்படுத்தியது. அக்காட்சிகள் சிலமாதங்கள் வரை என்மனதை விட்டு அகலவில்லை.

2012ம் ஆண்டு இறுதியில் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்ற தற்போதைய அதிபர் திருமதி கமலராணி கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் எனது ஊரான இன்னுவிலைச் சேர்ந்தவர். இவர் 2013ம் ஆண்டு கல்லூரியின் நூற்றாண்டு அமைகிறது. அதற்கான விழா ஏற்பாடு செய்ய உள்ளோம். இவ்விழாவிற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று செய்தி அனுப்பி இருந்தார்.

இவ் அழைப்புக் கிடைத்தவுடன், நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுவதற்கு முன்பாக கல்லூரி திருத்தப்பட்டு புதுப்பொலிவு பெறவேண்டும் என எண்ணினேன். ஊரெழுவைச் சேர்ந்த திருச்சன்முகநாதன் அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு இராமநாதன் கல்லூரியில் உள்ள திருத்த வேலைகள் சம்பந்தமாக அதிபரைச் சந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டேன். ஒப்பர் அவர்கள் இவரிடம் இருந்து பெற்ற செலவின் விபரங்களை கல்வித் தினைக்களத்திட சமர்ப்பித்து வேண்டிய அனுமதியைப் பெற்று எனக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து இராமநாதன் கல்லூரி நிலைமை பற்றி லண்டனில் உள்ள தமிழ் ஊடகங்கள் மூலம் விளங்கிப்படுத்தப்பட்டது. நண்பர்களிடமும் இங்குள்ள சைவ ஆலயங்களின் நிர்வாகிகளிடமும் கல்லூரியின் பரிதாபகரமான நிலைமை பற்றியும் நூற்றாண்டு விழாவிற்கு முன்பாகத் திருத்தப்பட வேண்டிய தேவைபற்றியும் எடுத்துக்கூறி அவர்களின் ஒத்துழைப்பை வேண்டினேன்.

ஹரோ பகுதியிலுள்ள ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலய அறங்காவலர் திரு மோகனதாஸ் அவர்கள் கோவில் சார்பாக ₹1000 கல்லூரிக்கு அனுப்புவதாக தெரிவித்து ஊக்கமளித்தார். அத்துடன் பெயர் வெளியிட விரும்பாத ஒருவர் கணிசமான தொகையைக் கல்லூரிக்கு அனுப்பி வைத்தார். வைத்திய கலாநிதி உதயகுமார் சுந்தரவிங்கம் அவர்களும், உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலயம், ஈலிங் - ஸ்ரீ கணக்குர்க்கை அம்மன் ஆலயம், என்பீல்ட் - ஸ்ரீ நாகபூசனி அம்மன் ஆலயம், ஈஸ்ற்காம் - லண்டன் ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம், லூயிசம் - லண்டன் சிவன் கோவில் ஆகிய கோவில்களும் நிதி உதவி வழங்கின. நலன் விரும்பிகள் பலரும் உதவினர்.

லண்டனில் உள்ள கல்லூரியின் பழைய மாணவிகளைத் தொடர்பு கொண்டு, சங்கம் புத்துயிர் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளையும் செய்தேன். பழைய மாணவியும் ஆசிரியையுமான திருமதி சாவித்திரி நவரத்தினம் அவர்கள் சங்கத்தை இயங்கச் செய்வதற்கும் நிதி சேகரிப்பதற்கும் கடுமையாக உழைத்தார். வைத்திய கலாநிதி ஸ் நவரத்தினம் அவர்கள் கல்லூரிச் சீரமைப்புக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்வதாகக் கூறி நிதி சேகரிப்பதற்கு உதவினார்.

சென்ற வருடம் கல்லூரியில் உள்ள திருத்த வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக இருதடவைகள் கல்லூரிக்குச் சென்று வந்தேன். அங்கு மொத்தமாக நான்கு மாதங்களுக்கு மேலாக நின்று கல்லூரியின் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்தேன். கல்லூரி விடுதிக்கு வேண்டிய அவசிய திருத்த வேலைகள், அருணாசல மண்டபத் திருத்த வேலைகள், காடாக இருந்த கல்லூரி வளாகத் துப்பரவு வேவைகள் என்பனவற்றுடன் அவசியமான

மின்சார வேலைகள், தேவையான நீர் வழங்கல் வேலைகள் செய்யப்பட்டன. சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தில் ரூபா 80 லட்சம் வரையில் செலவு செய்ததன் மூலம் கல்லூரி புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ளது.

புதுப்பொலிவு பெற்ற வளாகத்தில், இராமநாதன் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழாவை கல்லூரிச் சமூகம் இணைந்து மகிழ்ச்சியுடன் மூன்று நாட்கள் கொண்டாடியது. சமீபத்தில் நூற்றாண்டு விழாக்களைக் கண்ட யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல பாடசாலைகளான தெல்லிப்பழை - மகாஜனக் கல்லூரி, கொக்குவில் - இந்துக் கல்லூரி, மானிப்பாய் - இந்துக் கல்லூரி என்பன கொண்டாடிய விழாக்களுக்கு இணையாக இராமநாதன் கல்லூரியின் விழாக்கள் நடைபெற்றமை மகிழ்வாக இருந்தது.

வடமாகாணத்தின் முதலமைச்சர் நீதியரசர் சி வி விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள் முதலநாள் விழாவின் முதன்மை விருந்தினராகவும், பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் திரு டி எம் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இரண்டாம் நாள் விழாவின் முதன்மை விருந்தினராகவும், அமைச்சர் பேராசிரியர் திஸ்ஸெ விதாரண அவர்கள் மூன்றாம் நாள் விழாவின் முதன்மை விருந்தினராகவும் கலந்து சிறப்பித்தனர். மூன்று நாட்களும் சிறப்பு விருந்தினர்களாக, வடமாகாணத்தின் கல்வி அமைச்சர் திரு த குருகுலராஜா, பழைய மாணவரும் முன்னாள் பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினருமான் திரு த சித்தாத்தன் ஆகியோருடன் கல்வித் தினைக்களை உயரதிகாரிகள் என பலர் கலந்துகொண்டு விழாவைப் பொலிவாக்கினர்.

விழாவின் போது இலங்கை அரசாங்கத்தினால் ஞாபகார்த்த முத்திரை வெளியிடப்பட்டது. கல்லூரிச் சமூககத்தினால் நூற்றாண்டு நினைவாக 500க்கு மேற்பட்ட பக்கங்கள் கொண்ட சிறப்பு மலர் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. பழைய மாணவியும், யாழ் ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரா அதிபருமான திருமதி குககுமாரி விஜயரகுநாதன் அவர்கள் மலரின் ஆசிரியராக இருந்து, பாதுகாக்க வேண்டிய இந்தக் களஞ்சியத்தைத் தயாரித்துத் தந்துள்ளார்.

சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் ஆற்றிய சேவைகள் பற்றியும் அவர் நிறுவிய இராமநாதன் கல்லூரியின் பெரும் குழுமபற்றியும் ஞாபகப்படுத்தும் அதே வேளையில், போரில் சிக்கித் தப்பிய மாணவிகளின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் இனிமேல்வரும் நூறு வருடங்களில் இங்கு கல்விகற்க வருகின்ற மாணவிகளுடைய நலன்களை எப்படிக் கட்டி எழுப்பலாம் என்று திட்டமிடுவதும், அதற்காக உழைப்பதுமே காலத்தின் தேவையாகும்.

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தக் கல்லூரியின் சீரமைப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் மிகத்தேவையான வேளையில் பங்குபற்ற எனக்கு வாய்ப்பளித்த அதிபர், திருமதி கமலராணி கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

நடராசா சச்சிதானந்தன்
22. 03. 2014

கல்லூரி அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி

J/ RAMANATHAN COLLEGE CHUNNAKAM

Principal

Mrs.K.Krishnapillai
B.A.Dip. in Ed. S.L.P.S.2-1

Census No- 09167

T.P 021 224 1762
Email : chu.ramanathan@gmail.com

Deputy Principal

Mrs.N.Sivarajan
BA,Dip.in Edu,Dip.in Dance
SP.Trd.Dance, S.L.T.S-I

School ID No- 1010001

இராமநாதன் கல்லூரியின் இலண்டன் பழைய மாணவர் சங்கம் இலண்டன் மாநகரில் வெளியிட இருக்கும் மலருக்கு இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவியும், அதிபரும் என்ற வகையில் வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

வெள்ளி விழா, போன்விழா, மணிவிழா, பவளவிழாக்களைக் கண்ட இக்கல்லூரி 2014 ஜூன் வரி 18,19,20ம் திகதிகளில் நூற்றாண்டு விழாவை இனிமையாகக் கொண்டாடிய பெருமயோடு தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. நூற்றாண்டு மலரையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இந்த நிலைக்கு உயர்த்தி வைத்த நல்ல உள்ளங்களை நன்றியுணர்வோடு பாராட்டுகின்றேன். கண்டா, இலண்டன், அவுஸ்டிரேலியா பழைய மாணவிகளும் பெருந்தொகைப்பணத்தை கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு செலவளித்துள்ளார்கள். தொடர்ந்து சேர்.பொன்.இராமநாதன் அவர்களின் வாரிசான D. M. சுவாமிநாதன்-பாராஞமன்ற உறுப்பினர், பேராசிரியர் க. சிற்றம்பலம், இலண்டன் வாழ நலன்விரும்பிகளான திரு. ந. சச்சிதானந்தன், Dr. S. நவரட்னம், கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கம், நலன்விரும்பிகள் காலத்திற்குக் காலம் இருந்த அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், அனைவருடைய ஒத்துழைப்பினாலும் கல்லூரி வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட அதிபர்கள் கல்லூரியை வளம்படுத்தியுள்ளனர்.

இற்றைக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களால் தூர நோக்கோடு திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்டது இக்கல்லூரி. ஈழமணித்திருநாட்டின் வடபால் யாழ்ப்பாண மண்ணில் மருதனார்மதத்தில் அமைந்துள்ளது. சைவத்தமிழ்ப் பெண்களுக்கெனக் கட்டப்பட்ட இக்கல்லூரி இலங்கையில் (சைவத்தமிழ் பெண்கள்) முதற் பெண்கள் கல்லூரியாகும். இக்கல்லூரி அனைத்துக் கல்லூரிகளுக்கும் முன்மாதிரியான கல்லூரியாகும். கலாசாரப் பண்பாட்டுப்புரட்சியின் சின்னமாக விளங்குகின்றது. பாரிய நிலப்பரப்பில் சகல வசதிகளோடுங்கூடியதாக அமைந்துள்ளது. பரந்து உயர்ந்த கட்டடம், விசாலமான வசூல்பறைகள், விடுதிச்சாலைகள், நூல் நிலையம், வழிபாட்டிடம், விளையாட்டு மைதானம் என்பல

வசதிகளோடும் கட்டப்பட்டது இக்கல்லூரி காலத்துக்குக்காலம் ஏற்பட்ட அன்றத்தங்களினால் பாதிப்படைந்தது. இப்பாதிப்புக்கள் ஒரளவு நிறைவு செய்யப்பட்டு நாற்றாண்டு விழாவை கல்லூரி கொண்டாடியுள்ளது.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் இல்சியம் சிறந்த பெண்களை, கல்வியியலாளர்களை உருவாக்குவதே. எனவே அவரது குறிக்கோள் ஒரு ஆணுக்குக் கொடுக்கும் கல்வியிலும் பார்க்க ஒரு பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் கல்வியானது, சமூகத்தையும் நாட்டையும் வளம்படுத்தும் என்பதே. இந்த இல்சியம் வீண்போகாத அளவிற்குப் பல பெண் கல்வியியலாளர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். பல வைத்திய நிபுணர்கள், பொறியியலாளர்கள், கலைஞர்கள், சட்டவல்லுனர்கள் உயர்த்திகள் பலர் தோன்றினர். இன்றும் உலகின் பல பாகங்களிலும் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவிகள் உயர் பதவிகளில் இருந்து இராமநாதனின் இல்சியத்தை, கலாசாரம், பண்பாடு பேணிப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்றால் கல்லூரி வழங்கிய பயிற்சியே ஆகும்.

இன்று இலண்டன் மாநகரில் பழைய மாணவர்கள் நாற்றாண்டு விழா கொண்டாடி மலர் ஒன்றை வெளியிடுவது அவர்களது நன்றிக்கடப்பாடு என்பதை என்னால் உணர முடிகின்றது. தாம் கல்வி கற்ற அண்ணக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்துகின்றார்கள். மேன் மேலும் கல்லூரி வளர்ச்சியில் அவர்கள் காட்டும் கவனமும், ஒத்துழைப்பும் எப்பொழுதும் எது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு தேவை என்பதைக் கூறிக்கொள்வதோடு அந்த நல்ல உள்ளங்களை மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

இராமநாதன் கல்லூரி புகழ்மணம் பரப்பி இம்மலர் மலர வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல சிவகாம சுந்தரி நடராஜப் பெருமானை வணங்கி வாழ்த்தி ஆசி கூறுகின்றேன்.

நன்றி

திருமதி. கமலராணி கிருஸ்ணபிள்ளை
B.A (Hons), PGDE, SLPS – 2-I

Old Students Association of Ramanathan College United Kingdom

21 Phillimore Court, Radlett, Herts, WD7 8NN
+44 192 385 9054

Message from the President

2014 is a momentous year for our Alma Mater, Ramanathan College, Chunnakam, Sri Lanka. The celebration of our Centenary year provided everyone associated with the College with the opportunity to honour our heritage and pay tribute to our *100 years of service to the community*.

One hundred years ago our founder, namely Sir Ponnampalam Ramanathan, made a leap of faith in setting up a college for Women. Today we are recognized as one of the great schools in the northern part of Sri Lanka.

With our Centenary year now behind us, we are moving into our second century with a great sense of optimism. The College remains committed to serving the community and to educating individuals who, in turn, go on to become great leaders of our nation. To do this we must provide a learning environment fit for future students.

Over the last few years, the UK-Chapter has been instrumental towards this goal, thanks to the generosity of our alumni, staff and friends throughout the UK. We still have a long way to go however. The pace of our effort to contribute new infrastructure for the school, donate essential equipment and facilities, and possibly to set up some funds to serve the students. We're not daunted by these challenges. With the support of other Chapters all over the world, we are very certain that we will succeed in these.

At this point in time, I would like to wish our Alma Mater all the best towards a better future. On behalf of the our Chapter, I also would like to thank all the staff members, OGA Chapters all over the world and all well wishers in helping us in achieving some of our goals.

Mrs Savathiri Navaratnam
President,
OSA (UK-Chapter)
March, 2014.

Old Students Association of Ramanathan College

United Kingdom

21 Phillimore Court, Radlett, Herts, WD7 8NN
+44 192 385 9054

Patrons:

Mrs Logeswary Sivasothy

Mrs Mangayarkarasi Amirthalingam

Dr. Mrs. Saratha Sivagnavel

Dr. Saratha Rajasimhan

Mrs. Vairavamoorthy

Mrs. Subathira Vivekananthan

President:

Mrs. Savithiri Navaratnam

Vice Presidents:

Mrs Sarojini Thurairajah

Mrs Shyamala Sripathmanathan

Secretary:

Mrs. Menka Selvadurai

Asst. Secretaries:

Mrs. Vimala Baskaran

Mrs. Anantha Sureswaran

Treasurer:

Mrs. Sivaskthy Balakumar

Asst. Treasurers:

Mrs. Saratha Kanesarasa

Mrs. Sumathy Pathmanthan

Members:

Mrs. Sivasakthy Sivanesan

Mrs. Thanam Suntharalingam

Mrs. Amutha Jegatheeswarmpillai

Mrs. Pathmini Gunaseelan

Mrs. Suganthi Shanmugathas

Mrs. Ravinthini Sivasuthan

Mrs. Dushyanthi Thiagarajah

Dr. Mrs. Tharmini Jeyabalan

Mrs. Mangala rajasingham

Mrs. Malini Thanabalasingam

Mrs. Pathmini mahendiran

Mrs. Selvi Sivapalan

Mrs. Dushyanthi Sukumar

Mrs. Rathy gangeswaran

Ramanathan College Old Student Association—UK

Executive Committee

Seating:- Mrs M Selvathurai (Secretary), Mrs S Navaratnam (President),
Mrs S Thurairajah (Vice President), Mrs S Balakumar (Treasurer)

Standing:- Mrs V Baskaran (Asst. Secretary),
Mrs S Pathmanathan (Asst Treasurer),
Mrs A Sureshwaran (Asst. Secretary)

Mrs S Kanesarasah (Asst. Treasurer)

Mrs S Sripathmanathan (Vice President)

Prize Giving Day - 2013

சிறப்பு விருந்தினர் திரு ந சச்சிதானந்தன் மங்கள விளக்கேற்றுகிறார். பிரதம விருந்தினர் (மாஸையுடன்) திருமதி வசந்தி அரசரத்தினம் - யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர்

பார்வையாளர்களில் ஒரு பகுதி -முன்வரிசையில் அதிபர் பிரதம விருந்தினர்.....

Centenary Celebration - 2014

ஸ்தாபகர் சேர் பொன் இராமநாதன் மனைவி, மகளுடன்

திருத்தப்பட்டபின் இராமநாதன் கல்லூரியின் வாசலின் அழகான தோற்றும்

Centenary Celebration - 2014

முதல்நாள் நிகழ்வு—18. 01. 2014

(Anti-Clockwise)

- 1 பிரதம விருந்தினர் முதல் அமைச்சர் திரு விக்கினேஸ்வரன் மங்கள விளக்கேற்றல்
- 2 கொடியேற்றல் - அதிபர், விருந்தினர்கள்
- 3 பார்வையாளர்களின் முன்வரிசையில் தமிழக இசைக் கலைஞர்கள்
- 4 வட மாகாண கல்வி அமைச்சர் திரு குருகுலராஜா மங்கள விளக்கேற்றல்

Centenary Celebration - 2014

(Anti-Clockwise)

முதல்நாள் நிகழ்வு—18. 01. 2014

- 1 திருமதி பூசணி கல்யாணராமனின் இசைக்கக்சேரி
- 2 விருந்தினர்கள் வருகை
- 3 மேடையில் சிறப்பு விருந்தினர்கள் அதிபர், கல்வி அமைச்சர் சிறப்பு விருந்தினர் டாக்டர் சீ நவரத்தினம் உரையாற்றல்

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு—19. 01. 2014

- 4 விருந்தினர்கள்
- 5 சிறப்பு விருந்தினர் திரு ந சச்சிதானந்தன் உரையாற்றல்

Centenary Celebration - 2014

பிரதம விருந்தினர்—அமைச்சர் திரு தீஸ்ஸ விதாரணவுக்கு மாணவி சின்னம் கூட்டுதல்

இறுதிநாள் நிகழ்வு—20. 01. 2014

பிரதம விருந்தினரும் அதிபரும் ஏனைய விருந்தினர்களுடன்

Centenary Celebration - 2014

முன்றாம் நாள் நிகழ்வு

20. 01. 2014

பிரதம விருந்தினர் அமைச்சர்
தில்ஸ விதாரண
உரையாற்றுகிறார்

முன்றாம் நாள் நிகழ்வு

20. 01. 2014

பிரதம விருந்தினர் அமைச்சர்
தில்ஸ விதாரணவுக்கு
அதிபர், திருமதி
கமலராணி கிருஷ்ணபிள்ளை
நினைவுச் சின்னம்
வழங்குகிறார்

முன்றாம் நாள் நிகழ்வு

20. 01. 2014

பார்வையாளர்களின்
முன்வரிசையில்
அதிபருடன் அமர்ந்து
பிரதம விருந்தினர்
சிறப்பு விருந்தினர்கள்
கலை நிகழ்ச்சிகளை
பார்வையிடுகிறார்கள்

College Buildings - Urgently need Repairs

Anti Clockwise

கல்லூரியில் உடனடி வேலைகள்

- 1 விஞ்ஞானகூடம்
- 2 சுந்திரி மண்டபம்
- 3 விடுதி வெளிச்சுவர்
- 4 சமையல் அறை

Old Students Association of Ramanathan College Colombo

வாழ்த்துச் செய்தி

புலம் பெயர்ந்து உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்கின்ற நிலையிலும் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகள், தமக்கு அறிவினையும், நற்பண்பினையும் ஊட்டி வளர்த்த கல்லூரியை மறவாது தாம் வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் அமைத்துக் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கு அரும் பணி ஆற்றி வருவதை நினைந்து பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

கல்லூரியின் தேவை கருதி காலத்திற்குக் காலம் நிதி உதவி புரிந்து வந்த ஐக்கிய இராச்சிய பழைய மாணவர் சங்கத்தினர், கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாவின் பொருட்டு நிதி சேகரித்து உதவியது போல, இப்போதும் கல்லூரியின் சமையற்கூடத்தைத் திருத்தியமைத்து உதவுவதற்கு இசை நிகழ்ச்சி ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்து நிதி திரட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளதை அறிந்து பெரும் மகிழ்வு அடைகின்றேன். இவர்களுடைய இம் முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இலங்கையில் வாழும் எம்மால் பெருமளவு நிதி உதவி செய்ய முடியாவிட்டனாலும், பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளையினராகிய நாம், சென்ற ஆண்டு கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் கொண்டாடி மனநிறைவு அடைந்தோம். அத்துடன், இவ்வாண்டு கல்லூரி வளாகத்தில் மூன்று நாள் விமரிசையாக நடைபெற்ற நூற்றாண்டு விழாவிற்கு எமது சங்க உறுப்பினர்களில் பலர் தனிப்பட்ட முறையில் தங்களால் இயன்ற நிதி உதவி அளித்தனர்.

கல்லூரியின் தேவை அறிந்து மனமுவந்து உதவி வெளிநாடுகளில் உள்ள பழைய மாணவியர் எப்பொழுதும் முன் வந்து செயற்படுவேர் என்பது எம் அனைவர்க்கும் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாகும்.

உங்கள் பணி சிறுக்க இறைவன் அருள் புரிவானாக!

திருமதி. ஞானேஸ்வரி சோமசுந்தரம்
B.A. (Hons), Dip.in.Ed.

முன்னாள் அதிபர், யாழ் இராமநாதன் கல்லூரி
தலைவர், யாழ் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம்,

"An investment in knowledge pays the best interest"

Benjamin Franklin

With Complements

Mr. A. Ganeshamoorthy

COSTCUTTER

425 - 427 Bromely Road
Downham
Kent, BR14PJ.

A man's own manner and character is what most becomes him.

- Marcus Tullius Cicer

With Complements

Tennessee Land

Fried Chicken & Pizza

60 Bilton Road,
Perivale, Greenford,
Middx, UB6 7DH

Tel: 020 8998 8642

RAMANATHAN COLLEGE OLD GIRLS ASSOCIATION

(R.C.O.G.A – Canada Branch)

3151 Bridletowne Circle, #605, Scarborough, Ontario, M1W 2T1
Phone: 416-756-4607

The President,
Ramanathan College OGA
The United Kingdom

March 08, 2014

It is undeniable that we are traversing a period in history where Alumni Associations, particularly those representing educational institutions in the North and East of Sri Lanka, are required to play a more significant and robust role. Yes, earlier the Alumni get-togethers were more social events for sharing nostalgic memories of their stints at the Alma mater whilst also providing for updating personal information of one another. Our witnessing a proliferation of Alumni Associations in the Diaspora has a direct bearing to their enhanced role of being more involved with their Alma mater to equip them to serve the current and future generations to cope with the ever widening academic demands to face life's incremental challenges.

The Ramanathan College Building renovation project spearheaded by the RCOGA, Canada with active participation of the Alumni in Australia and the U.K., concluded recently, serves as a good example of the increased role of Alumni Associations, required to pitch in with substantial financial contributions. Such support to the schools back home has indeed become a universal phenomenon, especially for those in the North and East of our motherland.

The Alumni of Ramanathan College world wide are a particular breed in that they seek to commemorate the visionary Founder, Sir Pon Ramanathan who had been the architect for the metamorphosis of the woman, the home-maker to that envisioned by the celebrated Tamilnadu poet Bharathi. Sir Pon Ramanathan's contribution, particularly to the emancipation of Tamil women is borne out by their contemporary status in society, not only holding positions of responsibility in various walks of life, in addition to being professionals in the fields of Medicine and Engineering but also as excellent home makers, adequately equipped academically and culturally to embellish family and society.

On the occasion of the Ramanathan College Alumni in the U.K. getting together for a fund raising event with a commemorative Publication thereto I am privileged, as the President of the RCOGA, Canada, to send greetings and best wishes not only for a successful event but also for a worthwhile commemorative Publication reflective of the high esteem Sir Pon Ramanathan enjoys in the hearts of all women having been associated with this unique women's Institution, Ramanathan College in Chunnakam, Jaffna.

Mrs. Selvanayaki Sridas
President,

On Your Way

• Best Foods •

Est. 1989

SUPERMARKET

Your Local
Family
Super Market

Now you can shop online

020 8684 6269

 [facebook.com/Bestfoods1989](https://www.facebook.com/Bestfoods1989)

Shop online www.ebestfoods.co.uk

we will deliver to your door step!

Our progress as a nation can be no swifter
than our progress in education.

The human mind is our fundamental resource.

John F. Kennedy

Best Wishes

AXSANA

Textiles, Immition & Tailoring

86 Ealing Road
Wembley,
Middx. HA0 4AD

Ruby : 0740 445 2826
Rajesh : 0742 431 9145

Excerpts from the Ramanathan Centenary Souvenir

Ramanathan College has been functioning with a noble vision and mission clearly reflecting its social responsibility. The school provides effective and efficient support and facilities to academic mission and maintains a supportive environment for all students and teachers. I convey my warm wishes to the principal and all of the academic staff for their invaluable attempt and greet the students warmly for the future prospects of their creativity.

**Bandula Gunawardhana
Minister of Education**

*****

Ramanthan College was founded in 1913 at the height of British colonial rule. At that time the various educational institutions catered to the needs of Christians. Buddhists, Hindus and Muslims were neglected. The first Buddhist boy's school was established in Colombo, Ananda College overcoming the resistance of the colonial administration largely through the efforts of an American Colonel Henry Steel Olcott.

In such a context the establishment of Ramanathan College by Sir Pon Ramanathan at that time was a tremendous achievement. We are all proud that Ramanathan College has performed well, overcoming all the obstacles, and provided a good education which has respected Hindu traditions and culture. I congratulate all those who contributed to these achievements.

**Prof. Tissa Vitarana
Senior Minister of Scientific Affairs**

*****

.....I am confident that's college will continue to produce competent, accomplished younger female generation to do their best to the country in future. I congratulate the principal, staff, students, parents, well-wishers and magazine committee for all their efforts and wish them the best of everything where education is concerned may you have a prosperous future. Wish you all the very best.

**G A Chandrasiri,
Governor, Northern Province**

*****

The founder of the school made sure that all aspects of education such as religious education and curricular education were amply provided for with plenty of land, gardens and buildings including a temple for children to worship every day. I realise the infrastructure of our society has been badly damaged and continuing to be eroded by various undesirable influences. It is a challenge thrown on the society to clean up the evils. The school is a point to bring about a change. It is the duty of every Tamil to support the school in this endeavour.

**Dr. S. Navaratnam
Brentwood, Essex, United Kingdom**

*****

யா/இராமநாதன் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிடப்பட்ட நூற்றாண்டு மலரிலிருந்து சில துளிகள் ....

இக்கல்லூரி யாழ்ப்பானத் தமிழர்களின் மாபெரும் சொத்தாகும். எந்தக் கல்லூரிக்கும் இல்லாத தனித்துவமான பண்பாடு கடந்த நூறு ஆண்டுகளாக இக்கல்லூரியில் பேணப்பட்டு வருகிறது. இராமநாத வள்ளலின் சிந்தனையை இக்கல்லூரிச் சமூகம் காப்பாற்றி வந்துள்ளது. சைவ மக்களின் பாரம்பரியத்தை இத்தகைய கல்லூரிகள் என்றைக்கும் தவறாது பின்பற்ற வேண்டும். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி பல்கலைக்கழகம் ஆகிவிட்டது. அக்கல்லூரி வளாகம் இராமநாதனின் சொத்து. அப்பெருமகனார் எம்மக்களின் கல்விக்காக வழங்கிய சொத்துக்கள் கோடான கோடி பெறுமதியானவை. அச்சொத்துக்களை கண்ணே இமை காப்பதுபோல காப்பது கல்விச் சமூகத்தின் தலையாய கடமையாகும். வேற்று நாகரீகம் நிறைந்த உலகில் இராமநாத வள்ளலின் சிந்தனையைச் செயல் வடிவில் காக்கும் இராமநாதன் கல்லூரி பல்லாண்டு பல்லாண்டு சீரிய நெறியில் சிறக்க பார்வதி பரமேஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்து நல்லாசி கூறி அமைகின்றேன்.

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமகுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் - நல்லை ஆத்தீர்ம

தேசப்பற்று மிக்க பெரியார் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி இன்றும் சிறப்புற கல்வித்தானம் வழங்கி வருவது போற்றுதற்குரியதாகும்.

சிவரீ தா. மகாதேவக்குருக்கள் - இனுவில்

கல்லூரியின் சைவப் பண்பாட்டு உடை சமயக் கலாசார பாரம்பரியம் மற்றும் கல்லூரிச் சொத்துக்கள் எக்காலத்திலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு கல்லூரியின் புனிதம் பெற உழைக்க கண்டா, இலண்டன், கொழும்பு, உள்ளூர் பழைய மாணவர்களுக்கு என்றும் நாம் நன்றியடையோம். இலண்டனில் இருந்து வருகை தந்து தன் பொழுதை செலவு செய்து கல்லூரியை புதுமெருகூட்டிய இனுவிலைச் சேர்ந்த சிவநெறியாளர் திரு. நட்ராஜா சச்சிதானந்தன் அவர்கட்டும் இராமநாத ஈஸ்வரர் கோயிலை புனருத்தாரணம் செய்வித்த ஸ்தாபகர் குடும்ப உறுப்பினர் கௌரவ திரு. டி. எம். சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கும் பேராசிரியர் சிறநூல்பைலம் அவர்கட்டும் மேல்மாடி ஆலயம் மற்றும் பிரதான மண்டப புனருத்தாரணத்திற்கு உதவிய கண்டா பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும் அப்பணியில் தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தி உதவிய அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற தலைவர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்கட்டும் நன்றியையும் வாழ்த்தையும் கூறுகின்றேன். இராமநாதன் கல்லூரி சூரிய சந்திரர் நினைபெற்று உள்ளது போல் பிரகாசிக்க வேண்டும் என தூர்க்காதேவியை பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆழத்திருமுருகன்

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களது சிறப்பைப் பறைசாற்றும் முகமாக, அண்மையில் சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி, தென் பகுதியான மாத்தறையில் என்னால் திறந்து வைக்கப்பட்டதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் பதிவில் வைக்க விரும்புகின்றேன். அன்னாரது பெயர் தமிழர் மத்தியில் மட்டுமல்லாது, சிங்களவர்கள் மத்தியிலும் இன்றுவரை போற்றப்படுவதையே இது உணர்த்துகின்றது.

டக்ளஸ் தேவானந்தா, அமைச்சர்

இராமநாதன் கல்லூரிக்கு சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் அவர்களின் பங்களிப்பும் சிறப்பானது. அவரின் நல்ல ஆளுமை கொண்ட முகாமைத்துவத்தால் இக்கல்லூரி ஏனைய கல்லூரிகளுக்கும் முன் மாதிரியாக விளங்கியது. கால்முட்டப் பாவாடை, அரைத்தாவணி, தலைப் பின்னல் இவை எல்லாம் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியர்க்கான தனி லட்சணங்களாகும். சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் அவர்களின் கலை ஆர்வத்தால் மாணவியரிடையே கோலம் போடுதல், இசை, நடனம், நாட்டியம், நாடகம் முதலானவற்றில் போட்டிகளை நடாத்தி பரிசிலக்களை வழங்கி வந்தமையால் இயல்பாகவே மாணவியர் இவற்றில் ஆர்வங்காட்டினர். மஹாராஜபூரம் சந்தானம் அவர்களை அதிபராகக் கொண்டு இக்கல்லூரி வளாகத்தில் இசைப்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அ.து இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடமாக உள்ளமையால் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களின் அன்றைய கனவு இன்று நன்வாகியுள்ளது.

D.M. சுவாமிநாதன் M.P.

வேம்படியில் கல்வி கற்ற என் தாயார் தமது உறவினரான சேர். பொன். இராமநாதன் கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்து, இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியைகள், மாணவியருடன் அளவளாவும் போது, தானும் தரையில் பாயில் உட்கார்ந்து அவரின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட சொற்களைச் செவிமடுத்து நின்றதாகப் பல தடவைகள் கூறியுள்ளார். சேர். பொன். இராமநாதன் மீது அளவுகடந்த மரியாதையும், பயபக்தியும் அவருக்கிருந்ததை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன். பெண் கல்வியில் முக்கியத்துவம் உணர்ந்த பரமேஸ்வராக் கல்லூரி கட்ட முதலே அவரால் இராமநாதன் கல்லூரி கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

நீதியரசர் சு.வி. விக்னேஸ்வரன் - முதலமைச்சர்

இந்நிலையிலேயே நாவலர் வழிவந்த சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் சைவப் பெண்கள், சைவச் சூழலில் கல்வி பெறவேண்டும் என்ற நோக்குடன் 1913ம் ஆண்டில் இராமநாதன் கல்லூரியினை ஸ்தாபித்தார். இராமநாதன் கண்ட கணவினை பல் ஆண்டுகாலமாக இக்கல்லூரி நிறைவேற்றி வருவது நாம் அறிந்ததே.

த. குருகுலராசா, கல்வி அமைச்சர் - வடமாகாணசபை

கலை, கலாசாரம், கல்வி மற்றும் பாரம்பரியப் பண்பாடுகள் எனும் பல்வேறு சிறப்பம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேசத்தில் கல்வி ஒளி பரப்பிவரும் யா/இராமநாதன் கல்லூரி தனது கல்விப் பணியில் நூற்றாண்டுகளை நிறைவு செய்வதனையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சந்தரம் அருமைநாயகம் - அரசாங்க அதிபர், யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீலூரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தமிழையும் சைவத்தையும் தனது இரு கண்களாகப் போற்றி பாதுகாத்தவர். அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்த சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் சைவப் பெண்பிள்ளைகள் சைவச் சூழலில் கல்வி பெறுவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்குடன் 1913 ஆம் ஆண்டு இராமநாதன் கல்லூரியை ஸ்தாபித்தார். அத்துடன் அதன் வளர்ச்சிக்காக பல பெளதீக வளங்களையும் ஒருங்கிணைத்தார். என்ன கனவுடன் இக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அதை நா நூற்றாண்டாக தனது சேவை மூலம் நிருபித்து வருவதை நாம் அனைவரும் நன்கறிவோம்.

இ. இளங்கோவன், ஆளுனரின் செயலாளர், வடமாகாணசபை

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கைவாழ் மக்கள் அழகிலேயரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வெள்ளை அங்கி அணிந்து (White Colour Job) அரசு பதவிகளுக்கு ஆசைப்பட்டு பிரித்தானியர் சொன்னபடி யாழ்ப்பாண தீபகற்ப மக்கள் இந்து சமயத்தைக் கைவிட்டு கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மதம் மாறியதால் அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெரிய கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பும், அரசு பதவிகளும் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு மதமாற்றம் செய்யப்பட்டதால் இவர்கள் கிறிஸ்தவமதத்தைப் பின்பற்றிப் பைபிளைத் தமது வேதமாக ஏற்றுக்கொண்டன. இதனைக் கண்டு மனம் பொறுக்காத சேர். பொன். இராமநாதன் பெண்களுக்கு இராமநாதன் கல்லூரியை 26 ஏக்கரிலும் ஆண்களுக்கு பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் ஸ்தாபித்தார். இராமநாதன் வாய்ச் சொல் வீரர் அல்ல, அவர் செயல் வீரா.

திருமதி. பேர். பந்துணராசா முதல்வர், யாழ் மாநகரசபை

இச்சிறப்பு மலரானது 100 ஆவது ஆண்டில் கல்விச் சேவையின் அடையாளமாக மாணவர்களின் ஆக்கத்திற்ன, ஏழுத்தாற்றல், சிந்தனை வெளிப்பாடு, மாணவர்களின் சாதனைகள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் கல்விசார் ஆக்கங்கள் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வெளிவருவது சிறப்பித்தற்குரியதாகும். பாரிசைப் பெறுபெறுகளில் தனக்கென ஓர் உயர்வான இலக்கினை எட்டி சாதனை படைக்கும் இக்கல்லூரி இணைப் பாடவிதான் செயற்பாடுகளிலும் தனக்கேயுரிய பாணியில் வெற்றிகள் பலவற்றை ஈட்டி கல்லூரி அன்னைக்கும் பெருமை தேடித்தந்து கொண்டிருக்கின்றது. எமது தமிழ் கலாசாரம் பண்பாடு பாரம்பரியங்கள் சமூக விழுமியங்களைக் கட்டிக்காத்து வளர்த்தெடுப்பதில் ஆக்கழுவுமான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதற்குத் தேவையான அனைத்து ஒத்துழைப்பினையும் வழங்குவதற்கு நாம் என்றும் தயாராக இருக்கின்றோம்.

சி. சத்தியசீலன் - செயலாளர், கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணசபை

இடைக்காலத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்ட யந்தம் காரணமாக ஆக்ரவருற்ற சிறுமியர் பலர் உருவாக்கப்பட்டனர். அந்தரவான பாடசாலைகள் பல உருவாகின. இந்திலையில் இக்கல்லூரி தனது இறுக்கமான நடைமுறைகளைத் தள்ளத்தில்லை. இக்கல்லூரியை ஈடுவந்த அனைத்துச் சிறுமியரும் அரவணைக்கப்பட்டனர். கல்வியிடன் புகலிடமும் பெற்றனர். இடம்பெயர்ந்த கலவன் பாடசாலைகளுக்கும் புகலிடம் அளிக்கப்பட்டது.

ஆ. ராஜேந்திரன் - மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்

இராமநாதனின் இதயத்தில் கருவாகி
இந்துமத மங்கையரின் கருவூலமாய்
இயற்கை வளம் கொழிக்கும் சுன்னாகத்தில்
இலக்கணமாய் மிளிரும் தாயே வாழி!

பதின்மூன்றில் பாலகியாய் அவதரித்து
பண்புறு கல்வியினைச் செழுமை செய்து
பாரதியின் பாதையிலே பயணம் செய்யும்
பாவையரை நமக்கீந்த தாயே வாழி!

பத்துத் தசாப்தம் பழுதுறாப் பணிசெய்து
எத்திசையும் புகழ் பறப்பும் ஏந்தல்களைபீந்த
உத்தமியே இராமநாதனின் புத்திரியே
பத்தினியே நீ வாழி! பார் போந்த வாழி!

வ. செல்வராச மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர், வடமாகாணச்சபை

அரசு இக்கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்கும் போது இராமநாதன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட நியமங்களை நிறைவேற்றுவதாக ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றும் பெறும் கல்வி நிர்வாகிகள் அவற்றைக் கண்டு கொள்ளாத தன்மை காணப்படுகிறது. கடந்த 100 வருடங்களாக பல்லாயிரம் பெண்களை சீரிய பண்பாளர்களாக உருவாக்கிய இக்கல்லூரி தொடர்ந்தும் பல நூற்றாண்டுகள் தனது இலக்கை நோக்கிப் பயணிக்க என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

ப. விக்கினேஸ்வரன் ஓய்வுநிலை மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர், வடக்கு மாகாணம்

இன்று 100 ஆண்டுகளைக் கடந்தாள் இக்கல்லூரி கடந்த 25-30 ஆண்டு கால நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் காரணமாகத் தனது பணிகளைச் செவ்வனே ஆழநுவதில் சில சிக்கல்களையும் பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொண்ட போதிலும் இக்கல்லூரி தனது பழைய மாணவர்களினதும், பெற்றோர்கள் மற்றும் நலன் விரும்பிகளினதும் அளப்பாரிய பங்களிப்பின் ஊடாகத் தற்போது மீண்டும் தனது நிலையினைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளில் வெற்றிகாண ஆரம்பித்துள்ளது.

செல்வரட்டனம் சந்திரராஜா கல்விப் பணிப்பாளர், வலிகாமம்

மருத்துவம், பொறியியல், கலைத்துறை மற்றும் பல்வேறு துறைகளிலும் கல்விபில் சிறக்க நன்மாணவச் செல்வங்களை உருவாக்கிய, உருவாக்கும் அறிபர், ஆசிரியர்கள் சிறந்ததும் உயர்ந்ததுமான கல்விச் சேவையை ஆழநுவார்கள், ஆழநுவேண்டும் என இறைவனைப் பிரார்த்தித்து நூற்றாண்டு விழு கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் கல்விப் பணியில் மென்ஷேலும் வளரவும் சகல வழிகளிலும் வளர்ச்சி பெறவும் உள்ளார வாழ்த்துகின்றேன். வாழ்க!

நிறு. மு. நந்தகோபாலன் - பிரதேச செயலாளர், வலித்தற்கு, உடுவில்

எமது அதிபர் திருமதி. செல்லம்மாபிள்ளை அவர்கள் எமது காலத்தில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவிற்கு இந்தியவிலிருந்து N.S. கிருஷ்ணன், K.P. சுந்தராம்பாள் போன்றவர்களை அழைத்து எமது கல்லூரியில் தங்கவைத்தார். அத்துடன் R.P. சேதுப்பிள்ளை, மு. வரதராசனார், கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, பெரியசாமித்துரான், இராசமாணிக்கனார் போன்றவர்களும் அந்த விழாவிற்கு வந்திருந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் பார்க்கவும், பேசவும், அவர்களின் சிறப்பு உரைகளைக் கேட்கவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை எமக்கு மறக்க முடியாதது. யோகி சுத்தானந்த பாரதியாரின் கையால் பரிசு பெறும் வாய்ப்பும் எமக்குக் கிடைத்தமை பெரும் பாக்கியம். இப்படியான பலவித ஆழ்றல்களைக் கொண்ட அதிபர் எமக்குக் கிடைத்தமை நாம் செய்த புண்ணியமே. திருமணம் குறுக்கே வந்ததனால் நான் மேலே படிக்க முடியாது போனது. ஆனாலும் எமது திருமணத்திற்கு வந்து எம்மை வாழ்த்தியதுடன் எம்மை கல்லூரிக்கு அழைத்து உணவளித்தது இன்றும் என் மனதில் பசுமையாக உள்ளது. அவரை இன்றும் நான் ஒரு தெய்வமாக நினைத்து வழிபடுகிறேன். அவரின் அழகுத் தோற்றும், கல்லூரியில் காலைப்பிரார்த்தனை மாலையில் மேல்மாடியில் உள்ள நடராஜரை வணங்க எம்மையும் அழைத்துச் செல்லும் பாங்கு என்பன அவரை என்றும் எம் மனக்கண்முன் கொண்டு வருகிறது. இத்தனைக்கும் இராமநாதன் கல்லூரியே காரணம் என நினைக்கும்போது அதனை என்றுமே மறக்க முடியாத இன்பம்

திருமதி. மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம், இலண்டன்

எமது கல்லூரிக்கும் அங்கு கல்வி கற்கும் மாணவச் செலவங்களுக்கும் தேவையறிந்து உதவ நாம் எப்பொழுதும் சித்தமாக உள்ளோம். கல்விக்கு நிகர் இந்த உலகில் எதுவுமே இல்லை என்பதால் எல்லோர்க்கும் கல்விக் கண்திறக்க காலமெல்லாம் நாம் உழைப்போம்.

வாழ்க எங்கள் கல்லூரி! வளர்க அதன் நற்பெயர்! என வாழ்த்தி விடைபெறும்

செல்வராணி தயாபரநிதி செயல்கள், பழைய மாணவர் சங்கம், கனடா

சிறுமியாக கல்லூரி வளாகத்தில் ஓடித்திரிந்த நான் இன்று பிரதியதிபராக பணியாற்றுகின்றேன். எனக்கு அறிவுடீய மனிதசமூகத்தில் மனிதராக வாழவைத்த தாய்க்குச் சேவை செய்வதில் புளகாங்கிதம் அடைகின்றேன்.

திருமதி. நந்தினி சிவராஜன், பிரதி அதிபர்

சேர்.போன் இராமநாத வள்ளலின் அஸ்பியரும் கல்விப் பணியில் கல்வி பெற்றது மட்டுமேன்றி அவர் நாமத்தால் விளங்கும் இராமநாதன் அக்கடமியின் ஆரம்ப கால இசைமேதைகளிடம் யயிலும் வாய்ப்புப் பெற்றவள் யான். இத்தகைய வாய்ப்புக்களே இன்று என்னை ஜரோப்பிய நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கட்டு இசை பயிற்றுவிக்கும் தகைமையைத் தந்தது. அன்மையில் இந்திய நாட்டின் உயர் விருதை யான் பெற அத்திப்பாரமிட்டதும் என் கல்லூரியே.

சிவசங்கி சிவனேசன் - பாரதீய வித்தியா பவன், இங்கிலாந்து

“இசையால் இறைவனைக் காணலாம்” என்னும் சமயகுரவர்களான நாயன்மார்கள் தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பெரியார் இராமநாதன் அவர்கள் இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆலயம் அமைத்து, தேவார இன்னிசையை மாணவிகள் பாடி மகிழ்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தார். இந்த இன்னிசைப் பயிற்சி பிற்காலத்தில் காநாடக சங்கீதத்தைப் பயிற்றுவிக்கும் முதல்தர இசை வளர்க்கும் பீடமாக அமைந்து, பல சிற்றந்த கலைஞர்களை உருவாக்கிப் பெருமை பெற்றது.

கலாநிதி பொன் பாலசுந்தரம், இலண்டன்

பெருமை மிகு கல்லூரியைப் படைத்த னான் புருஷர் வள்ளல் சேர். பொன். இராமநாதன் மானிடம் உள்ளவரை மானசீகமாக சைவத் தமிழர் எல்லோராலும் போற்றப்படுவார். தெய்வீக சிந்தையால் செயற்கரிய செய்த செயல் வீரரை செம்மனத்தார் என்றும் சேவித்து மகிழ்வார். கல்லூரி நாமும் நானும் நாம் உச்சரித்து வணங்கும் மந்திர உச்சாடனங்களே எனக்கூறி வாழ்த்தி வணங்கி அமைகிறேன்.

திருமதி. குகுமாரி விஜயரகுநாதன் - அதிபர், யா/நல்லூர் ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரா

கல்வியும் கலைகளும்
கவினுறு செந்தமிழ்
நல்வகைச் சைவமும்
நானிலம் போற்றிட
வல்லவன் பைந்தமிழ்
வள்ளலி ராமநாத
நல்லவன் புகழோடு
நடேசனைப் போற்றுவாம்

மகாவித்துவான் வீரமணி ஜயர், இனுவில்

இறுதியாக, முன் ஒரு காலத்தில் நாட்டின் மிக உயர் நிலையிலிருந்து கல்லூரிகள் சிலவற்றில் முன்னிலையில் நீந்ற இராமநாதன் கல்லூரி, இன்று சில பல காரணங்களால் அதன் உயரிய தரத்திலிருந்து தாழ்ந்திருப்பதை மிகக் மனவருத்தத்துடன் நினைவு கூர்கிறேன். கல்லூரி மீண்டும் தன் பொற்காலத்தைக் கல்வி, கலை, கலாசாரம், விளையாட்டு முதலிய சகல துறைகளிலும் எட்டவேண்டும் என்ற புலம்பெயர் பழைய மாணவர்களின் வேணவாவை முன்வைத்து எதிர்வரும் காலத்தில் அதை நோக்கிக் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர்கள், பணிப்பாளர்கள் பயணிக்க வேண்டும் என்று ஆசிக்குறி நிறைகிறேன்.

திருமதி. செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ் - தலைவி, பழைய மாணவர் சங்கம், கனடா

Love is composed of a single soul inhabiting two bodies.

Aristotle

Best Wishes

Highway Autos Ltd.

166-168 High Road, Willesden
London NW10 2PB

Tel : 0208 459 9555
Fax : 020 8459 9550/1780

e-mail : highwayautos@btconnect.com

wwwhighwayautos.co.uk

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

S I M O & C O
SOLICITORS

சகலவிதமான, விரைவான, தரமான சட்ட
ஆலோசனைகளுக்கும்
நம்பிக்கையான சட்ட நிறுவனம்

Mohana Sivapatham LL.B (Student of Ramanthan College)
Solicitor of the Senior Courts of England & Wales, Commissioner for Oaths

Sivapatham Seenithamby LL.B
Solicitor of the Senior Courts of England & Wales, Commissioner for Oaths

Vengardesh Sivapatham LL.B (Hons)
Solicitor of the Senior Courts of England & Wales, Commissioner for Oaths

www.simosolicitors.co.uk
T: 020 88 666 333   M: 07894 909 944
91 Church Drive, Harrow, HA2 7NR

THE FIRST PRIZE GIVING REPORT

1915

[We feel honored to reproduce the speech made by his Excellency the Governor of Ceylon SRI ROBERT CHALMERS and the vote of thanks rendered by Sir Ponnambalam Ramanathan at the first prize-giving function of Ramanathan College, held on 2nd march 1915 in the college hall-Editor]

His Excellency the Governor, having distributed the foregoing prizes, rose amid cheers and said:

Ladies and gentlemen,

When I first arrived in this colony on the 18th October 1913. I remember well that in the legislative council chamber an address was read to me in silvery tones. An address of welcome coupled with admonitions and that address was read by the founder of this college, Mr. Ramanathan. Since that first public meeting of Ramanathan, I have had various opportunities of long conversations with Mr. Ramanathan, as with Kanagasabai and every other member of the legislative council, not exclusively on public affairs in the ordinary sense, but also in the way of interchange of views on all things that they and I and other members of the council take interest in. Restricting myself for the moment to one of the things Mr. Ramanathan is always most anxious to talk about education. Now I happen to take a lively interest in education. More particularly in its higher aspects and conversations that I have had with Mr. Ramanathan made me seek for an opportunity to come up to Jaffa, and take the opportunity of returning the compliment that he paid to me on the 18th October, 1913 by visiting the college in which he is so much interested, and by administering an address to him in return. But let not Mr. Ramanathan be alarmed, as I was (in the strictest confidence I say it), when I arrived in the colony and had to face music on quite unknown instruments (laughter).

As I say Mr. Ramanathan has frequently told me of his general views on education and of the peculiar interest which he takes interest which he takes in this particular application of the principals he holds dear. I am always interested-deeplyinterested in the serious efforts of any man who has at heart the carrying out of any work which appeals to his heart. Be he who he may be, - be his work cast on these lines, or on those. If you come to think of it, what you have to do first of all in approaching the work of anyone. Is to try and understand what that man or woman really means. What is this aim? What are the principals which guide them? First put yourself in their place; put yourself under their conditions; observe, and then see what you think. That is the beginning of wisdom in all these matters. It is appreciation and not depreciation. (Applause)

Well, what does Mr. Ramanathan aim at, at this particular moment, in the ideas and principals that he adheres to? First and foremost, you will realize on entering the corridors, that this is a school for girls; that is the simple primary fact that you observe I dare say, if you cross-examined Mr. Ramanathan as in other days. He cross examined others at the bar, we should elicit from him that he had other views beyond, and extensions of his views, but as a very practical man, Mr. Ramanathan engaged on one thing at a time, and it's a girls school which is opened now.

I am acquainted as many of you are, with some Tamil proverbs on the subject of the education of woman. Those proverbs are not favorable to the higher education of the woman. Nevertheless, I think if I were asked what, on the hole, in the intellectual and moral sphere has been the greatest gain that has come to the east from the west-it would be just this realm; that of the recognition of the need for higher education for woman it is not the eastern idea of woman it is not the natural and immediate product of eastern thought, life and criticism. The east has always had. It's own traditions; it has large ideals of culture and education for man. But the enlarged civilization which I suggest the west has added so much, the civilization which is awaiting us, is at your doors today, and will be brought still nearer tomorrow; that civilization, I say, requires the educations of women no less than of men. (Applause)

I remember hearing in a different context a very homely illustrations of the need for the joined progress of both sexes, and that very simple and homely illustration came from a carriage with two pairs of wheels the little ones running round fast and the big ones more slowly, and yet because of their joint action the whole carriage runs at one uniform pace. So it should be with education. You cannot neglect in the education of women the essentials of the educational life and conditions and ideals of the men of whom they are the natural partners in life. (Applause) I may be expressing Mr. Ramanathan's view in this.

There is another aspect which I do not hesitate to touch upon in this connection. I should say that Mr. Ramanathan's work is associated primarily with the education of women. There is a special feature of it. Further that observation and that appreciation, which I suggest to you is desirable, must recognize and see. This is a Hindu college it is an institution which, while seeking to instruct, as far as may be, in the ideals, the methods, and the examples of the west, yet bases itself essentially on the development and on the fulfillment of what is national to the people who come the college.

I am quite certain and say very frankly and clearly, no people which ignores its own past and which does not seek to realize itself can hope to have any future at all. (**hear, hear**) but it should not stand on the lines of the past only; it should grow from the roots of its past and still be itself, thought its growth will be enhanced and enriched by absorbing into self what it sees and feels to be the best from elsewhere.

We hope, as everyone hopes, to see education in Ceylon advanced towards still higher ideals, and so to give the freest scope for the healthy and organic development of the best of which each individual is capable in self realization. (Loud applause)

Mr. P. Ramanathan said:

Ladies and Gentlemen, I see by the clock that we have about four more minutes to conclude the hour which his Excellency has marked out for us, and my pleasant duty now is to propose to you to accord a vote of heart – felt thanks to his Excellency for so graciously coming to this college and spending sixty long minutes amongst us, the pregnant speech which he has delivered really deprives me of the power of speaking freely. My heart is so full and so deeply appreciative of the observations made by him, hat I do not think that I ought to add any words on this occasion, and so divert your attention from his words.

We who are very near him have the privilege of knowing him quite well, not only from the speeches that he has delivered on public platforms, but also from conversations and observations of his doings. Permit me to relate an incident which occurred not many months ago on the road from Colombo to Mount Lavinia. It brought home to us all, at the time, the spirit of self. Effacement and broad sympathy which adorns his Excellency. One day when he and lady Chalmers were driving near mount Lavinia, they witnessed a marriage procession; they got down from their motor car, went up to the bride and bridegroom, who were Sinhalese villagers, and offered their congratulations to the happy couple who wondered who they were. (Applause) incidents like this go deep into the hearts of every one. We know him to be most unassuming and kind-hearted. And to be every ready to uplift the people. Time is flying I beg that you will accord to his Excellency your best thanks by standing up in a body and tendering them to him with acclaim (Loud applause, the whole audience standing up)

Then his Excellency the Governor replied..

Mr. Ramanathan, ladies and gentleman, I am very much obliged to you for the very kind reception given to me. I am grateful to the founder and the president of this college for giving me the opportunity to see this beautiful college. What a striking picture it was to go along the corridor and see the girls moving in their pretty attire, and to hear the exquisite music-one of the prettiest scenes that i have ever seen! (Applause)

*****

"Politics or the art of good government of the people is one of the noblest of human arts and an instrument of self-culture into bar gain"

- Sir P. Ramanathan.

*****

"If the country is really in peril we should all vote for Ramanathan"

-Sir James Peris.

*****

Jaffna Railway

"It is not a wild scheme; it is a very practicable scheme. It is a scheme that will do the greatest good to Ceylon... I shall never cease to agitate until the railway to Jaffna is an accomplished fact"

-Sir. Pon. Ramanathan.

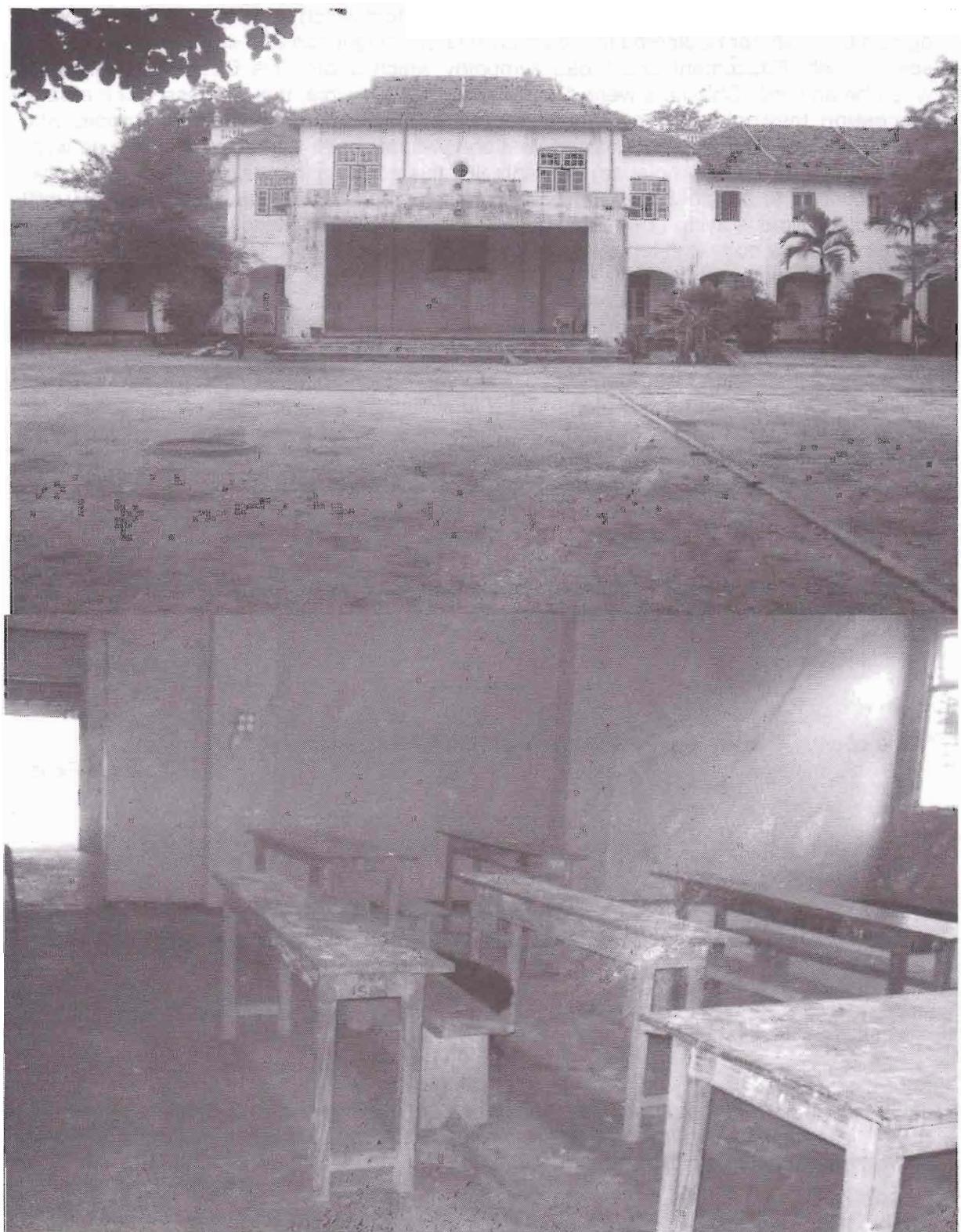
*****

"If Sinhalese lips will not speak the Sinhalese Language who else is there to speak it..? How is a nation to be lifted out of error reformed and advanced into plains of higher knowledge expected by its own language?"

-Sir. Pon. Ramanathan.

*****

Photos

FOUNDER'S MEMORIAL ADDRESS
AT
RAMANATHAN COLLEGE
6TH DECEMBER -1978

By Mr.Justic A. Vaythiyalingam

Mrs. Arunasalam/Distinguished Guests, member of the staff and students of Ramanathan college, ladies and gentlemen,

On behalf of my wife and myself I wish to express our deep gratitude to you for the great honour you have done us in inviting me to deliver the founder's memorial address. When I received your invitation I thought it was a mistake and that you had confused me for that patient, painstaking and erudite scholar Mr.Vythilingam who had written the monumental biography in tow volumes, of your great and illustrious founder the late revered sir pon-nampalam Ramanathan.

It was only when I receive a letter from Mr.R.N.Sivapiragasam that I discovered that the real reason for your invitation was, not on account of any achievements of my own, but because my wife happens to be an old girl of your institution. I am aware that having established this college for the education of young Hindu girls, your founder went on to establish Parameshwara college for the education of Hindu boys so that your old girls might find suitable husbands similarly nurtured in Hindu Religions, culture and traditions. I do not know if my wife is disappointed that she did not marry an old boy of parameswara college, but I can assure you that for my part, I am proud and happy that I married an old girl of Ramanathan College.

Long before the time of U.N. Sponsored Children's day and the present-day homage to youth, Sir Ponnampalam Ramanathan used to say that the boys and girls of a country are its greatest national assets and that national regeneration and could be achieved only through the regeneration and rehabilitation of youth. It is fitting therefore that on an occasion like this we should remember the life and work of this pre-eminent and transcendental personality so that it may serve as a model for emulation and a source of inspiration to the youth of today.

His was a varied and many splintered genius and he was as sound an authority on philosophy, religion, literature, education and the arts as he was pre-eminent in the law. There are few instances in history in which a man has touched life at so many points with so much distinction and has left them all adorned and enriched by his contact. When we look back on his career and achievements we are truly amazed at this versatility. Little wonder that the first prime minister of free Ceylon, the late Rt.Hon.D.S.Senanayake called him the greatest Ceylonese not merely of his time and age but of all time. Nor was his name and fame confined to this country only. India acclaimed him as the finest exponent of Saiva Sithantham and one well versed in the Vedic lore. England received him as a parliamentarian, patriot and statesman. America welcomed him as a religious teacher, sage and philosopher. In Malaya he was received, where ever he went, with admiration and respect.

Thus did fate conspire to make him take to the law-a career in which he was to achieve such spectacular successes and was to prepare him for the role he was to play in later life. On his return from Madras his uncle persuaded Sir Richard Morgan one of the ablest of our Attorney Generals to take on Sir Ponnampalam Ramanathan as apprentice student at law.

To this advantage of an excellent training Sir Ponnampalam Ramanathan added his own qualities of a commanding personality, a striking voice, a lucidity of exposition, a prodigious memory and an impressive command of the English language. As an advocate he was eloquent and persuasive and always calm. Cool and collected and nothing ever seemed to ruffle him. In cross-examination he affected an air of gentleness, which was extremely deceptive with his witnesses and wormed things out of them which harsher methods might have failed to do, by putting the witness on his guard. He had a remarkable way in re-examination of undoing all that a cross-examiner had gained for his case and put his evidence in a very different light.

They say that a genius is 90 percent perspiration and ten percent inspiration and so it was with Sir Ponnampalam Ramanathan. He brought to the practice of the profession, as in all the other spheres of his activities, an immense capacity for hard work and for long hours of sustained effort, he would pour over his briefs from cover to cover, search for precedents and look up the law with a thoroughness and the closest attention to the minutest detail until he complete mastery over the facts and law. Add to this a dauntless courage and a tenacity of purpose and you have an unbeatable combination for success and success in the profession did come to him very early in his career.

Ramanathan's bed was not one of roses all the way. He had many disappointments in life but he took all of them with his usual stoicism. One such disappointment came to him in 1902 when on the retirement of Sir John Bonsor, the Attorney – General, Mr.Charles Layard was appointed as the Chief Justice. Having filled the post of Solicitor – General for ten years with such distinction and success Ramanathan should have been appointed to succeed Mr.Layard. But it was not to be and Mr.J.H. Templar Senior Crown Council, who was very much junior to Ramanathan was appointed Attorney – General. It was little consolation to him that in 1903 he was appointed as one of his Majesty's Council, learned in the law, the first Tamil to be so honored. It would appear that the avenue of elevation to the Supreme court bench would also not be open to him and in 1905 he retired prematurely from the post of Solicitor-General.

Within three years of his entering the legal profession Ramanathan had labored among the worm-eaten, decayed and discolored, with the ink all but bleached, records in the dusty record rooms of the Supreme Court and had, unaided, selected and copied the more important judgments. On one occasion when he appeared as the junior to the Queen's Advocate sir Richard Cayley, in appeal, Ramanathan was able to give him some valuable reference to cases which had been decided earlier, to support his arguments. Sir Richard was much impressed by the manuscripts in which these judgements had been kept and recommended to the government that they should be published under government patronage. Thus was published the reports of cases known as the Ramanathan Reports (1820-33, 1843-55, 1860-62, 1863-68, 1872-1875 and 1876) They are held in great esteem even today by judges and lawyers and as recently as a month ago of the judgements reported in his reports.

At the instance of the Chief Justice Sir John Phear Ramanathan there after edited a semi government report known as the supreme court circular until 1879. when the Government started publishing its own reports of cases Ramanathan became the editor the first eight volumes of the New Law Reports.

In the practice of his profession he always maintained the highest traditions of the bar and set himself lofty standards of rectitude and integrity which was a source of inspiration to the junior members of the Bar whom he always befriended and helped as a recognition of his pre-eminence at the bar and the high esteem in which he was held by the judiciary and the bar, the Inner Temple conferred on him one of its rarest honours, which only two or three others could boast of, by admitting him as a barrister honoris causa.

He believed in the independence of the judiciary and defended it fiercely and with all the eloquence at his command. In 1912 two of the trustees of the maha devala and the kata-ragama devale were dismissed by the district committee administrating the Buddhist temporalities ordinance. The trustees filed action in the district court of Kandy and the government brought in legislation to amend the Buddhist Temporalities ordinance which would have made it impossible for the plaintiffs to proceed with their action, for according to the government it was a mischievous and useless litigation and an abuse of the process of court.

He got the unofficial to act together and very soon, young as he was the other unofficial members followed his lead and stood solidly behind him He extracted from the British government the promise that it would respect the wishes of the unofficial members if they were unanimous in preference to the views of the official majority. The first phase of his activities as a legislator ended in 1892 when he accepted the post of Solicitor General though he came back to it for three short spells when he took his seat in the executive council as acting Attorney General. By that time however he had attained the eminence of being the senior unofficial member.

It was the time of the riots of 1915. Beginning as a purely parochial and insignificant incident in Kandy it took the familiar turn that such incidents now take. Rumor mongers stepped in and spread the rumor that the Dalada Maligawa had been sacked. Hooligans and toughs of every area took advantage of the situation. There was murder arson and looting all over the country. Fighting for dear life against the German hordes in the first world war the British officials panicked and saw in this purely communal affair an organized attempt to overthrow their government Martial law was declared and hundreds of innocent persons particularly Singhalese were arrested, court marshaled and thrown into prisons. Many paid the supreme penalty.

Ramanathan threw himself with a frenzy to put a stop to the mischief. He went here, there, and everywhere, pleading for the return to reason, and sanity allaying fears and stopping the damage. In the Council he rose to great nights and pleaded with sustained eloquence and compelling reason for the end of martial law, the release of the prisoners, the reduction of community fines which had been imposed by special commissioners quite arbitrarily and for the punishment of the guilty officials. He made six impassioned speeches in the Council which he published in a book, which is unfortunately now rare, under the title of "Riots and the martial law in Ceylon." He braved the seas which were ridden with enemy action submarines to proceed to England and acquaint the British

public and parliament of the true position. His campaign was successful and he was received by a grateful nation as no other national hero was acclaimed either before or after.

He fought hard and long to see that the railways was extended to Jaffna. Officials saw this as a useless project to take the railway through the arid and waste lands of the north central and Northern Province and were unanimous in their opinion that it would not pay its way. Ramanathan persisted with dugged perseverance and ultimately succeeded in getting this great boon for the people of Jaffna. What was thought to be a non profitable extension, the line to the moon as some called it, it today the most profitable as also the most neglected of all the lines in the entire railway.

In an impassioned speech at the prize day at Ananda College in 1904 he exclaimed "If Sinhalese lips will not speak the Sinhalese language who else is there to speak it! He exhorted the audience that it was their "duty to cultivate the study of the Sinhalese language on all occasions where English has no business". Believing firmly in the immense superiority of the religious and spiritual values of Hindu and Buddhist traditions and culture over the materialism of the west, he fought incessantly in and outside council for the increasing establishment of more and schools in the national languages.

His knowledge of Christianity was acclaimed in America and England where he went on lecture tours. He wrote a commentary of St. John Mathew and St. John and his book on western pictures for eastern students is an account of his American lecture tour. He knew the teaching of Islam and made a close study of the life and works of Buddha. But his crowning achievement and his priceless gift to the Hindus of Sri Lanka is the Ponnampala Vhaneshvarar temple in Colombo. Built out of pure granite stone by expert architects and temple workmen from India on Agamic principles, it is one of the noblest examples of Hindu architecture and sculpture.

Sir Ponnampalam Ramanathan was fortunate in his wife, the devoted and gracious Lady Ramanthan highly talented, of great culture and refinement. She took a passionate interest in the Hindu religion, culture, traditions to familiarize herself with the people and the country she visited the home of every student of Ramanathan College in-order to study their home life background and conditions of work. Many years ago when I was a little boy six years old, I remember her coming to our house in the remote village of Karukamapanai as my elder sister was then a student of Ramanathan College. On the 30-11-1930 his immortal soul departed his mortal remains, which were interred in the Samadhi in your institution.

I am happy to have had of this opportunity of paying my humble tribute to this national reputation for his memory is well worth cherishing, well worth handing down to our children and our children's children as precious heir-loom.

*****

ஆர்.எஸ்.நடராசா,
M.A., Dip – in – Ed., S.L.E.A.S.
அதிபர்
பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை,
திருவெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

ஸமூத்தில் முதல் சைவப் பெண்கள் கல்லூரியை நிறுவிப் பெண்கள் உயர்கல்வி வரலாற்றுக்குப் புதிய பரிமாணம் தந்த நிறுவனரை நினைவு கூர்ந்து அவர் வழங்கிய செழுங்கலைச் செல்வ வாய்ப்புக்களைச் செவ்வனே பயன்படுத்தி தமிழ்ச் சமூகத்தை மேம்படுத்தும் முனைப்போடு இன்று இங்கு நாம் கூடியுள்ளோம்.

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுச் செல்வங்கள் சந்ததிதோறும் விளக்கம் பெற்று உணர்ப்பட்டு அவற்றின் உச்சப்பயன் பெறச் செய்யும் வாய்ப்புக்கள் திட்டமிட்டு வழங்கப்படவேண்டும்.

நமது வாழ்வுச் சூழல் சதா மாறிக்கொண்டிருப்பதனைக் கருத்திற் கொண்டு காலத்துக்குப் பொருத்தமான உத்திகளைப் பயன்படுத்தி நமது முன்னோர் அரும்பாடு பட்டுச்சேர்த்து வைத்த பண்பாண்டுச் செல்வங்களை உணர்ந்து சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி மக்கள் முன்னேற உதவ வேண்டியது கற்றறிந்த சான்றோர் கடனாகும். எம்முன்னோர் மக்கள் முன்னேற்றத்தை இலக்காகக் கொண்டு ஆற்றிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க பணிகள் எமது வாழ்வுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவனவாகும். தொடரும் பரம்பரைகள் தொல்லைப்பாது அறிவொளியின் துணைக்கொண்டு வையத்துள்ள வாழ்வாங்கு வாழக் கல்விச் சாலைகள் வழங்கிய வள்ளல் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனை நினைவு கூர்ந்து அவரது மாசற்ற கல்விப் பணிகளைப் பயன்படுத்திப் பலரும் முன்னேற்றும் காண முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதால் அவசியமான சில கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்க விழைகின்றேன்.

நடுவுருள் தற்கணி மரம்போல் பல்கலை பயிற்றிப் பணியாற்றும் இராமநாதன் கல்லூரியை நிறுவிய வள்ளல் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் கல்விச் சிந்தனையும் அவரின் எதிர்பார்ப்புக்களும் என்ன என்பதை ஆராய்வதும் அவர் கல்வி நோக்கத்தை நிறைவேற்றுத்தும் முயற்சியில் மக்கள் ஈடுபடல் நமது சமூகத்துக்குப் பெரும் பயன்தரும் என்பதனைப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள்.

“இலங்கையின் தவர்யதல்வர்களின் ஒருவர் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் என்பதில் எவர்க்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை... இவ்வுலகில் தமிழ்த் திறுவிச் சென்ற பெருமக்களுள் ஒருவர் என்பதை ஊரும் உலகமும் படிக்கொண்டுள்ளன”

என்ப்பார்ட்டினார்.

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர்.

“தமிழ் மக்களின் மானத்துக்கு ஈனம் நேரும் பொழுது உயிரினும் மானம் சிறந்ததெனக் கொண்ட பழந்தமிழ் மக்களின் வழித்தோன்றுவாசியை இராமநாதன் என்னும் வீரபுருஷர் இல்லையே என்பதும் வாட்ட மடைகின்றோம்.”

என சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களின் அடுமையை என்னி ஏங்கினார்

சிங்கள மக்களின் தலைவரான சேர் ஜெனாட் விஜயக்கோன்.

“சிங்கள மக்களை இவர் (இராமநாதன்) பாதுகாத்ததுபோல் அவர்களது சொந்தச் சாதியார் கூட பாதுகாத்திருக்க மாட்டார்கள்”

எனப் பாராட்டினார்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துத் துணை வேந்தராயிருந்த பேராசிரியர் சிட்டி பாபு

“சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஓர் உலகமீதை அவரது ஞாபகம் மென்மோஹம் துவங்கச் செய்யும் ஆக்கங்கள் இடம்பெறுவது மனித முன்னேற்றத்துக்கு என்றும் உதவும்.”

என மதிப்பீடு செய்தார். இன்னும் பற்பல ஆண்றுவிந்தடங்கிய கல்விச் சான்றோரால் நம்பெரும் மதிப்புக்குரிய பெருமகணாகக் கொள்ளப்படவரே இக்கல்லூரியின் நிறுவநர்.

நல்லை நகர் நாவலர் பெருமானால் 28 வயது இளைஞராக இருந்த பொழுது தெரிவு செய்யப்பட்டுச் சட்ட நிருபண சபைக்குத் தமிழர் பிரதிநிதி ஆக்கப்பட்டதிலிருந்து ஜம்பது ஆண்டுகள் நாவலரின் வாரிசாய் ஒப்பற்ற தேசியத் தலைவராய் அரும்பணி ஆற்றிய சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் கல்விப் பணிக்கு நிலையான நினைவாலாயாய் நிலைத்து நிற்பது அவர் அமைத்த இராமநாதன் கல்லூரியே.

1851ஆம் ஆண்டு சித்திரை 16ஆம் திகதி கொழும்பு செட்டித் தெருவில் அமைந்த மாளிகை போன்ற வீட்டில் பொன்னம்பல முதலியாருக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தவர் இராமநாதன். திரு.குமாரசாமி இவரது அண்ணன் அருணாசலம் இவரது தம்பி. இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபையில் 1834 ஆம் ஆண்டில் தமிழரின் முதற்பிரதி நிதியான முதலியார் இவரது தாய்வழிப் பேரன். கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசாமியின் தந்தை சேர் முத்துக்குமாரசாமி இவரது தாய்மாமன்.

கொழும்பு அக்கடமியிலும் சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியிலும் கற்ற இவர் பட்டம் பெறுமுன் சட்டம் பயின்று 22ஆவது வயதில் வழக்கறிஞரானார். மாமன் சேர் முத்துக்குமாரசாமியாலும் இராணி வழக்கறிஞர் சேர் றிச்சேட் மோர்கனாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட இராமநாதன் கீழைத்தேச மேலைத்தேச விழுமியங்களின் திரளமைப்பாய் உருவானார். 1879ஆம் ஆண்டு ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் முயற்சியால், திடிரென் மண்மடைந்த மாமன் சேர் முத்துக்குமாரசாமியின் இடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார். தமிழ்அறிஞர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் அன்பையும் இலக்கணம் இராமசாமி எனப்பட்ட அருட்பரானந்தரின் ஆன்மீக வழிகாட்டகலையும் பெற்று நிறை மனிதனாய் உருவானார்.

அரசியல், சட்டம், கல்வி, சமயம், சமூகம், ஆத்மீகம் எனப் பல துறைகளில் அரும்பணி ஆற்றினராயினும் கல்வித் துறையே அவருக்கு ஈடில்லாப் புகழ் தந்து நிற்பது. அவரது பல்துறைப் பணிகளை நன்கு ஆராய்ந்த சேர் பரன் ஜெயதிலகா.

“சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் வியத்தகு பஸ்துறைப் பணிகளுள் அவருக்கு நிலைத்து நினைவுச் சின்னமாக நிலைக்கப்போவது அவரது கல்விப் பணியே”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இராமநாதன் அவர்களும் சாதனை நிறைந்த தம் பற்பல பணிகளுள் அதிக திரிகரண சுத்தியோடு ஈடுபட்டு காரிய சித்தி, கண்டபணி கல்விப்பணியே என்பதனை தனது வாக்காலும் வாழ்வாலும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இராமநாதன் அவர்களின் கல்விப் பணி பற்றி நன்கறிந்த அறிஞர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள்.

“சேர் இராமநாதன் இலங்கை மக்களுக்கு குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்குப் பல அரிய தொண்டுகள் செய்துள்ளார். அவற்றுள் தலைசிறந்தது இராமநாதன் கல்லூரியைத் தாபித்தாரும்.”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக் கருத்தையே 27.11.1927இல் இராமநாதன் கல்லூரிக்கு வருகைதந்த மகாத்மாகாந்தி அடிகளும்

‘சேர் இராமநாதனின் பரோபகாரத்துக்கும் சிந்தனைச் சிறப்புக்கும் நினைவாஸயமாக நிலைத்துறிந்துக் கூட இந் நிறுவனத்திற்கு வராதிருந்திருப்பேண்டின் என் வாழ்வெல்லாம் கவலைப்பட்டிருப்பேன்’.

எனக் கூறினார்.

இவற்றில் இருந்து இராமநாதன் கல்லூரி இந் நாட்டில் சைவத் தமிழ்ப் பெண்கள் உயர்ச்சிக்கு கலங்கரை விளக்காய் இருந்தது எனக் கொள்ளலாம்.

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் இராமநாதன் கல்லூரியை அமைத்தது மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையை நிறைவூத்திய செயற்பாடாகும். 10.05.1905 இல் வெளியான ‘இந்துசாதனம்’ பத்திரிகையில் சைவப்பெண்களுக்கு உயர் கல்வி நிலையம் ஒன்றினை அமைக்க வேண்டும் என்னும் விடயம் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது இராமநாதன் அவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டியிருக்கலாம், அவர் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் காணப்பட்ட பெண்கள் உயர் கல்வி நிலையங்களை நேரடியாக அறிந்து கொண்டார். அமெரிக்காவில் 1905ஆம் ஆண்டில் அவரது எதிகாலத் திட்டம் பற்றி விணவியபோது

“நவீன நிலைமைக்கு ஏற்ற கல்வியினையும் எது பண்டைய நூல்களில் பொதிந்து கிடைக்கும் இலக்கிய தத்துவ அறிவையும் இணைத்துத் தருந்த கல்லூரி அமைப்பதே எனது முழு முயற்சியுமாகும்.”

என விடையளித்தார்.

சைவ ஆண்பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் சமயச் சூழலில் உயர்கல்வி பெறக் கல்லூரிகள் இருந்தன. ஆனால் சைவப்பெண்களுக்கு அவ்வாறான கல்வி பெற வாய்ப்பிருக்க வில்லை. யாழிப்பாணத்தில் அன்றிருந்த கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்கப் பெண்கள் பாடசாலையில் கல்விகற்ற சைலப்பெண் பிள்ளைகள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை அறியாதவராயும் தேசிய உணர்வு அறிந்துவராயும் உருவானமை அவரை வேதனைப்படுத்திருக்க வேண்டும். எனவே சைவப்பெண்கள் உயர்கல்விக்கு உதவும் வகையில்

“கோப்பாயில் இருபது ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கினார். அவ்விடம் போக்குவரத்து வசதி குறைந்தது எனச் சுட்டிக் காட்டவே அவ் விடத்தை விட்டுச் சுன்னாகத்தில் அதே விஸ்தத்தீர்ணமான நிலத்தை வாங்கினார். ஞோப்பாயில் இராமநாதன் அவர்கள் வாங்கிய நிலத்தில் ஒரு பகுதியிலேலையை இப்போது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை இயங்கி வருகின்றது”.

சுன்னாகத்தில் மருதனாமடச் சந்தியில் வாங்கப்பட்ட நிலத்தில் 03.06.1910 அன்று காலை 7.30 மணிக்கு அடிக்கல் நாட்டி கட்டிட வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கட்டிடம் வளர்ச்சியற்ற காலத்தில் இராமநாதன் அவர்கள் சென்னையில் பத்திரிகை நீரூப்களுக்கு அளித்த பேட்டியில்

“பத்து வயதிற்கும் பதினெட்டு அல்லது பத்தொன்பது வயதிற்கும் இடைப்பட்ட பெண் பிள்ளைகள் பண்பு மிக்க ஆலி இந்துப்பெண்களிடம் கல்வி பெறுவர்” எனக்

எனத் தனது பெண்கள் உயர் கல்வி நிலையத்தில் தான் வழங்க உத்தேசித்த கல்விச் சூழலை விளக்கினார். அப் பேட்டியில் அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில் ஆங்கில நாட்டினதும் சொந்தப் பண்பாட்டினதும் சிறந்த விழுமியங்களைப் பெண்கள் பெற்று நல்ல மனைவியராக வேண்டிய கல்வியைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படும். எனக் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் அங்கு குறிப்பிடுகையில்

“கடந்த பதினெட்டு மாதங்களில் பல உள்நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் இக் கல்லூரியில் கற்பதற்குப் பெண்பிள்ளைகளைத் தயாரிக்க உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.”

என்றார்.

இதனால், தான் அமைக்கவிருந்த சைவப் பெண்கள் கல்லூரி ஏற்கனவே இயங்கி வந்த கிறிஸ்தவப் பெண்கள் உயர் கல்விப் பள்ளிக் கூடங்களில் கல்வி கற்று வந்த சைவப் பெண்பிள்ளைகளைக் கவரும் நோக்கமற்றது என்பதனைத் தெளிவுறுத்தினார்.

07.12.1911 இல் வெளியான ‘இந்து சாதனம்’ பத்திரிகையில்

“திரு. இராமநாதனின் பெண்கள் கல்லூரி யாழ்ப்பாணத்தில் திறக்கப்பட உள்ளது. அது இலங்கைத் தேசியத்தின் வரலாற்றில் புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்குவதாய் இருக்கும்”

எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

தனது கல்லூரிக்குச் சிறந்த அதிபரைத் தெரிவு செய்வதில் அதிக அக்கறை செலுத்தினார். அவரின் தேடுதலின் பெறுபேறாய் இங்கிலாந்தின் இலக்கிய வட்டத்தில் பெரும் மதிப்புப் பெற்றவரும் அறிஞர் பேர்ன்ஸ்டெல் சோவின் அங்குகும் உரியவராய் இருந்த திருமதி புளோற்னஸ் ஏமேறி என்பவரே அதிபராகத் தெரிவானார். ஆத்மீகத் துறையிலும் ஈடுபாடுமிக்க இவர் மீண்டும் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிச் செல்வதில்லை என்ற வரூராக்கியத்தோடு தனது பதவியை ஏற்று தன்னைத் கல்லூரிக்கு முழு மையாக அரசுப்பணிக்க முன் வந்தார். அதிபரோடு 11 ஆசிரியர்கள் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படுமுன்னரே நியமிக்கப்பட்டனர்.

திறக்கப்படவள்ள இலங்கையின் முதற்சைவப்பெண்கள் கல்லூரியை நிறுவியவருக்கு நன்றி தெரிவிக்க 15.01.1913 இல் கலையரசு சொர்ணைலிங்கத்தின் தந்தை திரு. எஸ். கே. லோட்டன் தலைமையில் கூட்டப்பட்டு வள்ளல் இராமநாதனின் கல்விப் பணிப்பங்களிப்பினைப் பலரும் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்தனர். புதிய கல்லூரி, இராமநாதன் கல்லூரி எனப் பெயரிடப்பட்டு 20.01.1913 திங்கள் காலை 10.00 மணிக்குச் சமயச் சடங்குகளுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இந் நிகழ்ச்சியை விமர்சித்த ‘இந்து சாதனம்’ பத்திரிகை ‘இலங்கை இந்துக்கள் தம் வாழ்வில் என்றும் நினைவில் வைத்திருக்கும் நாள்’ 20.01.1913 எனக் குறிப்பிட்டது. இக் கல்லூரிக்கு அன்று மக்களிடம் இருந்த வரவேற்பினைக் காட்டுவதாகும்.

முதல் அதிபர் புளோற்னஸ் ஏமேறியின் ஆளுமைச் சிறப்பும் நிறுவனரும் அவர் பாரியார் லீலாவதி அவர்களும் கல்லூரியை தமது சொந்தக் குழந்தைபோலக் கருதிப் பணியாற்றியதும் ‘கீழமுத்தேசத்தில் ஒப்பற்ற கல்வி நிறுவனம்’ என்னும் அளவுக்குக் கல்லூரிக்கு இலங்கையில் பல பாகுங்களில் இருந்தும் மலேசியா, சிங்கபூர் பார்மாவில் இருந்தும் சைவசமையப் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் உயர் கல்வி பெற மாணவிகள் வந்து கல்வி பெற்றனம் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒளவையாரின் ‘ஆத்தி குடி’ இராமநாதன் அவர்கள் எழுதிய விளக்கவுரையோடு இக்கல்லூரியின் ஓழுக்கப்போதனையின் அடிப்படையாய் அமைந்தது. சைவசமயக் கோட்டாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்த குரு குலக் கல்விச் சூழலை வழங்குவதாகவே கல்லூரி இயக்கப்பட்டது. புலன்களின் புன்மை நீக்கிப் பக்திப் பரவசமூட்டும் வகையில் தேவாரதிருவாசகம் பண்ணோடு பாராயணம் செய்யும் தமிழர் பாரம்பரியம் கல்லூராயில் பேணப்பட்டது. பெண் பிள்ளைகள் அணிந்த சீருடையும் தமிழர் சமூக விழுமியங்களைப் பேணிக் காத்து மேலும் சிறப்புறுத்தும் வகையில் அமைந்தது. அக்காலப் பெண்கள் உயர்கல்வி நிலையச் சீருடையில் தேசியத்தை மீள வலியுறுத்தும் முக்கியமான நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட்டது.

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தனது கல்லூராயில் தேசிய கல்விப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் மறுமலர்ச்சி பெறவும் சிறப்புறவும் வேண்டிய வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்தினார்.

இவரது கல்வி முயற்சிகள் துரிதமாகப் பயன்தர இவர் அன்று தேசிய மட்டத்தில் பெற்றிருந்த பெரு மதிப்பும் காரணமாய் இருந்தது. இக்கல்லூரி நாட்டின் உயர் மட்டத்தாரின் கவனத்தைப் பெற்றதோடு தேசிய பண்பாட்டுத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும் வள் நிலையமாகவும் செயற்பட்டது குறிப்பாகச் சைவமக்களுக்குப் பெரும் கல்விப் பயன்தந்த பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை நிறுவவும் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தை உருவாக்கவும் சைவப் பெண்கள் ஆசிரிய கலாசாலையை நிறுவவும் இக் கல்லூரி விருத்தியால் பெற்ற அனுபவத்திற்கு ஆக்கமும் தந்தது என்னாம்.

இக் கல்லூரியின் கல்விப் பயனை விரிவு படுத்த நிறுவந் சைவச் சிறுமியர் நிறைவாழ்வு இல்லத்தினை ஆரம்பித்தார். பழைய மாணவியர் தொடர்ந்து கல்வி விழுமியங்களைப் பேணி அவற்றை மேலும் விருத்தியுறச் செய்ய வேண்டும் என்னும் விருப்பில் வைமங்கையர் சபையினை அமைத்தார். அச்சபையில் அவர் 1927 ஆம் ஆண்டு பங்குனித்திங்களில் இச்சபையினர் மத்தியில் பேசும் போது.

“பழைய மாணவியரும் ஆசிரியரும் நல்லவிலுச் சுடரையும் சமயத்தையும் தாம் மேற்கொண்ட வாழ்வு வட்டத்தினை ஒளி பெறச் செய்வதில் ஒன்றினைவார்களாக”

என வேண்டுகோள் விடுத்தார். இதன் படியே பாக்கியம் கந்தசாமி என்னும் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவி மாத்தளை நகரில் பாடசாலையை அமைத்தார். நிறுவனரின் நீண்டகாலக் கல்விப் பணிக்கு உற்றாக அமைந்த இராமநாதன் கல்லூரி பலராலும் நயக்கப்பட்ட தமிழர் பண்பாட்டு கருவூலமாகப் காணப்பட்டது. இக்கருத்தினை உடுவில் கிறிஸ்தவப் பெண்கள் கல்லூரியில் நீண்டகாலம் அதிபராயிருந்த செல்வி எல். ஜி. குக்வால்ந்றர் அம்மையார்.

“தமிழ் மொழியிலும் இந்திய இசையிலும் மக்களின் சீரிய பாரம்பரியப் பழக்க வழக்கங்களிலும் இங்கேயே பெரும் புதையலைக் கண்குக்கொள்ள அவரும் கல்லூரியும் உதவினர்”

என வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்.

1935 ம் ஆண்டின் இலங்கையில் ஆளுபதியாயிருந்த திரு. நெஜினோல்ட் ஸ்ரப்ஸ் இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் இடைவெளியின் பின் கல்லூரிக்கு வந்த போது நிறுவனரின் இலட்சியங்களை நிறைவழுத்தும் வகையில் செயற்படக் கண்டு.

“இன்று எனது நண்பர் பொன்னம்பலம் உயிரோடு இருந்தால் பெறவீள்ளைகளின் இன்றைய செயற்பாடுகளைக் கண்டு பெருமகிழ்வெய்தியிருப்பார்”

தனது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தியதையும் கருத்திற்கொண்டு கல்லூரியின் வளர்ச்சியை உட்பத்துணர்லாம்.

கல்விப் பணிக்கே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த நிறுவநரும் அவர் குடும்பத்தினரும் கல்லூரிக்கென விட்டுச் சென்ற வளங்களும் தன்னலன் பெரிதெனக் கருதா அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் கல்லூரி துரித வளர்ச்சியடைய உதவினர். 1962 இல் 27 மாணவிகளும் 1963 இல் 26 மாணவிகளும் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆனாலும் கல்லூரின் இன்றைய நிலை மகிழ்ச்சிக்குரியதாயில்லை. நிறுவநரின் இலட்சியக் கல்விக்கருமத் தொடர் நிறைவேறும் வாய்ப்புக்கள் இல்லை. வளங்கள் மிகுந்த இராமநாதன் கல்லூரி இன்னும் முன்னேற்றும் கண்டிருக்கலாம்.

ஒரு நிறுவனத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு அந்றிவன ஆளனித் தொகுதியினரின் அர்ப்பணம் மிக முக்கியம். இங்கு ஆசிரியப் பணியினை மேற்கொள்பவர்கள் நிறுவநர் இலட்சியங்களை நிறைவேறுத்தும் முயற்சியில் தொடர்ந்து பங்களிப்பு செய்ய எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

இலங்கையில் கல்விப் பணிக்கு சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆந்றிய பணிப்போல் எவரும் ஆழ்ந்தினர் இல்லை. அவர் வழங்கிய வளங்களே யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம் உருவாகி வளர்ச்சியறப் பெரிதும் உதவின. எனினும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை நினைவு கறுவதற்கும் அது தமிழகத்துக்கும் சைவத்துக்கும் கல்விக்கும் ஆந்றிய பணியை பிற்சந்ததியார் அறிந்து ஊக்கம் பெற வாய்ப்பு அந்றுப் போயிற்று. வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க இராமநாதன் கல்லூரியாவது முறையாக பேணப்பட்டுத் தமிழ் கல்வி வரலாறு விளக்கமுறச் செய்வதை நம் கடனாக கருதவேண்டும்.

சைவத்தமிழ் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு பெறும் பணி ஆந்றிய நிறுவநரை தக்க முறையில் நினைக் கூறச் செய்யும் அம்சங்கள் உருவாக்கி பேணப்படுவது கல்விப் பணியாகும். இராமநாதன் கல்லூரி வளாவில் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களின் சிலை நிறுவப்படுவது ஒரு சமூகத்தேவை. அவர் கல்விப் பணி தொடர்பான அமைவதும் நன்மை பயப்பதாகும்.

இவ் வேண்டுகோளைக் கல்லூரி நிறுவநரின் கல்வி இலட்சியத்தோடு இணைத்துக் கண்டு தெளிந்து தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் அவர் இராமநாதன் கல்லூரி மூலம் வழங்கிய பங்கும் பணியும் உணரப்பட வேண்டும். தமிழ் தேசிய நலனில் அக்கறை கொண்டோர் திரிகரண சுத்தியோடு நிறுவநரையும் அவர் தமிழ் இலட்சியக் கல்லூரியாய் அமைந்த இராமநாதன் கல்லூரியையும் நன்கு அறிந்து பிற்சந்ததியார் பயன் படச் செய்யும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கல்விக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் சமூகமே முன்னேற்றும் காணமுடியும். இன்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் எல்லாம் கல்வி ஆய்வு கூடங்களாகச் செயற்படக் காணகின்றோம். அங்கு கல்வி நிலையங்கள் பல நூற்றாண்டுகள் பழைமை மிக்களவாய் இருக்கின்றன. அவை தேசிய முன்னேற்றக் கல்வி நிலையங்களாகத் தொடர்ந்து மதிக்கப்படும் நிலையில் பேணப்படுகின்றன. இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு செயல்படுவது சிறந்த கல்விப் பணியாகும். இராமநாதன் கல்லூரி நின்று நிலைத்து பயன்தர வேண்டும் இக் கருத்தை வலியுறுத்திய கவிமணி தேசிக விநாயகப் பிள்ளை, அவர்களின் பாடல்களை நினைவூட்டி அமைகின்றேன்.

“குன்றை வில்லாய் வளைத்த பிரான்

குகனை சன்ற கண்ணுதலான்

மன்றுள் நடனம் செய்கின்ற

மங்கை பாகன் திருவருளால்

என்றும் என்றும் தழைத்தோங்கி

இராமநாதன் கல்லூரி

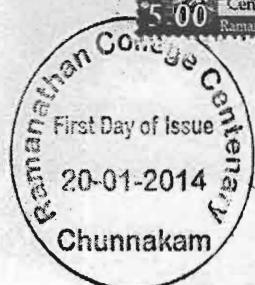
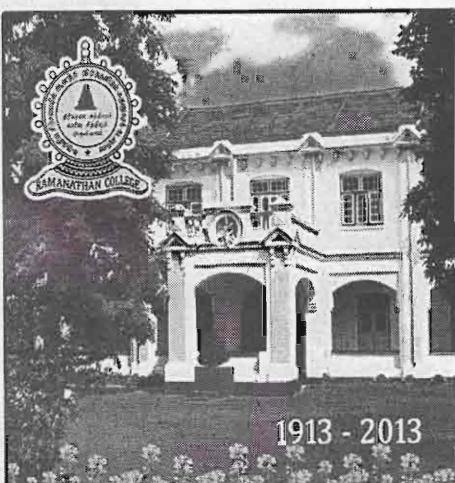
நன்று நாடும் சுன்னாக

நகரில் வாழ்க வாழ்கவே”

*****

First Day Cover

கிடைக்கும் கல்வி
விழேட ஞாபகார்த்த உறை
Special Commemorative Cover

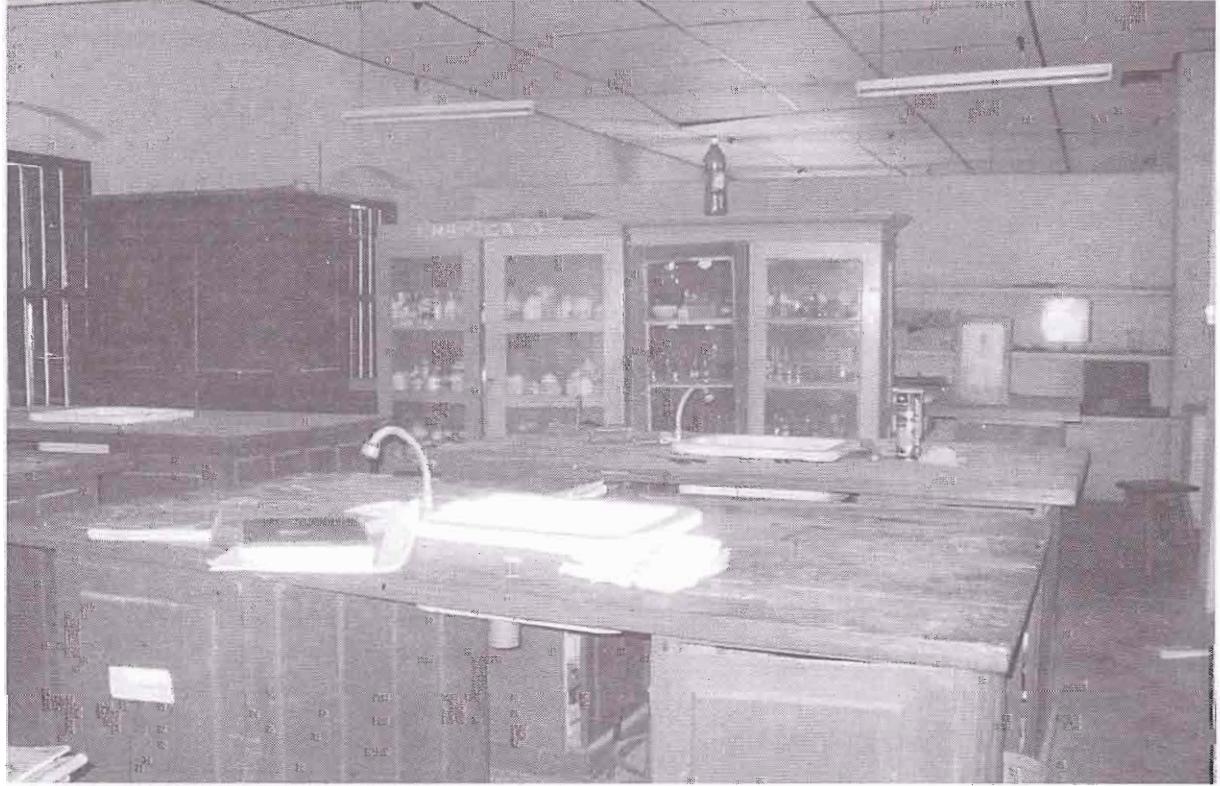

ருமலைத் திலை, இத்தொலி - கிளிக்

இராமநான் கல்லூரி. கள்ளகம் - முறைக்கு நிறைவு

Ramanathan College, Chunnakam - Centenary

Photos

இராமநாதன் அவர்களின் கல்விப் பணி

க.சி. குலரத்தினம்

சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் செய்த சமயத் தொண்டு, அரசியல் தொண்டு, தேசியத் தொண்டு போலக் கல்வித் தொண்டும் பெரியது. அவரின் கல்வி கொள்கையை ஆரம்பத்தில் எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. இன்று எல்லோரும் நன்றாய் விளங்கிக் கொண்டுள்ளார்கள்.

நாட்டில் கட்டாயக் கல்வி, இலவசக் கல்வி, தாய்மொழிக் கல்வி, சமயக் கல்வி, தார்மீகக் கல்வி என்றெல்லாம் அமைய அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் விதத்திட்ட பெரியவர் இராமநாதன் அவர்கள். இரண்டு தலைமுறை காலத்துக்கு மேலாகி முன்னாம் தலைமுறையினரும் அவர் வகுத்த வழியில் கல்வி கற்கின்றார்கள்.

இராமநாதன் தாமே வேதம், ஆகமம், உபநிடதம், கீதை, இதிகாசங்கள், புராணங்கள், திருமுறைகள், சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் என்னும் பாரம்பரிய நூல்களில் நன்றாக ஊறிப் பழுத்தவர். அவர் எங்கள் நாட்டுக்கும் இனத்திற்கும் மதத்திற்கும் அமையக் கூடிய சனாதன தர்மத்தையே பெரிதும் விரும்பினார்.

கல்வி, சமயம் சார்ந்ததாய் அமைதல் வேண்டும். அது உழைப்பிற்கும் உள் வளர்ச்சிக்கும் வழி காட்ட வேண்டும். திரிகரண சுத்திக்கும் காரிய சித்திக்கும் அடிகோல வேண்டும் என்று கருதினார். பாடசாலைக் கல்வி காலையில் வழிபாட்டுடன் ஆரம்பித்து மாலை வழிபாட்டுடன் நாட் பாடம் நிறைவேற வேண்டும் என்றார். வழிபாடில்லாத கல்வி கல்வியாகாது. செய்யும் தொழிலே தெய்வம் எனக் கருதுவதற்கு வழிபாட்டோடு கூடிய கல்வியே அத்திவாரமாய் அமைவது பன்னித் தலம் அனைத்தும் கோயில்கள் செய்வோம் என்றும் மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாத விஞ்ஞானம் குருடு என்றும் கல்வியின் அனர்ந்த வர்க்கம் சமயம் என்றும் பிற்காலத்தவர் பெருமையோடு இன்று பேசுகின்றார்கள்.

இராமநாதன் அவர்களின் கல்விக் கொள்கையைப் பலர் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் விளங்கிக் கொள்ளாதவராயும் இருந்தார்கள். எல்லோரும் கல்வி கற்றல் வேண்டும். கல்வி கட்டாயமானதாய் அமைதல் வேண்டும் என்பதை வற்புபூத்துவதாகவே அவர் வாக்குறிமைக்கு முன் கல்வி கிடைக்க வேண்டும் என்றார். (Education must precede franchise). குதிரை வண்டியில் குதிரையை முன் புறத்திலேயே பூட்டுவது போல கல்வி முதலில் அமைய வேண்டும் என்றார். கல்வி இல்லாதவர் காகம், கோழி முதலிய சின்னங்களுக்குக் கனனப் புள்ளாட போடும் வகையில்லமெந்த வாக்களிப்பு முறை ஜம்பதாண்டுகளாகியும் இன்னும் மாறவில்லை. நாடு முழுக்க ஒரு லட்சம் ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பித்தும் எம்மவர் எழுத்தைப் பர்த்து வாக்களிக்கப் பழகவில்லை. இது பழைய பல்லவியின் பிழை.

இராமநாதன் அவர்கள் இருபெருங்கலைக் கல்லூரிகளை மிக விசாலமான நிலப்பரப்பில் அமைதியான குளிர்மையான குழலிலே யாழ்ப்பாணத்திலே அமைப்பதற்கு திசை திருப்பி விட்டவர் அரியாலை சட்டத்துறை காசிப்பிள்ளை அவர்கள். கொழும்பில் சுக ஸ்தானத்தில் வாழுந்த ஜெயா யாழ்ப்பாணத்தை முன்னேற்றுங்கள் என்று இங்கே திசை திருப்பி விட்டார். திசை திரும்பிய ஆறு எமக்கு வளஞ்செய்தது.

நாட்டுக்குப் கல்விப் பணி புரியவந்த இராமநாதன் அவர்கள் தம் பேர்த்தியாரையும், தூயாரையும் நினைத்தார். தூய்மை உள்ளத்தை அறிந்தார். தசரதனும் தாயொக்கும் அன்பில் தரணியை ஆண்டதை அறிந்தார். தாயொருத்தி பதினாறு மதகுருமாருக்கு சமம் என்னும் அயர்லாந்துப் பழமொழியை உணர்ந்தார். புராணைத்திகாசங்களில் வரும் பாரத மனிகளை

நினைத்தார். செம்பியன் மாதேவியார் கோப்பெரும் பெண்டு, குந்தவை, வானவன் மாதேவி முதலாய் வரலாற்றுப் பெண்களை நினைத்தார். மங்கயர்க்கரசியார் புனிதவதியார், திலகவதியார் முதலான திருமுறைப் பெண்களை நினைத்தார். திருவள்ளுவர் வகுத்த இல்லாளை பதிவிரதைகளை, சகதர்மினிகளை நினைத்தார். மங்கயர் மாண்பினை உணர்ந்தார். நம் நாட்டில் மங்கயரை உருவாக்க விரும்பினார். தாய் படித்தவளாய் இருந்தால் அவள் பிள்ளைகளே அன்றிச் சுற்றுமும் சுழுகமும் திருந்தும் எனத் துணிந்தார்.

பெண்களுக்கான கல்லூரியை மருதனார்மடத்தில் விசாலமான வளவில் உறுதியான கட்டடம் அமைத்து, 20.01.1913இல் நல்ல வேளையில் நாட்பாடத்தை ஆரம்பித்தார். மகளிர் குருகுல வாசம் செய்து உடனுறைந்து பணிவன்புடன் பாடம் படிக்க வழி வகுத்தார். நாளாந்த பாடங்களோடு ஞானசாத்திரம், தர்மசாத்திரம் என்பன கற்பதற்காக இதிகாசங்கள், புராணங்கள், திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் படிக்கவும் வசதி செய்தார். தாய் மொழியிற் பாண்டித்தியம் பெறுவதற்குப் பெண்களை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டித பால பண்டிதர் பரீட்சைகள் எடுக்கப் பழக்கினார். ஆங்கில மொழியின் இன்றியமையாமையை கருதிப் பெயர் பெற்ற ஆங்கிலப் பட்டதாரிப் பெண்களை வரவழைத்து ஆசிரியைர்களாய் இருத்தினார். வட மொழி அறிவு தேவையெனக் கண்டு மகோ பாத்தியாயர்களை நியமித்தார். காலைப் பிரார்த்தனை முடியும் வேளைகளில் தாமே உபனியாசங்கள் செய்து வந்தார். இங்ஙனமே ஆண்களை உருவாக்குவதற்குத் திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை 1921ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தார். ஈஸ்வரன், பரமேஸ்வரன் என்றாற் போல பரமேஸ்வராக் கல்லூரியைப் பெருங்கலைக் கல்லூரி என்றும் பல்கலைக்கழகம் எனவும் கருத அவர் அமைத்தார். அவர் நோக்கம் நாள்பல கழிந்து நிறைவேறியுள்ளது.

இராமநாதன் அவர்களின் கல்விப் பணி சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் நாற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகளை உருவாக்கத் தூண்டியது சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தந்தை என மதிக்கப் பெற்ற இராமநாதனின் சேவையால் நாட்டில் இந்து சமய மதம் என வழங்கும் சைவமும் எங்கள் மொழி என நாம் போற்றும் தமிழும் தரம் உயர்ந்தன.

இராமநாதன் அவர்களை ஆஹாண்டுக் காலமும் அவர் எழுப்பிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரியைப் பன்றிரண்டு ஆண்டுகளும் கண்ட பழைய அனுபவத்தின் ஒரு துளியே இது. இராமநாதன் ஒரு மனிதன்.

“The elements were so composed in him,
that nature would stand up and say he is a man”

*****

இராமநாதன் கல்லூரியின் பொற்காலச் சிற்பி திருமதி பிள்ளை

இராமநாதன் கல்லூரி எழுந்தது:

குன்றை வில்லாய் வளைத்தபிரான்

குகணை ஈன்ற கண்ணதலான்

மன்றுள் நடனம் செய்கின்ற

மங்கை பாகன் திருவருளால்

என்றும் என்றும் தழைத்தோங்கி

இராம நாதன் கல்லூரி

நன்று நாடும் சுன்னாக

நகரில் வாழ்க! வாழ்கவே!

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை இராமநாதன் கல்லூரியை வாழ்த்திய பாடவிது. யாழ்ப்பாணத்துப் பாடசாலைகளிலே தென்னகத்திலே அந்நாளில் மிகப் பிரபலமான பாடசாலையாக இராமநாதன் கல்லூரி விளங்கியது. தமிழகத்தினைச் சேர்ந்த தமிழ்நினர் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் நிறுவனர் சேர். பொன் இராமநாதனின் ஒரே மகளான சிவகாமசுந்தரியைத் திருமணம் செய்து இராமநாதன் கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பேற்று தமிழகத்தோடுள்ள உறவைப் பலப்படுத்தியுள்ளார். தமிழகத்திலேயிருந்து யாழ்ப்பாணம் வருகை தருகின்ற தமிழ் அறிஞர்களோ, கலைஞர்களோ இராமநாதன் கல்லூரிக்குள் கால் பதிக்காமல் தமிழகம் திரும்பியதில்லை. இராமநாதன் கல்லூரி ஏன் தோன்றியது? எப்படித் தோன்றியது?

சில நிகழ்வுகள் பதிக்கும் சுவடுகள் அடிக்கடி மேலேழுந்து இதயம் வரை நன்றத்து குளிர் வைக்கும் தன்மை உடையவை. ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டு காலம் இலங்கையின் முடிகுடா மன்னனாகத் திகழ்ந்த இராமநாதப் பெருந்தகை (1851 - 1933) தாபித்த பெண்கள் கல்லூரி இராமநாதன் கல்லூரி. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரினால் நிறுவப்பட்டு விடுதிச்சாலையுடன் கூடிய ஒரு பாடசாலை உடுவிலில் இயங்கி வந்தது. 1824 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட இப்பாடசாலை வெள்ளைக்கார அதிபர்களின் தலைமையிலே மிகவும் சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆகவே வசதி படைத்த மற்றும் கல்வியறிவுடைய பெற்றோர்கள் தமது பெண் பிள்ளைகளை இப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினார்கள். மத மாற்றமும் இதனால் ஒரளவு நடைபெற்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இத்தகைய வசதிகளுடைய பெண்கள் பாடசாலை ஒன்று சைவச் சூழலில் இல்லையே என நம்மவர்கள் ஏங்கினர். உடுவிலில் உள்ள அந்தப் பெண்கள் பாடசாலையில் மதமாற்றம் நடைபெறுவதாக ஜியுற்று உள்ளூர் வாசிகள் இராமநாதவள்ளை அனுகிப் பெண்களுக்கான விடுதிச்சாலையுடன் கூடிய பாடசாலை ஒன்றை அமைத்துத் தரவேண்டுமென இறைஞர்கள். அவர்களது வேண்டுகோளினை வள்ளல் அவர்கள் நிறைவேற்றியமையால் 1914 ஆம் ஆண்டிலே இராமநாதன் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. மிஷனரிமார்களால் பெண்களுக்காக நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைகள் அத் தனையிலும் அக்காலத் தில் வெள்ளைக்கார மாதர்களே அதிபர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள்.

ஆகவே இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியிலும் அதே நடைமுறையைக் கையாண்டமையால் வெள்ளைக்கார மாதர்களே ஆரம்பகாலத்தில் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள்.

திருமதி Florence Farr இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். நிறைந்த அழகி. நடிப்பாற்றல் மிக்கவர். அத்துடன் ஆங்கிலத்தைக் கம்பீரமாக வாசிக்கும் அதீத திறன் படைத்தவர். ஆகவே பிரபல நாடகாசிரியரான Bernard Shaw வுடைய நாடகங்களில் நடித்துப் பெரும் புகழ் ஈட்டினார். அத்துடன் Yeats என்கிற பிரபல கவிஞர் தனது கவிதைகளை மேடைகளில் வாசிப்பதற்காக இவரை உபயோகித்தார். 1912 ஆம் ஆண்டிலே புளோறேன்ஸ் :பார் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சுற்றுலா சென்றிருந்த சமயத்தில், சேர். இராமநாதன் அவர்களைக் காத்திராப்பிரகாரமாகச் சந்தித்தார். திரு. இராமநாதன் அவர்களுடைய ஆண்மீகப் பேச்சுக்களால் கவரப்பட்ட அம்மையார், திரு. இராமநாதன் இளம் பெண்களுக்காக ஒரு பாடசாலையை நிறுவுதற்காகத் திட்டமிட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து மிகவும் உவகையுடன் அதனை வரவேற்றார். தான் அவரது முயற்சிக்கு உறுதுணையாக நிற்பேன் எனவும் உறுதி அளித்தார். 1914 ஆம் ஆண்டிலே திரு. இராமநாதன் அவர்கள் உடுவிலில் பெண்களுக்கான கல்லூரி ஒன்றைத் தொடங்கிவிட்டார் என அறிந்த 52 வயதான புளோறேன்ஸ் :பார் அவர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள தனது உடமைகள் யாவற்றையும் விற்றுவிட்டு யாழ்ப்பானம் ஏகினார். திரு இராமநாதன் அவர்கள் உடனடியாகப் பாடசாலையின் அதிபராக அவரை நியமித்ததுடன் பாடசாலை நிர்வாகத்தினை அவரிடமே ஒப்படைத்தார். இயற்கையாக அமைந்த நிர்வாகத் திறனும் தமிழர்களின் பாரம்பரியத்தை மதிக்கும் தன்மையும் அவரை ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக்கியது. பாடசாலை சிறப்பான வகையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கையில், துரதிஷ்டவசமாக அம்மையாரின் மார் பகத்தில் காணப்பட்ட திரட்சி, புற்று நோய் என அறிவிக்கப்பட்டது. அவரது மார்பகம் அகற்றப்பட்டது ஆனால் நோய் பரவிவிட்டமையால் 1917 ஆம் ஆண்டிலேயே தனது 56 வயதிலே புளோறேன்ஸ் :பார் அம்மையார் கொழும்பிலுள்ள மருத்துவமனை ஒன்றிலே காலமாகிவிட்டார். அவரது ஆசைப்படி அவரது உடல் ஏறியுட்டப்பட்டு திரு. இராமநாதன் அவர்களால் புனித கல்யாணி ஆற்றில் கரைக்கப்பட்டது.

ARP கொண்டு வந்த ஏழில் மங்கை:

இரண்டாம் உலக யுத்தகாலம், துள்ளித் தீரியும் பள்ளிப்பருவ இளம் பெண்கள் 28 பேர் ஒரு வகுப்பறையில் ஒரு நாள் மாலை எம் கல்லூரியின் கார் ஜயரது போர்ட் வண்டி, பல்வேறு சத்தங்களால் தன்வருகையைப் பறைசாற்றிக் கொண்டு வந்து பிரதான வாசலில் நிற்க முயன்று அருகே உள்ள எமது வகுப்பறைமுன் புகையைக் கக்கி விட்டு நின்றது. புதியன் கண்டபோது விடுவரோ புதுமை காண்போ? எல்லோரும் எழுந்து ஜன்னலை முன்றியடித்து எட்டிப் பார்த்தோம். அந்தக் காட்சியை இன்றும் எம்மால் மறக்க முடியவில்லை. அப்போது நீண்ட ஜிப்பாவும் காந்திக் குல்லாயுமாய் ஒருவர் இறங்கி கயிற்றால் கட்டியிருந்த கதவை இலாவகமாய்த் திறக்க, வெளிவருகிறார் ஒரு பெண். சேற்றில் ஒரு செந்தாமரையா? அழகில் ஒரு திருமகளா? செந்தாழை நிறம். நெளிநெளி என நீண்ட கருகரு கூந்தல். வட்டநிலாவென செவ்விய கழுத்தின் மேல் நிறைவுதனம். தனத்திற்கு மெருகு சேர்க்கப்பட்டுப் புடவையும் முத்தாரமுமாகத் தன் சீவந்த மென்பாதங்களைக் கீழ்வைத்து இறங்குகிறார். யார் இவர்? ஒருவரை ஒருவர் வினவி விடைகாண் நாம் முயல, அழைப்பு வருகிறது. ARP (Air Raid Precaution) அதிகாரி திருமதி செல்லம்மா பிள்ளை வந்திருக்கிறார் பயிற்சிக்கு வாருங்கள் என்று.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் உக்கிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. யப்பானியர்களின் குண்டுசீசு எப்பவும் நடக்கலாம் என்ற பயத்தின் விளைவாக ARP தொண்டர்களைத் தேர்வு செய்து பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. அன்றைய அவர் வரவு நல்லவரவாக இராமநாதன் கல்லூரியின் பொற்காலத்திற்கு விததிட்டது என்பதை அன்று நாம் உணரவில்லை. எனினும் மாணவர்களின் மனதில் ஒரு நப்பாசை, கண்டதுமே உள்ளத்தில் நிறைந்த இவர் எம் கல்லூரியிலேயே இருந்து விடக்கூடாதா? இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தின் திருவனந்தபுரத்தினைச் சேர்ந்த அவர் அப்போது கொழும்பு சாஹ்ராக் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தாரென அறிந்தோம்.

எம் தாபகர் வள்ளல் இராமநாதன் பல்வேறு நாகரீகங்களின் உன்னதங்களையும் உள்ள வாங்கி உருவான் ஒரு தனித்துவ ஆளுமையுடையவர். இக்கல்லூரியை அவர் தாபித்தது ஒரு பெண் நிறைகல்லி பெற்றால் ஒரு சமுதாயம் பயன்தையும் எனும் உயர் நோக்கால், Florence Emery Farr, செல்வி Carlton எனத் திறனுடைய ஆங்கிலப் பெண்கள் அதிபர் பதவி ஏற்று அவர் விருப்பினை நெறிப்படுத்தினர். எனினும் இவர் மருகர் சான்தோன் ச. நடேசபிள்ளை அவர்கள் தான் வள்ளல் விழைந்து கொண்டந்த பண்பாட்டுப் புரட்சிக்குத் தான் நியமித்த புதிய அதிபர் திருமதி செல்லம்மாபிள்ளை மூலம் முழுமையான வடிவம் கொடுத்தார் எனலாம்.

ஒரு மாற்றத்தினைக் கொணர நீ விரும்பினால் முதலில் நீ அந்த மாற்றமாய் இரு என்பது காந்தி அடிகளாரின் கூற்று. எந்த மாற்றத்தைப் பெண் சமுதாயத்தில் பொன். இராமநாதன் கொண்டுவர விரும்பினாரோ அந்த மாற்றத்தின் முழுமையான வெளிப்பாடாகப் பேரெழிலும், பண்பட்ட ஆளுமையும், நிமிர்ந்த மென்னடையும், நேரிய பார்வையும், நிறைகல்வியும், கேரள நாட்டுக் கலையார்வமும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அன்பு நிறைந்த ஒரு மென்றுள்ளுமாகத் திகழ்ந்த திருமதி பிள்ளை அவர்களை முதல் பார்த்ததுமே சந்தன மென்காற்றாக மாணவர் மனதை இனிமை செய்தவர், 1944இல் எம் கல்லூரி அதிபர் ஆனார். குதாகவித்தனர் மாணவிகள். படித்த இலங்கையராக முழு இலங்கைக்கும் (1911) சட்டநிருணய சபையின் பிரதிநிதியான எம் தாபகர் வள்ளல் இராமநாதன் அவர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள Eton, Harrow என்ற முன்னிலைக் கல்லூரிகளைப் பார்வையிட்ட பின்பே எம் கல்லூரியை, மாணவர் ஆசிரியர் உடன் உறைந்து கல்விகற்க ஒரு கலை எழில் நிறைந்த கூடமாக அமைத்தார். 1931 இல் அதிபர் வதிய வீடு, பவள விதைகளைச் சிந்தி விளையாடும் உயர் மஞ்சாடி மரங்கள், பொன்சொரியும் வேங்கை மரமென பெருவட்டமாக ஓடுபாதைகள் (drive way) நிறைந்த பச்சைக்குடை விரிக்கும் காயும் நல்கு நெல்லி, மணங்கொஞ்சும் மனோஞ்சிதம், மகிழ் இனிது கந்தம், தென்னஞ்சோலைகள் சுவைதரும் வெள்ளைக் கொழும்பான் மரங்களும் என எழில் சிந்தும் விரிந்த வளாகம் கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தது.

அதிபரானதும் பரபர எனச் செயற்பட்டார். திருமதி பிள்ளை. வளாகத்திலே அமைந்த தன் வீட்டிலிருந்து 7.30 மணிக்கே பூற்பட்டு விடுவார். ஸ்நானம் செய்த கூந்ததலை நுனி முடிச்சிட்டு, பட்டுப் புடவையும் குங்கும திலகுமுமாக அவர் வருவது இராமநாதப் பெருந்தகை பெண்பெருமை பாடிய பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண்ணை நினைவுட்ட, தோட்டக்காரரைப் பார்த்துச் சிரித்து அன்றாட வேலையைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறி, பூச்செடிகளைத் தடவிக் கொடுத்து, பள்ளிக் கூடப் படியில் ஏறும் பொழுது எதிர்ப்படும் மாணவர்களைப் பரிவுடன் விசாரித்து, நீண்ட சீருடை சிறிது குறுகிக் கணைக்கால் தெரிந்தால் அதைக் கற்றாகச் சுட்டிக் காட்டி, வெள்ளை நிறம் சிறிது மங்கி இருந்தால், நாளை நன்றாக அலம்ப வேண்டுமென உரைத்து, நோயுற்ற சிறுமி கூகமாய்த் திரும்பியிருந்தால் அவள் நலம் விசாரித்து உள்ளே நுழைந்து பளிங்குத் தாமரையில் கொலுவிருந்து அருள் பாலிக்கும் சரஸ்வதி தேவிக்குச்சிரம் தாழ்த்தி விறாந்தையில் நடந்து

கீழே குனிந்து முனியம்மா சரியாகக் கூட்டியிருக்கிறாளா என்பார்த்து அவர் அன்றைய கடமையைத் தொடங்குவார்.

அதிகாலை 6.30 மணி விடுதி மாணவிகள் வரிசையாகக் கோவிலுக்குப் போக நிற்கும் போது சில வேளாகளில் திடீரென வந்துவிடுவார். 9.00 மணிக்கு திறந்த வெளி மைதானத்தில் நடக்கும் கல்லூரிப் பிரார்த்தனைக்கு முன்னே எமது உடைகளை, தலை வாரிவிடும் முறை, எமது நெற்றியில் திலகம் இருக்கா என்பதைப் பார்வையிட்டு விடுவார். இரட்டைப் பின்னல் போடுவதை அவர் விரும்புவதில்லை. அழகாக அரைத் தாவணி போட்டுக் கணுக்கால்வரை எமது பாவாடை நீளமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் குறியாக இருப்பார்.

அதிபரானதும் அவர் எதிர்கொண்ட முதல் சவால்

அமர் C.W.W. கன்னங்கரா 1944 இல் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தினை அறிமுகம் செய்தார். அதன் விளைவு? பொதுவாக எல்லா ஆங்கிலப் பாடசாலைகளையும் பாதித்தது, பெருந் தொகையான மாணவ மாணவிகள் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நோக்கிப் படையெடுத்தனர். மக்கள் மனதிலே தரமான பாடசாலைகள் என்ற கணிப்பைப் பெற்ற பாடசாலைகளில் மாணவர் தொகை திடீரென அதிகரித்தது. 150 மாணவர்களுக்கு 6 வீடு வசதியிடன் தாபகர் நிறுவிய கல்லூரியானது, குபுகுபு எனச் சுனாமிப் புயலாய்ப் புகுந்த மாணவர்கட்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. தளர்ந்து விடவில்லை புதுமைப் பெண். வசதி இருந்தது. வளாகம் விசாலமானதாக இருந்தது. அதிபரிடம் ஊக்கமும் இருந்தது. வந்தவர்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டும் அதற்கான வசதி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. புதுப்பிடுக் கட்டிடங்கள் கடகட என எழுந்தன. முந்தைய வகுப்பறைகளில் சிறுசிறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் சாதி, மத பேதமற்ற கல்வி கற்க இடம் கொடுத்தார். உறுதுணையாக அண்ணல் நடேசபிள்ளை இருந்தார். அவர்களின் பரந்த மனச் செயற்பாட்டை மறுக்காத மக்களும் அவரைத் தொடர்ந்து பாரானுமன்றத்திற்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மாணவர்கள் தொகை 2000 மாகப் பெருகிவிட்டது. இக் கல்லூரியை வந்தடைந்த பெண் பிள்ளைகளை ஆளுமை நிறைந்தவராக்க வேண்டும் நாளைய சமுதாயத்தின் தூண்களாக அவர்களை நிலைநிறுத்த வேண்டும். என்பது அதிபரின் பேரவா. அதற்கான கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். நுண்கலைகளை வளர்க்க வேண்டும். புதுமைகள் புகுத்தப்பட வேண்டும். இராமநாத பெருந்தகை கல்லூரியின் மேல் அடுக்கைப் பெரும் கூடமாக அமைத்தன இடையறா நடந்ததால் உலகை இயங்கச் செய்யும் (Dances the world into being - Michail Wood) கலை எழில் பள்ளிடும் திரு. நடராச மூர்த்தம் சிவகாமசந்தரி சமேதர்ராய் குனித்த புருவமும் குமின் சிரிப்புமாய் கொலு இருக்கும் இரத்தின சபையாக்கி, காலை, மாலை தாபகர் வகுத்த முறைப்படி தேவராங்கள் பாடிச் சுற்றிக் கும்பிட்டு மாணவர் பூஜிக்க வேண்டும். - மருளாதீர். இத்தனையும் அதிபர் தலைமையில் முழுமையாக நிறை வேற்றப்பட்டன. பெருகி மாணவர் தொகையின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு உதவப் போதிய பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நாட்டில் இல்லாமையால் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளாவிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டன. அதிபரின் அற்புத செயற்றிற்றனால் சில வருடங்கள் செல்ல எம் மாணவிகள் கூட்டமாகப் பல்கலைக் கழகங்களில் கைகோர்த்து உலாவினர், கவனத்துடன் கற்றுத் தேநிக் கல்லூரிக்கும் அதிபருக்கும் பெருமை தேடிக் கொடுத்தனர். பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் (ஆண்களுடன் படிக்க!) தம் பெண்களை அனுப்ப விரும்பாதோரும் அந்தக் காலம் இருந்தனர்! கற்க வேண்டும் என்ற ஆவல், அதே சமயம் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு மருட்சி என்ற அவர்கள் முன்னேறவும் வழிசெய்தார்.

பெண் பிள்ளைகளுடைய அபிலாசைகளையும் பெற்றோர்களின் மனப் பிராந்தியையும் தீர்ப்பதற்கான ஒரு வழியை அதிபர் கண்டுகொண்டார். London Inter Arts வகுப்பை அமைத்து தகுதியுடையோர் படிக்க வசதி செய்ததால், நாங்கள் பலபேர் 1948இல் சித்தி பெற்று கல்லூரிக்குப் புகழ் சேர்த்தோம். இதனை அவதிபரின் சாதனை என்பது அவரது செயற்றிறனைக் குறைத்துச் சொல்வதாகி விடும். தொடர்ந்து அவர்கள் கற்பதற்கு B.A. Hons (Tamil) வகுப்பு ஏற்பாடு செய்து (1951இல்) கொடுத்தார் இந்த வித்தகி. இதில் சித்தி பெற்றவர் முதலாம் வகுப்புத் தொடக்கம் இக் கல்லூரியிலேயே படித்துப் பின் அங்கு ஆசிரியரானார். பல்கலைக்கழகக் கல்வி வேண்டும். ஆனால் அது தமிழ்ச் சூழலிலே, தனியாகப் பெண்கள் கற்பதற்கான சூழலிலே அமைய வேண்டும் என விரும்பியோர் பலரைத் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் கல்லூரிகள் சென்று பட்டம் பெறவும் வகைசெய்தார். சில வருடங்களிலேயே எம் கல்லூரி மாணவரே பட்டதாரி ஆசிரியராய் வெளிநாட்டு ஆசிரியர் வரவிற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தனர். உயர்தர வகுப்புகளிலே பாடபோதனைக்கு வேண்டிய பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நம் நாட்டிலே இல்லாமையால் இந்தியாவில், சிறப்பாகக் கேரளாவில் இருந்து வருவித்த நிலை மெல்ல மெல்ல மாறியது.

வாசிப்பே ஒருவரை முழுமைபெற வைக்கிறது

மாணவிகள் பரந்த அறிவையும் ரசனையையும் பெறக்கூடுதலாக வாசிக்க வேண்டும் என்று அதிபர் கருதினார். மாணவர் கல்வி வளர்ச்சிக்கு நூல்நிலையத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்த இவர் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் பாட வேளையில் ஒரு பாடத்தை இதற்கென ஒதுக்கி அவ்வேளையில் மாணவர் நூல்நிலையம் சென்று அங்கிருந்து வாசிக்க ஒழுங்குகள் செய்து கொடுத்தார். அத்தனை மாணவிகளும் தங்கி வாசிப்பதாயின் அதற்கென ஒரு வசதியான நூலகம் வேண்டுமே! விசாலமான ஒரு கூடம் எடுத்து, சுவையான கவிதைகள், கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், விஞ்ஞான, வரலாற்று நூல்கள் துப்பறியும் நாவல்கள், எனத் தமிழ், ஆங்கிலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நூல்களைப் பொறுக்கிப் பொறுக்கி எடுத்து பாங்காக அவற்றினை அடுக்கி மாதிரி நூலகம் ஒன்றை வடிவமைத்தார். இதனால் மாணவிகளுடைய ரசனைக்கேற்ற நூல்களை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து வாசிக்க முடிந்தது. அவரது கணவர் திரு. பிள்ளை அவர்கள் நூலகப் பொறுப்பாளர் ஆளுமை மிக்கவர். அவரது கண்காணிப்பில் நூலகம் செல்வது மாணவர்களுக்கு மிகப் பிடித்தமானது. மாணவிகள் புதுப்புது நூல்களைத் துருவித் தேடி வாசித்து தமது அறிவை விருத்தி செய்து கொண்டதோடு தாம் சுவைத்த இனிய பொருள் பொதிந்த கருத்துக்களைச் சக மாணவிகளுடன் பகிர்ந்து, ஏனைய மாணவிகளுக்கும் வாசிக்கும் ஆற்றலை வளர்த்தனர். நாட்டினதும், பல்வேறு உலக நாடுகளிலும் நடைபெறும் அன்றாட செய்திகளை மாணவிகள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு நாளாந்தச் செய்தித்தாள்களும் வரவழக்கப்பட்டு நூலகத்திற்கு வெளியே பொது இடம் ஒன்றில் வைக்கப்பட்டன. மாணவிகள் பத்திரிகைகளை ஆர்வத்துடன் வாசிக்கின்றார்களா, என்பதை அதிபர் அவர்கள் கருத்தோடு நேரடியாகக் கண்காணித்து வந்தார்கள்.

அக்காலத்துக் கல்லூரி அதிபர்கள் பொதுவாக உயர்தரவகுப்புகளில் கற்பிக்கின்ற பொது அறிவு என்ற பாடத்தையே திருமதி பிள்ளையும் கற்பித்தார். ஏனைய பாடங்களைப் போன்று இப்பாடத்திற்குத் திட்ட வட்டமான பாடவிதானம் இல்லை என்பதுடன் பரீட்சைக்கு முன்னர் இதைத்தான் கற்பித்து முடிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் இல்லை. ஆகவே அதிபர்கள் தாம் கற்பிக்க வேண்டியதைக் கற்பிக்கிறார்களா என்பதை அறிந்து அவர்களை நெறிப்படுத்த முடிந்தது. அதிபர் திருமதி பிள்ளை அவர்கள் சமகாலத்து வெளியுலகச் செய்திகள் அனைத்தையும் விஸ்தாரமாக மாணவிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்வதில் வல்லவர். நாவன்மை மிக்கவராக அவர் உள்ளமையால் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக உரையாற்றி மாணவியரின் உலக அறிவை வளர்த்தார்.

கல்லூரியில் உயர்தரவுக்பிலே கல்வி கற்கின்ற மாணவிகள் அத்தனை பேர்களும் பல்கலைக்கழகமோ, வேறு நிறுவனங்களுக்கே செல்லப் போவதில்லை என்பது அதிபர் அவர்களுக்குத் தெரிந்தே இருந்தது. மாணவிகளில் ஒரு பகுதியினர் திருமணமாகிக் குடும்பப் பொறுப்பை ஏந்க வேண்டிவரும் என்பதை உணர்ந்த அதிபர் அவர்கள் தனது பாடநேரத்தில் இடையிடையே தாயுள்ளத்துடன் குடும்பப் பாங்கான அறிவுரைகளையும் வழங்கத் தவறியதில்லை. அக்கால மாணவிகளின் நடையடை பாவனையில் ஒரு கவர்ச்சி இருந்தது. பாவாடை, தாவணி உடுத்தி, தலையில் பூச்சுடி, பிண்ணிக் குஞ்சம்கட்டி, நேற்றியில் திருநீணிந்து, திலகமிட்டு, தொங்கட்டான், வளையல், கால்சங்கிலி என்று விரும்பிய நகைகளை அணிந்து மலர்ந்த முகத்துடன், படிக்கும் வேளையில் படித்தும், மாலையில் பின்னல், தையல் போன்ற ஏதாவது கைவேலை செய்யக் கற்பதுடன் அடிப்பாடு விளையாடும் பெண் பிள்ளைகளிடம் ஒரு தெய்வீக்க கவர்ச்சி காணப்பட்டது உண்மையே.

அக்காலத்தில் இராமநாதன் கல்லூரியின் H.S.C வகுப்பை, 'Husband Seeking Class' என இளைஞர்கள் வேடிக்கையாக அழைப்பார்கள். இராமநாதன் கல்லூரி மாணவிகள் ஒரு குடும்பப் பெண் குடும்ப வாழ்வுக்குத் தேவையான அத்தனை குண இயல்புகளையும் அங்கே பெற்றுக் கொள்கிறாள் என்ற கருத்திலேயே இவ்விதமாகப் பேசப்பட்டது. உயர் வகுப்பு மாணவிகள் வெளியுலகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அவர்களுடைய மனப்பான்மை விசாலமானதாக அமைய வேண்டும், எதனையும் தர்க்க ரீதியாகப் பார்க்கின்ற சிந்தனை வேண்டுமென உணர்ந்த அதிபர் அவர்கள் உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கான மன்றம் ஒன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார். அதன் மூலமாக சமூக அரசியல் பிரமுகர்களை எந்தவித பாரபட்சமுமின்றி அழைத்து மாணவிகளுக்குப் பேச வைத்தார். கல்லூரி முகாமையாளர் திரு. சு. நடேசுபிள்ளை இவரோ ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரமுகர். ஆனால் திருமதி பிள்ளை அவர்கள் தமிழரக்க கட்சியின் ஆற்றல் மிகு பேச்சாளரான திரு. அமிர்தலிங்கத்தை அழைத்து சமஷ்டி ஆட்சி பற்றி மாணவிகளுக்குப் பேச ஏழங்கு செய்தார். உரையாற்றும்படி அழைப்பு விடுக்கச்சென்ற மாணவர் மன்றச் செயலாளரிடம் நகைச்சுவையாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக் கண்டுக்குள் எனக்கு வரவேற்பா? எனக் கூறிய அமிர்தலிங்கம் அவர்களுடைய உரையினை உயர்தரப்பு மாணவிகள் மாத்திரமல்லாமல் ஆசிரியைகளும் கேட்பதற்கு அதிபர் வசதி செய்து கொடுத்தார்.

கலைத்துறை வளர்வதற்கு அவர் கொடுத்த ஊக்கம் அளப்பரியது

அதிபர் அவர்கள் மாணவிகளின் கலைத் திறனை வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் அதிக நாட்டமுடையவராய் விளங்கினார். கல்லூரியில் மாணவிகளுக்கு இசை, நடனம், வாத்தியம் போன்ற கலைகளுடன் தேவாரம் ஒதுதலும் போதிக்கப்பட்டது. ஆனால் கற்கின்றோர் அரங்கில் ஏறிப் போட்டியிட்டதால் தான் பாடுதிறன், தேர்ச்சி, தன்னம்பிக்கை, ஆர்வம், ஆளுமை வளரும் என்பதை உணர்ந்த அதிபர் அதனை உட்டிவிடுவதற்காக விடுதிகளுக்கிடையான போட்டிகளை ஏற்படுத்தினார். அருந்ததி, சகுந்தலா, ஜானகி, கண்ணகி, தமயந்தி, லீலாவதி என ஆறு விடுதிகள் கல்லூரியில் இருந்தன. இதில் முதல் ஜநது பெயர்களும் சமய இலக்கியக் கதாபாத்திரங்கள். லீலாவதி என்பது சேர். பொன். இராமநாதனின் மனைவியினது பெயர். வள்ளல் அவர்கள் செல்லாச்சி அம்மாள் எனும் பெண்மனியை முதலில் திருமணம் செய்திருந்தார். ஆனால் அவ்வம்மையார் இறந்துவிட்டார். சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்றிருந்த போது அவருக்குச் செயல்ராகக் கடமையாற்றியவர் செல்வி R.L. ஹரிசன் அவர்கள். வள்ளலின் சமயம்சார் உரைகளைக் கீட்டட ஹரிசன் தன்னையே பறிகொடுத்து விட்டார். இராமநாதன் அவர்களைத் திருமணம் செய்ததுடன் இந்துவாக மாறித் தன் பெயரையும் லீலாவதி என மாற்றிக்கொண்டார். இவரது மகளீ சிவகாமசுந்தரி.

திருமதி லீலாவதி தமிழையும் சைவத்தையும் நன்கு கற்றுக் கேற்னார். சேர். பொன். இராமநாதனின் சைவத் தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்திற்கும் மொழி மாற்றும் செய்துள்ளார்.

அதிபர் அவர்கள் இந்த ஆறு விடுதிகளின் மாணவிகளுக்கிடையே தேவாரம் ஒதும் போட்டிகளை நடாத்தினார். நடுவரில் ஒருவராகத் தானும் அமர்ந்து போட்டி செவ்வனே நடைபெற வழிசெய்து வெற்றியிட்டிய மாணவிகளைக் கெளரவித்தார். சமய இசைத் துறைக்கென நியமித்த ஆசிரியை செல்வி சுபத்திரா அவர்கள் வெண்டுடையில் (கேரள பண்பாடு) கண்களை மூடிக்கொண்டு பக்தியூர்வமாகப் பாடினால் கேட்ட கல்லும் கூடக் கரைந்து கொடுக்கும். மாணவர் சிக்கென இவரைப் பிடித்துக்கொண்டனர் கடகட எனச் சங்கீதத்தை முறையாகப் பயின்று தடது என யாழ்ப்பானத்து மற்றைய கல்லுாரிகளை வென்று மகிழ்ந்தனர். அதிபர் அவர்கள் நிறைந்த சங்கீத ஞானம் உடையவர், வெளியே போட்டிகளிலோ, நிகழ்ச்சிகளிலோ பாடப்போகு முன்னர் அதிபர் அவர்கள் பங்கு பற்றும் பிள்ளைகளைத் தன்முன்னே பாடிக் காட்டச் செய்வார். சில சமயங்களில் மாணவிகள் பிழையாக ஒருவரியைப் பாடிவிட்டால் கூட அதைக் கண்டு திருத்தும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்கினார். அடுத்து நடனம் 1947 ஆம் ஆண்டு வடமாகாணப் பாடசாலைகளிடையே நடைபெற்ற நடனப் போட்டியில், இராமநாதன் கல்லுாரி மாணவிகள் ஆடிய ராதாகிருஷ்ண நடனம் முதல் இடத்தைப் பெற்றதுடன் ஏகோபித்த பாராட்டுக்களையும் பெற்றது. கேரளத்தின் மோகினி ஆட்டம், தமிழ் நாட்டின் பரதம் கற்று ஆடினர். பார்த்தோர் திகைத்தனர். பிற கல்லுாரிகள் தலைகுணிந்தன. நாடகங்கள் அரங்கேறின. இராமாயண நாடகம், மாளவிகா, அக்னிமித்திரன் (புகழ் பூத்த சமஸ்கிருதமொழி நாடகம்) இப்படிப்பல. இராமநாத வள்ளல் கணிப்பில் உடன் உறைந்த கல்வி கற்கும் மாணவர்திறன் முட்டிப் பெருகி பெருவட்டமாய் சமுதாயத்தைத் தன்வசம் இழுக்குமென்பதே! எம் கல்லுாரி நாட்டியம், நாடகங்கள் தனித்துவமிக்கன. பிரமாண்ட எழிலுடன் நடைபெறும் எம் பரிசளிப்பு விழாக்களில் இவை அரங்கேறி பிற கல்லுாரிகள் மனதை ஈர்த்து இன்று வரை பல்வேறு நிகழ்வுகளில் உலகெலாம் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு கலை வெளிப்பாடாகவும் திகழ்கிறது.

மாணவியர் வருட இறுதியில் வகுப்பு வகுப்பாக ஒரு குட்டி நாடகத்தை அரங்கேற்ற வேண்டும் என்பது அதிபரது நிபந்தனை. இது எமக்குள் இருக்கும் கலைத்திறை வளர்க்க ஒரு சந்தர்ப்பம். நாம் எப்பொழுதும் போல வகுப்பில் முன்னேறிக் கொண்டிருந்ததால் H.S.C யில் பஸ்மாசுர மோகினி ஆட்டத்தை அரங்கேற்றினோம். அம்பிகை செல்லையா பிள்ளை என்ற மாணவி பஸ்மாசுரனாக மேடையை அதிரச் செய்து மோகினி (நடேஸ்வரி) வலையில் விழுந்து சாம்பலாகிறாள். அம்பிகை பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றி புகழப்படுகிறாள். கல்லுாரியின் புகழ் சிதம்பரம் வரை சென்றது.

மாலை முழுதும் விளையாட்டு என்பது பாரதி பாட்டுடன் நின்றுவிடவில்லை. விடுதி மாணவர்க்கு கட்டாயம் மாலையில் விளையாடுவது ஊக்குவிக்கப்பட்டது. மாணவிகள் ஆடிப்பாடுவதற்கு ஊஞ்சல்கள் கூடக் கட்டப்பட்டிருந்தன. வலைப்பந்தாட்டம் பிற பாடசாலைகளை வலைக்குள் வீழ்த்தின. உடற்பயிற்சி, யாழ். பாடசாலைகள் மட்டத்திலும் அகில இலங்கை ரீதியாகவும் திருமதி பிள்ளை காலத்தில் வெற்றிக் கேடயங்கள் பெறுத் தவறியதில்லை. வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டியுடன் சேர்த்து நடாத்தப்படும் விநோத உடைப்போட்டியைப் பார்க்க வென்றே கூட்டம் அலைமோதும். பாடசாலை மாணவர் யாபேரும் விடுதி வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு போட்டிகளில் பங்கு பற்றுவார்கள். திருமதி பிள்ளை அவர்கள் நூண்கலை வளர்ச்சியிலும் அதீத ஈடுபாடு காட்டியமையால் கோலம் போடுதல், தையற்கலை (embroidery) பூக்கோலம் (திருவோனச் சிறப்புடையது), மாலை தொடுத்தல் போன்றவற்றில் மாணவியரிடத்தே போட்டிகள் நடாத்திப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. இந்த முயற்சியின் சிறப்பியல்பு வேறு பல பாடசாலைகளையும் கவர்ந்திருக்க அவையும் இராமநாதன் கல்லுாரியைப் பின்பற்றின.

தேவைகள் யாவும் செய்து கொடுக்கப்பட்டன

கல்லூரியிலே கற்கின்ற மாணவிகளில் பெரும்பாலானோர் விடுதிச்சாலையில் வசித்து வந்தனர். பாடசாலையிலே கற்கின்ற மாணவிகளின் அன்றாட தேவைகளைத் தாமாகவே வெளியே சென்று கட்டைகளில் வாங்குதல் சுற்றுச் சிரம்மானதாக உள்ள தென்பதை அதிபர் உணர்ந்தார். எனவே ஒரே கல்லில் இரு மாங்காய்களை வீழ்த்திய முறையை அதிபர் கையாண்டார். கூட்டுறவு முறையிலே நிர்வகிக்கப்படும் கூட்டுறவுச் சாலையைத் தொடங்கி அதை நடாத்தும் பொறுப்பையும் மாணவிகள் வசமே ஒப்படைத்தார். இதனால் மாணவிகள் கூட்டுறவு முறையைப் பற்றித் தீர்க்கமாக அறிந்து கொள்வதற்கான வழிவகுத்துக் கொடுத்தார். மனையியல் ஒரு பாடமாக போதிக்கப்பட்ட போதிலும் அதற்கான எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட ஒரு ஆய்வுகடம் இல்லாமை பாடசாலைக்கு ஒரு பெரும் குறையாகவே இருந்தது. 2000க்கு மேற்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் கல்வி கற்றும் இப்பெரிய கல்லூரியில் மனையியல் கூடம் இல்லாத குறையை ஈடு செய்யுமுகமாக திருமதி பிள்ளை சகல வசதிகளையும் கொண்ட ஒரு பெரிய கட்டிடம் அமைத்து அன்றைய ஜக்கிய தேசியக்கட்சி அரசியல் அமைச்சராக இருந்த திரு. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவைக் கொண்டு திறந்து வைத்தார். பெண்கள் மனையியல் கற்பதுடன் நின்றுவிடப்படாது. அவர்களின் கைவண்ணம் தையல் கலையிலும் துலங்க வேண்டும் என்பதில் சிரத்தை எடுத்து, அதிபர் அவர்கள் தையல் வகுப்புப் பிரிவையும் தொடக்கி வைத்தார். தையல்கள் தையலைக் கற்று தையல் என்ற பெயருக்கு இலக்கணமாகினர்.

உலக போர் முடிந்தது. தொழில் நிமித்தம் மலேயா (மலேசியா) சென்று அங்கு வாழ்ந்த நம்மவர்கள் போரின்போது பட்ட கஷ்டங்களால், இனிமேல் அங்கே வாழ்வதில்லை என குடும்பத்தினருடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் தமது பிள்ளைகளின் கல்வியைத் தொடர்வதற்காகப் பிரபஸமான பாடசாலைகளை அண்மித்தனர். பெண்களைப் பெற்றவர்கள் மனதினை தொட்டது இராமநாதன் கல்லூரியே. திருமதி பிள்ளை அவர்கள் அலைந்துலைந்த பெற்றோர்களை ஏழாற்றுவில்லை. கைகொடுத்து உதவினார். பெற்றோர்கள் அதிபரை வாழ்த்தினர். அவரது விசாலமான மனம் இடங்கொடுத்தது. விசாலமான வளவும் இருந்தது. ஏழாவதாக ஒரு விடுதி அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு அதிபர் யசோதரா என்ற பெயரைச் சூடினார். மலையகம் மற்றும், கீழ்மாகானத்தைச் சேர்ந்த பெண் பிள்ளைகளும் சைவச் சூழலில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற வேட்கை காரணமாக இராமநாதன் கல்லூரியை நாடினர். இராமநாதன் கல்லூரி அகில இலங்கைப் பெண்கள் பாடசாலையாகத் திகழ்ந்தது.

கனவு மெய்ப்பட வைத்தவர்

திரு. சு. நடேபிள்ளையின் கனவு, நினைவு, இலட்சியமெல்லாம் கல்லூரியில் சங்கீதம் கேட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது அவரது கனவு செயற்பட்டது. அதிபர் திருமதி பிள்ளை அவர்கள் சீமானின் கனவை நன்வாக்கினார். பழும் பெரும் மகாராஜபுரம் சங்கீத பரம்பரையின் தலைமகன் மகாராஜபுரம் சந்தானம் தலைமையில் இராமநாதன் சங்கீத அக்கடமி உருவானது. அங்கு பயின்ற மாணவர் இன்று உலகெலாம் கர்நாடக சங்கீதத்தின் ஸ்ரீவைப் பிரபுகிறார்கள். காலக்கிரமத்தில் யாழ் பல்கலைக்கழகம் உருவானபோது எது அக்கடமி பல்கலைக்கழகத்து நுண்கலைப்பிரிவின் ஒரு பகுதியாகியது. பெருந்தகை இராமநாதன் உருவாக்கிய இரு பெரும் கல்லூரிகள் யாழ் பல்கலைக்கழகமாவதற்கு வழிகோலின் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியே யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்பகால பிரதம வளர்க்கியது. இராமநாதன் கல்லூரியின் அக்கடமி பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பிரிவின் பகுதியாகியது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் வாணோலியை வீடுகளில் வைத்திருப்பது பல மாணவருக்கு எட்டாக் கணியாக இருந்தது. ஆனால் மாணவர்கள் உலக நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்வதற்கு இதைவிடச் சிறந்த ஊடகம் இருக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்த அதிபர் பாடசாலையிலே வாணோலி மன்றம் ஒன்றை ஸ்தாபித்தார். பெரிய வாணோலிப் பெட்டி ஒன்று வாங்கப்பட்டது. மாணவர்கள் அதன் மூலம் தமது உலக அறிவை விருத்தி செய்வதற்கு வழிவகுப்பட்டது. மாணவர்களுக்குச் சமூகம்சார் பிரக்ஞை மிக அவசியம். அவர்களுக்குப் பாரானுமன்றம், தேர்தல் முறைகள் பற்றி எல்லாம் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். நாளைய குடிமக்களாகிய அவர்களுக்கு வேண்டிய திறன்களைப் பாடசாலை வழங்க வேண்டும். வெறும் கட்டுப் பெட்டிகளாக அவர்களைச் சமூகத்தில் விட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய கல்வி அறிவைக் கொடுத்ததாகப் பாடசாலைகளைக் கருத முடியாது என்பதில் அசாத்திய நம்பிக்கை உடையவர் அதிபர் திருமதி. பிள்ளை அவர்கள். மாணவியருக்கு ஓரளவு சுதந்திரம் கொடுத்தவர், அவர்களது செயற்பாடுகளில் கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய சுதந்திரத்தையும் வழங்கத் தவறியதில்லை. மாதிரிப் பாரானுமன்றம் மாணவியரின் வாதிடும் திறன் பேச்சுத் திறனை வளர்த்தது. மன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து போட்டியிடுவதற்கும் மாணவியரிடத்தே தலைமைத்துவம் ஏற்கக் கூடியவரை இனம்காணலுக்கும், நல்லியல்புகளுடையோர் எல்லோராலும் நாடப்படுவர் என்பதற்கும், வெற்றி தோல்வியை சமூகமாகத் தோற்றுவரும் சேர்ந்து கொண்டாடும் பண்பைப் பாடசாலை வளர்த்தது.

இசைஞானம், மாலைகட்டல், கோலம் போடல், நடனம், இறையுணர்வு, கல்வி மேம்பாடு என வளர்ந்த ஆளுமை ஒரு சேர வெளிப்படச் சிறந்த விழாவாக நவராத்திரி விழாவினை அதிபர் திருமதி பிள்ளை அவர்கள் அறிமுகம் செய்தார். மஞ்சள் குங்கும் கொடுத்து ஆறு விடுதிகளின் மாணவர், உயர் வகுப்புகள் ஒருவரை ஒருவர் அன்புடன் அழைப்பது, ஒவ்வொரு மாலையையும் திறம்படப் பக்தி பூர்வமாக அலங்காரம், கோலம், இசை எனக் கொண்டாடுவதும் பெண்கள் மனதிற் பெரிதும் நிறைந்த இவ்விழா, இன்றும் உலகெலாம் பரந்து வாழும் மாணவர் இல்லங்களில் எடுக்கப்பட்டு வருவது நாம் அறிந்ததே. அம்மையாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிறு பொறி உலகெங்கும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது.

பழைய மாணவர் சங்கம் புதுப்பிக்கப்பட்டு செயற்பட்டமையால் மிகப் பழைய மாணவர்கள் கல்லூரியிடன் தமது தொடர்பைக் குதுகலித்துத் தொடர்ந்தனர். அதிபர் அவர்களது தலைமையில் கல்லூரியின் பிரமாண்ட வளர்ச்சி பல கல்லூரிகளை ஈர்த்தது. A.R.P.

தொண்டராகவே இவருக்கு எம் சமூகத்தில் பெருமதிப்பு இருந்தது. பல பாடசாலைகளின் நிகழ்வுகளில் இவர் பிரதம அதிதியாக அழைக்கப்பட்டார். சமகாலத்தில் மகாஜனக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தவர் T.T ஜெயரத்தினம் அவர்கள். இரண்டு பாடசாலைகளுக்கும் நெருக்கமான தொடர்பு இருந்தது. திரு. சு. நடேசுபிள்ளை அவர்களே மகாஜனக் கல்லூரிக்கும் முகாமையளராகக் கடமையாற்றினார். அதிபர் ஜெயரத்தினத்தின் மனைவியாரும் இராமநாதன் கல்லூரியின் பழைய மாணவியாவர். ஆகவே இரு பாடசாலைகளுக்குமிடையே அந்நியோன்யமான பாசமிக்க தொடர்பு இருந்து வந்தது. இராமநாதன் கல்லூரி விழாக்கள் யாவற்றிற்கும் மகாஜனவிற்கு அழைப்பு வந்துவிடும்.

அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள் தமது பாடசாலையின் நிறுவியர் தினத்திற்கு மிகக் பிரபல்யங்களை அழைத்துச் சிறப்பிப்பது வழக்கம். அச் சமயங்களிலே கல்வியியலாளர்களை வைத்து நிறுவியவர் நாள் பேருரை நிகழ்த்துவிப்பார். அத்தகைய பெருமையைத் திருமதி பிள்ளை அவர்களுக்கும் வழங்கிக் கொரவித்தமை அவரது சிறப்பாற்றலுக்குக் கிடைத்த கொரவும் எனலாம். உயர்தர வகுப்புகளில் கல்விகற்கும் மாணவர்களுடன் தோழுமையுடன் பழகும் இவர் பண்பை விடுமுறைக் காலங்களில் ஏற்படும் சுவாரஸ்யமான அனுபவங்கள் எடுத்துக் காட்டவல்லன. விடுமுறைக் காலங்களில் அவருடன் சுற்றுலா செல்வது ஆனந்தமயமான அனுபவம்.

ஆனந்தமயமான அனுபவம், சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு, அன்பு வரவேற்பு

ஏனெனில் தொழில் அதிபர்கள், அரசியல் வாதிகள், தேயிலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் தங்கள் பெண்களை நிறைகல்வி பெறத் தேர்ந்தெடுப்பதும் எம் கல்லூரியை இசை மேதை M.S. கப்பலட்சுமி முதல் நாட்டியப் பேரொளிகள் லிதா, பத்மினி, தமிழ் அறிஞர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எனத் தமிழக அறிஞர் பெருமக்கள் அத்தனை பேரும் எமது கல்லூரிக்கு வருவதைப் பெருமையாகக் கருதினர். விரிக்கிற பெருகும் இவர் ஆளுமை நினைக்கில் இன்ப ஊற்று சுருக்கில் குறைவுபடும். 12 வருடங்கள் (1944 - 1956), வர் சேவை கல்லூரியை நிறைத்து. முட்டிப்பரந்து சமுதாயத்தைப் பெருமளவிற்குத் தொட்டு நெகிழிவித்தது. கல்லூரி மாணவிகள் இவர் கண்முன் வளர்ந்து மணவினையை எதிர் நோக்க, பலரது வாழ்வில் இவர் பங்கு துல்லியமாகத் தெரிந்தது. முன் வரிசையில் இவர் திருமுகத்தைப் பார்க்கும் நிறைவு, இவர் மனம் நிறைந்த ஆசிரிவாதம் தரும் இன்பமும், மாணவர்கள் பெற்றோர் தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளும் பெருமை, இன்பம், துன்பம், வறுமை, செல்வம், நன்மை தீமை, எல்லா நிலைகளிலும் அம்மையார் மாணவரின் ஆதார சுருதி. கல்வி நிறைவுடை கேரளாவின் முதற்பட்டம் பெற்ற பெண் இவர். இவரை எமக்கு நல்கி பெருமையற்றது. கேரளாட்சி. நாமும் திரும்ப இவரைத் தமிழ்நாட்டின் காரைக்குடி உயர் பெண்கள் கல்லூரிக்கு புடம் போட்ட அதிபராக நல்கிப் பெருமையற்றோம்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளம் பிரிதல்

இதுவன்றோ சான்றோர் பெருமை.

(இக் கட்டுரையில் பெரும்பகுதி இராமநாதன் கல்லூரியின் பிரபல மாணவியும், அங்கே திருமதி பிள்ளையின் வழிகாட்டலில் பட்டப்படிப்பைக் கண்ணு முடித்து, அங்கேயே ஆசிரியப் பணியாற்றி ஒய்வு பெற்றவரும் திருமதி பிள்ளையிடம் அபரிதமான அன்பு கொண்டவருமான திருமதி சகிதேவி கந்தையா அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இடையிடையே திருமதி மங்கையர்க்கரசி அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் தந்த செய்திகள் சிலவற்றையும் சேர்த்துள்ளேன். தினக்குரலில் அக்கட்டுரை பிரசரமான பின்னர் மேலும் தகவல்கள் சிலரிடமிருந்து கிடைத்தன. அவையும் இக்கட்டுரையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் முக்கியமானவர் திருமதி சொர்ணவதி மாசிலாமணி அவர்கள். யாபேருக்கும் நன்றி)

*****

**CELEBRATING THE CENTENARY
OF
RAMANATHAN COLLEGE
A CITADEL OF EDUCATION AND CULTURE.**

- *Ranganayaki Pathmanathan*

Our thoughts go back to the formative period of this hallowed institution, a hundred years ago. To uplift and upgrade the quality of life of Tamil women was the basic theme and motive of the foundation of this institution. Achievements of the past pupils of the college, in the field of education, professionalism, and politics are meritorious and noteworthy. It gives us pleasure to reminisce on the greatness and the achievement of Sir.Ponnampalam Ramanathan, the founder father of this hallowed institution, who has thrown a world of opportunities, before the vast student population that passed through, during the last ten decades. His uncle Sir Muthucoomaraswamy was the first Asian and non-Christian to be called to the English Bar, a result of his campaign against the pernicious regulation in the U.K that barred non Christians entering the 'Inns of court'. Sir Muthucoomaraswamy was the first Asian to be knighted in the British Empire. Sir. P. Ramanathan was nominated to the Tamil seat in the legislature, after the demise of his uncle Sir Muthucoomaraswamy. This was the beginning of his Colorful Political career. At that time, the legislature consisted only of the nominated members, presided over by the English governor who was like a supreme overload which was criticized by Ramanathan as "a Governor's Government". Thus he became a fearless critic of the government, and the champion of every national cause, be it Sinhalese, Tamil or Muslim, and regularly clashed with every governor, legislators and officials.

During his fourteen years in the legislative council, he chalked up several notable achievements, in spite of all possible opposition by British rulers. He campaigned for the revival of Buddhist and Hindu education by establishing national Schools throughout the country. Even Sinhala nationality like Anagarika Dharmapala hailed as father of Buddhist renaissance, eagerly joined him in this crusade, which led to the founding of a chain of schools like Ananda College in the South and Jaffna Hindu College in the North. It must be noted here that, Ramanathan was not anti-Christian, but opposed religious intolerance. He gave the Christians the famous "commentaries on the gospels of St Matthew and St John", the monumental work on Christianity, which became famous even in the United States, in the field of politics Sir P.Ramanathan shone pre eminently as a statesman.

He rose above the narrow and petty limits of politics and the barriers of race and religion, proving himself as a vehement nationalist. These were several of his accomplishments to prove that he was above a true nationalist.

In the legislative council, he was responsible for the passing of the Buddhist Temporalities Act of 1888, which regulated the wealth of the Buddhist temples. He successfully fought for the declaration of Vesak as a national holiday. In the field of law, his contribution was outstanding. There was no 'Law college' at that time, and those wishing to study law, needed the goodwill of an English barrister, like the way Ramanathan did with the help of his uncle Muthucoomaraswamy who was an English barrister. He wanted this dependency to end. His efforts led to the founding of the Ceylon law college thereby he gave lawyers a local habitation and a name. The idea of law Report's was conceived by him. The fifteen volumes of carefully edited and indexed 'law reports' is a signal service to the legal profession that comprises all Ceylonese – Sinhalese, Tamils, Muslims. He went further and founded the Council of Legal Education' to regulate the affairs of the legal profession.

In the year 1907, Sir.P.Ramanathan decided to settle down in his native Jaffna and dedicate his life to Religion and Education. This was the time, the movement for freedom from British rule, was beginning in neighboring India. At this juncture the then Sinhala leadership, appealed to Sir P.Ramanathan to return from his sojourn in Jaffna, to lead a struggle for' constitutional reforming Ceylon. He answered this clarion call for service to his nation, and returned to the political arena again, to fight for constitutional reform. In the restructured council there was one seat called "Educated Ceylonese seat" for all the Ceylonese. It So happened that this electoral contest was waged between Sir. Marcus Fernando and Sir.P.Ramanathan, for the one seat to represent the educated Ceylonese. Sir P.Ramanathan won by a resounding majority largely on the votes of Sinhalese.

In 1915 the Sinhalese Muslim riots by the English Governor as an attempt by the Sinhalese to upset the British rule, at the time Britain was engulfed in World War-I on the Governor's Order, the entire Sinhala leadership, fifty in number, were clapped in jail. Martial law was declared with orders to shoot at sight if violated. In spite of heroic efforts by Ramanathan the Governor remained adamant, and refused to release the leaders. Unbent, Ramanathan decided to take the battle to the parliament at Westminster amidst the perils of a raging world war undaunted, brushing aside all advice and warnings, Ramanathan set sail to England to plead the cause of his country men, all of whom were of a different community. As a result of his efforts at White Hall, he obtained an "order of Parliament" for the release of the Sinhala leaders. The day of Ramanathan's return to Ceylon will go down in history as an unforgettable landmark in the political history of Ceylon. As his ship docked in Colombo harbor, the cream of Sinhala leadership had lined up at the jetty to receive him, he was carried on the shoulders of some gathered to greet him and placed on the decorated Landau amidst scenes of unprecedented emotion and joy.

The Sinhalese leaders dismantled the horses from the Landau shafts, and dragged the carriage all the way from the harbor to his residence at Suhasthan Gardens in Horton place in Colombo. That truly was his finest hour and was also the finest hour of the Tamil nation. That truly was the finest hour of the Sinhalese nation as well.

The father of the Sinhala Buddhist renaissance, the great Arriagarika Dharmapala wrote to Sir. P. Ramanathan in 1915 "when you leave the shores of this island there will be

no one to defend the poor Sinhala race, they will be doomed without you". Some of the quotes of eminent men of the time give an indication of the true measure of greatness of Sir.P.Ramanthan. Then Governor of Ceylon Sir Herbert Stanley, with whom Ramanathan clashed daily in the legislature, said" If I were a Ceylonese, I will feel specially proud of Ramanthan He was a man who touched every part of national life, and achieved distinction in every one of them"

The late K.P.S Menon an officer of the Indian Civil Service and a diplomat, said of him " a National Statesman with an international reputation, who bestrode the political arena of his time, both at home and abroad as a colossus". Ceylon's first prime Minister, D.S.Senayake called him, "The greatest Ceylonese of all time!". This Speaks Volumes.

Sir P.Ramanathan was a towering nationalist His patriotism knew no racial or religious barriers Today as we celebrate the century of this educational institution, bestowed on us by Sir.P.Ramanathan, we are immersed in a wave of thoughts that swell in our mind, reminding us of his achievement. We are indeed blessed that a person of incomparable greatness was the Founding Father of Ramanathan College-Our Alma Mater.

*****

"If public servants appeal to the legislative council on a question of pay or promotion any grievance, I do not think they could be considered to be quality of a breach of discipline."

- Sir. Pon. Ramanathan.

*****

Photos

கல்லூரி வரலாறு

திருமதி கலோசனா யோகராசா
B.A. Dip. in Education, M.Ed.
ஆசிரியர்
யா/இராமநாதன் கல்லூரி

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தெனத் துலங்கும் இலங்கைத் திருநாடு இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரத்தானிய குடியேற்ற ஆட்சியினுள் கட்டுஞ்சூ இருந்தது. இத்திருநாட்டின் கல்வி, கலாசாரம் என்பன யாவும் மேலைத்தேய கிறிஸ்தவமதக் குழுக்களின் ஆதிக்கத்தினுள் கட்டுஞ்சூ இருந்தது. கிறிஸ்தவ மதகுருமார்கள் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினுள்ளும் கிறிஸ்தவ சமய ஈடுபாட்டை நிலைநாட்ட முயன்றனர். குடும்பங்களின் ஒளிவிளக்காம் பெண்களுக்கு கிறிஸ்தவ மரபில் கல்வி கற்பித்தல் ஊடாக கிறிஸ்தவ மத ஒளியை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஏற்ற முயன்றதுடன் வெற்றியையும் பெற்றனர். இலங்கையின் வடபால் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பானக் குடாநாடும் அந்த வரலாற்று மாற்றத்திற்குள் உள் வாங்கப்பட்டு மதம், கலாசாரம் குன்றிக் காணப்பட்டது. இந்து மத மக்களின் செயலந்த நிலையைக் கண்டு மனம் வருந்தி இதனைச் சீர் பெற எழுந்தார் தேசிய வீரரான வள்ளால் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள். வருங்கால சந்ததியின் முன்னேற்றும் கல்வி வளர்ச்சியிலேயே தங்கி உள்ளது என உணர்ந்தார். இப்பெரியார், சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில் குருகுல முறைப்படி எம் குல சைவ மங்கையர் கல்வி பெற வேண்டும், இதன் மூலமே எம் தமிழினம் வளர்ச்சி பெற வேண்டும், எனும் குறிக்கோளுடன் வடபகுதியில் கல்லூரி ஒன்றை அமைக்க முன் வந்தார்.

அமைதியான குழலில் பெண்களின் கல்வியை மினிர வைப்பதற்கு கல்லூரியை அமைக்கக் கோப்பாயில் 20 ஏக்கர் நிலத்தை கொள்வனவு செய்தார். ஆனால் அவ்விடம் போக்குவரத்துச் செய்வதற்கு வசதிக் குறைவானது எனக் கருதியமையால் யாவரும் இலகுவாக வந்து செல்லும் வசதி கொண்ட காங்கேசன்துறை வீதியில் மருதனார்மடச் சந்தியிலே 25 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொள்வனவு செய்தார். சேர். பொன். இராமநாதனின் நண்பரான மாத்தளையைச் சேர்ந்த திரு. S.S. கந்தசாமி அவர்கள் பாடசாலையின் கட்டிட வரை படத்தை வரைந்து உதவினார். BLYTHE & CO நிறுவனம் கட்டிடத்தை அமைத்துக் கொடுக்க முன்வந்தது. சுன்னாகம் மருதனார்மடம் சந்தியில் வாங்கப்பட்ட நிலத்தில் 03.06.1910 காலை 7.00 மணிக்கு கல்லூரிக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. நூற்றைம்பது அடி சதுரமான முற்றத்தைச் சுற்றி மண்டபம், வகுப்பறைகள், மாணவர் விடுதி, ஆராதனைக் கூடம் எனச் சகல வசதிகளுடனும் கட்டிடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

சைவத் தமிழ்ப் பெண்களின் கல்வியினை உயர்வடையச் சேவையாற்றப் போகும் இராமநாதன் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்குரிய சுப வேளை 20.01.1913 இல் அமையப்பெற்றது. அன்றை காலை 10 மணியளவில் சம்பிரதாய சடங்குகளுடன் இக் கல்லூரி திறந்து வைக்கப்பட்டது. கருதரிய சிற்சபையில் ஆனந்த நிர்த்தமிடும் கருணாகரக் கடவுளே தீரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் அருள்வாய் என்னும் குறிக்கோள் வாசகத்துடன் இக்கல்லூரி தன் சேவையை ஆரம்பித்தது.

அன்றைய காலத்தில் அநேக பாடசாலைகள் சிறிய கட்டிடங்களாகவும், கொட்டில்களாகவும் அமைந்திருந்த பொழுது இராமநாதன் கல்லூரி பாரிய கட்டிடம் உள்ளதாக விளங்கியது. அக்காலத்தில் வெளியான இந்து ஒகன் எனும் பத்திரிகை இராமநாதன் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டமையானது இலங்கைத் தேசியத்தின் வரலாற்றில் புதிய ஆரம்பத்தை உருவாக்கியதாக இருக்கும் எனப் பாராட்டியது.

கல்லுாரி ஒன்றின் உயர்வும், சிறப்பும், அக்கல்லுாரியின் அதிபரின் ஆளுமைச் சடிப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. இதை உணர்ந்த இராமநாத வள்ளலின் தேடுதலின் பயனாக இங்கிலாந்தின் இலக்கிய வட்டத்தில் பெரும் மதிப்புப் பெற்ற கல்வியலாளருமாகிய திருமதி புளோரன்ஸ் எழி அம்மையார் இராமநாதன் கல்லுாரியின் முதலாவது அதிபராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அதிபருடன் நல் ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். இக் கல்லுாரி ஆரம்பமான பொழுது 101 மாணவர்கள் இதில் இணைந்தனர். இக் கல்லுாரி அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் உயர் கல்வி கற்ற பெண்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கவில்லை. இதனால் இக்கல்லுாரிக்கு ஆசிரியர்கள் இந்தியா, இங்கிலாந்து போன்ற வெளிநாடுகளில் இருந்தே வந்தனர்.

திருமதி புளோரன்ஸ் எழி அம்மையாரின் ஆளுமைச் சிறப்பினால் கீழைத் தேசத்தின் ஒப்பற்ற கல்வி நிறுவனம் எனும் அளவிற்கு இக்கல்லுாரி புகழ் பெற்றது. இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இருந்தும் மலேசியா, பர்மா போன்ற நாடுகளில் இருந்தும் இந்துமதப் பண்பாட்டுடன் குருகுலக் கல்வியின் விழுமியப் பயன் பெறுவதற்குப் பல மாணவர்கள் இக்கல்லுாரியை நாடினார். 02.03.1915 இல் இக் கல்லுாரியின் பரிசளிப்பு விழாவிற்கு பிரதம விருந்தினராக ஆளுநர் ஜோபேட் சாமஸ் வருகை தந்து சிறப்பித்தார். முதல் அதிபர் 1915 இல் ஓய்வு பெற்றார். எனினும் இக்கல்லுாரியில் காசாளராகப் பணியாற்றி, 1917 இல் காலமானார்.

மாணவனொருவன் ஆண்மீக அறிவியல் பண்புகளுடன் வளர்வதற்கு அவர் சீரிய பண்புள்ள ஆசிரியர்களுடன் கூடி வாழ்ந்து அவர்களை அடியொற்றி நடத்தல் அவசியம் என்ற இந்திய குருகுலவாசக முறையைக் கருத்தில் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதே இக் கல்லுாரியின் விடுதியாகும். நாட்டின் பல்வேறு பகுதியிலிருந்தும் இங்கு வந்து விடுதியில் தங்கி கல்வி கற்ற மாணவியர் சைவ உணவு உண்டு, சைவநெறி பேணி, தமிழ் தம் கலாசார ஆடை அணிந்து கூந்தலில் மலர் குடிக் கல்வி பயின்றனர். விடுதியில் ஆலய வழிபாட்டிற்கும் இசைப் பயிற்சிக்கும் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

இக் கல்லுாரியின் கலைத் திட்டம் இந்துமதப் பெண்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உயர் தரக் கல்வி பெற வேண்டும் எனும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டது. 1914 ஆம் ஆண்டிலேயே தமிழ் மொழி மூலம் கற்றல் பகுதி உருவானது. சமயம், தமிழ் இலக்கியம், ஒழுக்க நெறி என்பன தமிழில் கற்பிக்கப்பட்டன. ஆரம்பகால மாணவிகள் கேம்பினிட்ஜ் ஜூனியர், சீனியர் பர்ட்சைக்குத் தோற்றினர். பின்னர் இலண்டன் மேற்றிகுலேசன் பர்ட்சைக்குத் தோற்றினர்கள். 1914 இல் நடைபெற்ற கேம்பினிட்ஜ் சீனியர் பர்ட்சையில் செனந்தர நாயகி வீராசாமி எனும் மாணவி தேறி சித்தி பெற்றார். இவர் தான் முதன் முதல் இக்கல்லுாரியில் இருந்து தோற்றி சித்தி பெற்ற பெருமைக்குரியவர். இவர் பின்பு இக்கல்லுாரியில் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். இராமநாத வள்ளலாரின் மருமகன் திரு. ச. நடேசபிள்ளை அவர்கள் கல்லுாரிக் கீத்ததைத் தொகுத்து அளித்தார்.

இராமநாத வள்ளலார் இக் கல்லுாரி ஆரம்பமான காலம் முதல் இக்கல்லுாரியில் இணைந்திருந்த இல்லத்திலேயே அன்னார் குடும்பத்துடன் வசித்தார். தமக்குப் பின்னரும், தாம் உருவாக்கிய பாடசாலைகள் இடையூறு இன்றி நடைபெற வேண்டும் என்று எண்ணினார். இதனால் பிருந்தாவன் என்னும் தென்னந் தோட்டத்தை குருநாகலிலும், தானிய லட்மி என்னும் 1000 ஏக்கர் நெல்வினை நிலத்தை கிளிநொச்சியிலும் கொள்வனவு செய்தார். இவற்றைக் கவனித்து வருமானத்தைப் பாடசாலைக்குச் சேர்க்கும்வண்ணம் ஒரு அறங்காவலர் குழுவையும் நியமித்தார். இக் குழுவின் தலைவராக திருமதி லேடி இராமநாதன் அம்மையார் நியமிக்கப்பட்டார். மேலும் இக் கல்லுாரியின் அதிபர், ஆசிரியர்களை நியமிக்கும், நீக்கம் செய்யும் பொறுப்பை அவரிடம் வள்ளல் கையளித்தார்.

இக்கல்லூரியின் இரண்டாவது அதிபராக Miss. M.A. Needaham எனும் ஆங்கிலப் பெண்மணியே கடமையாற்றினார். இவரின் பின் Mrs. Milicent Mackenzine எனும் அம்மையாரும் 1924-1931 வரை இராமநாத வள்ளலின் மனைவி ஸீலாவதி அம்மையாரும் கடமையாற்றினார். இக் காலத்தில் இக் கல்லூரி பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னேற்றிய போதும் இக் கல்லூரியில் கற்பிப்பதற்குத் தகுதியான பெண் ஆசிரியர்களைப் பெறுவது பெரும் இடர்பாடு நிலவியது. இதனை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கில் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் 1926 இல் ஒரு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையை இராமநாதன் கல்லூரியிலே நிறுவினார். இதன் தலைமை ஆசிரியராக திரு. K.M. விஸ்வலிங்கம் கடமையாற்றினார். இவர் ஓய்வு பெற்ற பின்னர் திருமதி அழகுமுத்து மயில்வாகனம், திரு. A.S. சுந்தரராஜ ஜயங்கார், திருமதி ராஜாஜேஸ்வரி திரு. க. கணேசலிங்கம் ஆகியோர் கடமையாற்றினார். இக்கல்லூரி 1947 இல் முடப்படும் வரை ஆசிரியர்கள் பலரைப் பயில்வித்து உருவாக்கியது.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறும் மாணவிகளின் நலனிற்காக 1926 இல் சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திர வகுப்பு வரை கற்பிக்கும் ஒரு சாதாரண பாடசாலை இராமநாத வள்ளலால் உருவாக்கப்பட்டது. தமிழ்மொழி மூலம் இங்கு பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டமையால் இதனை இராமநாதன் தமிழ்ப் பாடசாலை என அழைத்தனர். திருமதி. ருக்குமணி வெற்றிவேற்பிள்ளை இதன் அதிபராகக் கடமையாற்றின் இராமநாதன் கல்லூரியிலும், இராமநாதன் தமிழ்ப் பாடசாலையிலும் கற்றவர்கள் சித்தியேயதி இராமநாதன் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் இப்பாடசாலை இராமநாதன் கல்லூரியிடன் இணைக்கப்பட்டது.

இராமநாதவள்ளல் சமூகத்தின் அநாதைப்பெண்களும் நல்லறிவு பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அநாதை சிறுமிகளுக்காக அநாதை இல்லம் ஒன்றையும் இக்கல்லூரியில் இயங்கச் செய்தார். இந்துமதப் பெண்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து சமூகப் பணியில் ஈடுபடச் செய்யும் நோக்குடன் 1942 இல் சைவ மங்கையர் சபையை உருவாக்கி இதன் தலைவராக லேடி இராமநாதன் அம்மையாரே பணியாற்றினார். 1965 ஆம் ஆண்டு வரை இராமநாத வள்ளலின் குருபூசையை இச்சபையே நடாத்தி வந்தது.

இந்து மதப் பெண் கல்வியில் உயர்வு பெற வழியமைத்த சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் 24.11.1930 இல் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவரின் உடல் கல்லூரி வளவில் வைக்கப்பட்டு சமாதி அமைக்கப்பட்டது. இராமநாத வள்ளலின் மறைவின் பின்பும் மனம் தளராது லேடி இராமநாதன் அம்மையார் இராமநாதன் கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, இராமநாதன் தமிழ்ப் பாடசாலை, சைவ மங்கையர் சபை, அநாதை இல்லம் யாவற்றையும் சிறப்புற நீர்வகித்தார். இவரது பல்முகப்பட்ட சேவையைப் பாராட்டிய இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1924 இல் நடைபெற்ற முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் கலாநிதிப் பட்டம் அளித்துக் கொரவித்தது.

1932-1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் Miss. Veera Flava Carleton எனும் ஆங்கிலப் பெண்மணி அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவரே இக் கல்லூரியில் இறுதியாகக் கடமையாற்றிய ஆங்கிலப் பெண்மணியாவார். 1933 இல் இக்கல்லூரிக்கு ஆசிரியராக அடியெடுத்து வைத்த செல்வி க.க. செல்லையா அவர்கள் 1937 - 1943 ஆம் ஆண்டுவரை அதிபராகக் கடமையாற்றிய முதல் தமிழ்ப் பெண்மணி ஆவார். இவர் காலத்திலேயே இப்பாடசாலை வெள்ளிவிழாக் கண்டது. 1938 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இக் கல்லூரியில் இயந்திரத் தையல் கலைக்கென் பிரத்தியேக வகுப்புக்கள் நடாத்தப்பட்டு வந்தன. இதிலே மாணவிகளுக்கு 15 மாத காலப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன.

செல்வி யோகாம்பிகை சுப்பிரமணியம் என்பவர் இதற்குப் பொறுப்பாக விளங்கினார். 1938 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இராமநாதன் கல்லூரியில் இருந்து பல மாணவியர் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று உயர் கல்வி பெற்று பட்டதாரிகள் ஆகினர். மாணவிகள் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து வைத்திய கலாநிதிகள் ஆகினர். செல்வி சிவா சின்னத்தம்பி, செல்வி மங்கையந்தரசி கனகசபை, செல்வி வேதநாயகி கணபதிப்பிள்ளை, செல்வி ஸ்ரீஜேயதேவி பொன்னுத்துரை போன்றோர் இராமநாதன் கல்லூரியின் ஆரம்ப மருத்துவப் பட்டதாரிகள் ஆவர்.

1943 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்புக்களும் H.S.C வகுப்புக்களும் ஆரம்மாகின். ஆண்டுகோறும் மாணவிகள் பல்கலைக்கழகம் சென்றனர். இதே காலப் பகுதியில் இலண்டன் இளமாணிப் பர்ட்சைக்கும், கலைமாணிப் பர்ட்சைகளுக்கும் மாணவிகள் பயிற்றப்பட்டனர், 1960 ஆம் ஆண்டில் இருந்து பெருந்தொகையான கலைப்பிரிவு மாணவிகள் இங்கிருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாகினர். 1962 இல் 27 மாணவியரும், 1963 இல் 26 மாணவியரும், 1965 இல் 34 மாணவியரும் தெரிவாகினர். இவ் ஆண்டுகளில் இராமநாதன் கல்லூரியே அகில இலங்கையிலும் கலைத்துறையிலும் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்று மிகக் கூடிய தொகை மாணவியரைப் பல்கலைக் கழகம் அனுப்பியது.

இந்தியாவில் பிறந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து தக்கதோர் அதிபராக 13 வருட காலம் 1946-1956 அரும்பணி யாற்றியவர் N.P. பிள்ளை. இலவசக்கல்வி இலங்கையில் நடைமுறைக்கு வந்தமையால் மாணவர் தொகை அதிகரித்தது. 1947 ஆம் அண்டு ஜன் மாதம் முதல் இக் கல்லூரி முதலாம் தரக் கல்லூரியாகத் தரம் உயர்ந்தது. இக்காலம் முதல் விஞ்ஞானக் கல்வியும் வளர்ச்சி பெற்ற தொடங்கியது. இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியைகள் இங்கு கற்பித்தனர். திருமதி N.P. பிள்ளை அதிபராகச் சேவையாற்றுகையில் தமிழ்ப் பண்பாடு அதிகாவில் பரிமளிக்கத் தொடங்கியது. நோஸ், டெய்சி, ஜஸ்மின், லோட்டஸ், லில்லி, வயலற் எனும் பெயருடன் விளங்கிய கல்லூரியின் இல்லங்களின் பெயர்கள் தமயந்தி, அருந்ததி, சுகுந்தலா, கண்ணகி, லீலாவதி எனும் புராண இதிகாச நாயகிகளின் பெயருடன் மினிரத் தொடங்கியது.

பல்வேறு துறைகளையும் தன்னிடம் கொண்ட பாரிய நிறுவனம் ஆக விளங்கிய இராமநாதன் கல்லூரியை ஸ்தாபகரின் மறைஷுக்குப் பின் நிர்வகிப்பதுடன் இந்துமதப் பண்பாட்டுன் வாழ்ந்து காட்டிய லீலாவதி இராமநாதன் அவர்கள் 31.01.1953 இல் காலமானார். அவரின் பின் இக்கல்லூரியின் நிர்வாகத்தை மகள் சிவகாமசுந்தரியும், மருகர் சு. நடேசபிள்ளை அவர்களும் நடாத்தினர். 1957 இல் திருமதி தங்கழுத்து முத்துக்குமாரு என்னும் பெண் மணி கல்லூரி அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். 1963 இல் இக்கல்லூரி தன் பொன்விழாவைக் கொண்டாடியது. 01.12.1961 இல் வித்தியாபதியின் நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டு இருந்த இக் கல்லூரி 15.07.1962 இல் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டது.

இராமநாத வள்ளலுக்கு இசை, நடனம் முதலிய நுண்கலைகளில் மிகக் கடுபாடு உண்டு. இதனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவரின் இருப்பிடத்தை மையமாக வைத்து 1960 இல் இராமநாதன் கல்லூரி வளவில் மருகன் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்களால் இராமநாதன் இசைக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. அன்றைய பிரஸை இசைக் கலைஞர் மகாராஜபுரம் விஸ்வநாத ஜயரும் அவரின் மகன் ஸ்ரீ சந்தானமும் இக் கல்லூரியின் தொடக்க கால அதிபர்களாக விளங்கினர். இவ் இசைக்கல்லூரி பின்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் நுண்கலைப் பீடமாக உள்வாங்கப்பட்டது. இராமநாதன் கல்லூரியில் இயங்கிய நுண்கலைப்பீடம் இன்று தனக்குரிய இடத்தில் சென்று இயங்குகின்றது.

1964-1969 ஜூன் வரி வரையில் செல்வி யோகாம்பிகை கனகசபை அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவர் விடுதி மாணவர்களுக்கு பல வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தார். பழுதடைந்த நிலையில் இருந்த கட்டிடப் பகுதிகளைத் திருத்தி அமைத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பழைய மாணவியான திருமதி காயத்திரி கணேசன் அதிபரானார். விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்று ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்த பழைய மாணவி இவராவார். இவரைத் தொடர்ந்து திருமதி இராஜநாயகம் அருணாசலம் 1969 இல் அதிபரானார், திருமதி லீலாவதி இராமநாதனுடன் இவர் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தமையாலும் விடுதிச் சாலையில் தங்கியிருந்தமையாலும் சேர். பொன். இராமநாதனின் இலட்சியங்களைப் புரிந்துகொண்டு செயற்பட்டார். 1973 ஆம் ஆண்டில் வரை விழாவை இக்கல்லூரி கொண்டாடியது. அன்னாரது முயற்சியால் இராமநாதன் கல்லூரியின் பிரதான மன்றபமான அருணாசலம் மண்டபம் கட்டப்பட்டது. 1969 இல் இப் பாடசாலை 803 மாணவர்களையும் 39 ஆசிரியர்களையும் கொண்டிருந்தது.

1979 இல் 1500 மாணவர்களையும் 61 ஆசிரியர்களையும் கொண்டதாக மாந்றம் பெற்றது. 1970 ஆம் ஆண்டின் பின் மொழிவாரி தரப்படுத்தல் காரணமாக பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் பெறும் மாணவர் தொகை குறையத் தொடங்கியது. 1976 ஆம் ஆண்டில் இருந்து வர்த்தகப் பிரிவு வகுப்புகளும் நடைபெற்று வருவதால் இப் பிரிவிலும் மாணவர் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாகினர்.

1975 ஆம் ஆண்டு முதல் இக்கல்லூரியில் விழிப்புல வலுவிழுந்த மாணவிகள் கல்வி கற்று வருகின்றனர். இம் மாணவிகள் சாதாரண மாணவிகளுடன் இணைந்து கல்வி கற்றனர். 1988 இல் வாழ்வகம் உருவானதிலிருந்து விழிப்புல வலுவிழுந்ததோர் வாழ்வகத்தில் இருந்து வாகன உதவியுடன் இக் கல்லூரிக்கு வந்து கல்வி கற்கின்றனர். செல்வி ர. ரஞ்சினி, கல்வி தி. ரேகா, செல்வி ஞா. டிவ்வியா, செல்வி மா. ராஜலட்சுமி, செல்வி க. தயாளினி எனும் மாணவிகள் இராமநாதன் கல்லூரியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் சென்ற வலுவிழுந்த மாணவியராவர்.

1980-1988 வரை இக்கல்லூரியின் அதிபர்களாக பழைய மாணவிகளான திருமதி யோகலஷ்மி இராஜரத்தினம், திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம், திருமதி ஞானேஸ்வரி சோமசுந்தரம் என்போர் கடமையாற்றினர்.

1987 இல் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதங்களால் இக்கல்லூரி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. அரசியல் குழப்பம் காரணமாக இக் கல்லூரியில் தங்கியிருந்த 68 மாணவிகளும், ஆசிரியர்களும், ஊழியர்கள் பதின்மரும் அகதிகளாகக் கல்லூரியை விட்டு நிங்கினர். அவர்களுக்குப் புகலிடம், உணவு அளித்து அச்சமயம் பாதுகாப்பளித்தது உடுவில் மகளிர் கல்லூரியாகும். இக் கல்லூரியின் அதிபர் செல்வி S. செல்லையா அவர்களின் காலம் அறிந்து செய்த உதவி என்றும் போற்றுவதற்குரியதாகும்.

வான்புகழ் மிகக் மகானும், இலங்கையின் தவப்புதல்வர்களில் ஒருவரான சேர். பொன். இராமநாதனின் நாமத்தைச் சுமந்து 75 வருட வராற்றுப் பெருமை மிகக் கூட இக் கல்லூரி 75 நிலிடங்களில் அளிவற்றது. செல்தாக்குதல்கள், மழை என்பனவற்றால் பெரிதும் பாதிப்படைந்தது. 1987 இல் அதிபரான திருமதி ஸ்ரீமதி குமாரசாமி அவர்கள் சுடலையாகக் காட்சியளித்த கல்லூரியைக் கோவிலாக மாற்றியமைக்க முயற்சித்தார். 1988 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் கல்லூரியின் நன்மை கருதி, பிராயச்சித்தமும், அன்னதானமும் செய்து இங்கு இறந்த ஆத்மாக்களுக்கு விஷேட பூஜைகளும், சாந்திக்கிரியைகளும் செய்து கல்லூரியைத் தூய்மைப்படுத்தினார். இக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற பழைய மாணவர்கள் T.R.R.O ஸ்தாபனம் மானிப்பாய் திரு. சுந்தரசன் நலன்விரும்பிகள் யாவர்களினதும் அயராத முயற்சிகளாலும் இப்பாடசாலை மீண்டும் உயிர்பெற்றது. இச்சமயம் இக் கல்லூரியில் 1325 மாணவியரும், 57 ஆசிரியர்களும் கற்றல் கற்பித்தவில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

1990 ஆம் ஆண்டு ஜப்பாசி மாதம் அளவில் இராமநாதன் கல்லூரியின் அதிபராகப் பழைய மாணவியான திருமதி மங்கையற்கரசி சிற்றம்பலம் பொறுப்பேற்றார். பல வருடங்களாக இடிபாட்டைந்து காணப்பட்ட சமாதி ஆலயத்தை ஆசிரியர்கள், செல்வி தங்கம்மா அப்பாகுட்டி அவர்களின் உதவியிடன் 1992 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி 14 ஆம் திகதி புனருத்தாரண அபிஷேகம் செய்வித்தனர். திருமுறை விழாவை முதன்முதல் நடாத்தி வைத்தார். இக் கல்லூரியின் மாணவிகளின் சீருடை மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஏனைய கல்லூரி மாணவிகளின் சீருடை போல அனியச் செய்தார். 1990 இல் இராமநாதன் கல்லூரியின் பவள விழா மலர் வெளியிடப்பட்டது.

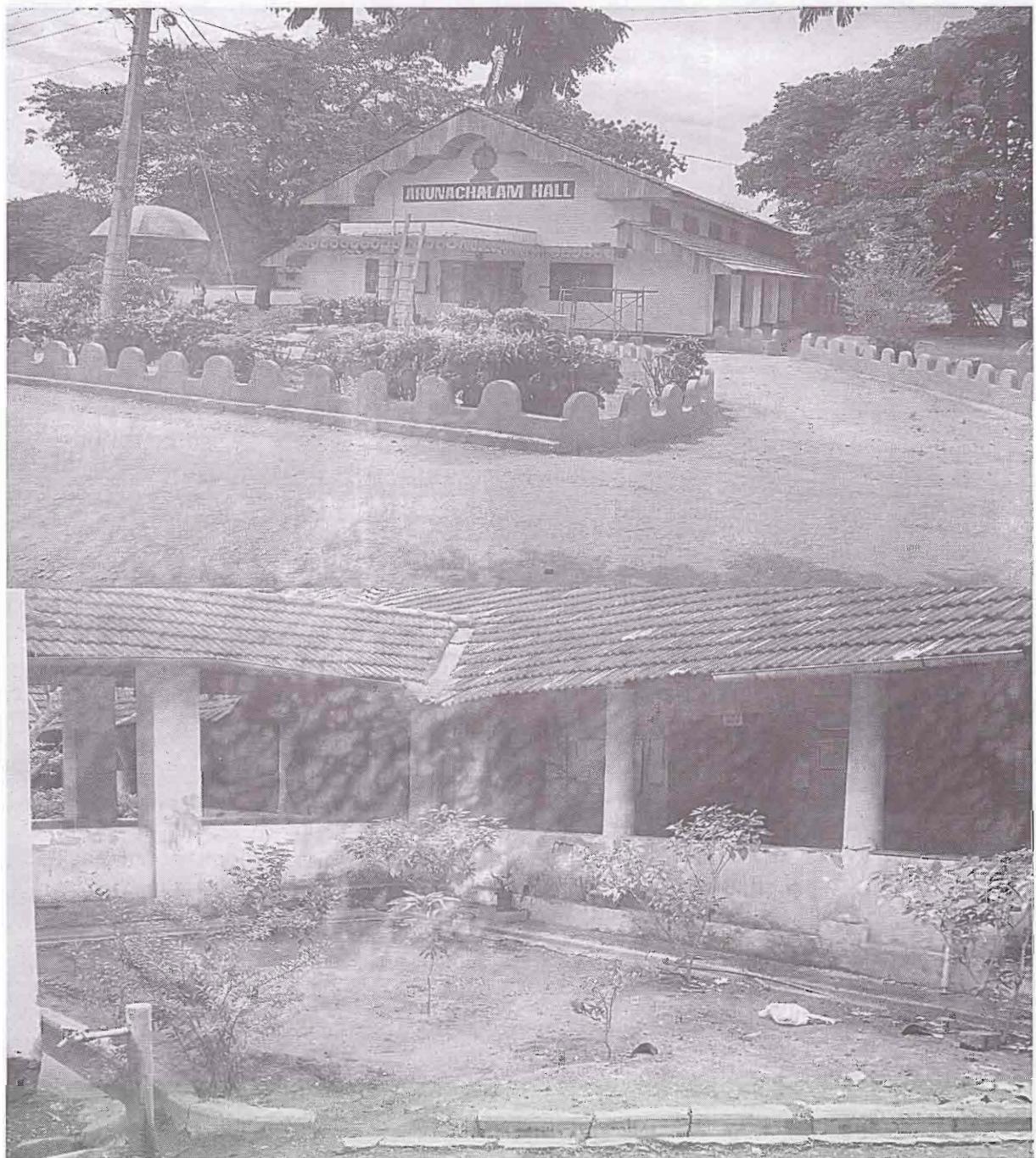
திருமதி ஆனந்தி சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் 14.09.1992 இல் கல்லூரியின் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். 1995 இல் வட இலங்கையில் நடைபெற்ற பாரிய இடப்பெயர்வு பாடசாலையைப் பாதித்தது. இக் காலத்தில் திருமதி சோ. கைலாயநாதன் அவர்கள் அதிபரானார். மீண்டும் 1996 இல் திருமதி ஆனந்தி சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். இராமநாத பெருவள்ளல் சைவ உலகிற்கு உவந்தளித்த இக்கல்லூரியில் இராமநாத வளளவின் உருவச் சிலையை அமைத்து சைவப் பெண்களின் நன்றியறிதலை வெளிக்காட்டினார். நீண்ட காலமாக மூடப்பட்டிருந்த இக்கல்லூரியின் விடுதிச்சாலையை இயங்கச் செய்தார். இக் காலத்தில் மாணவர்களின் பெறு பேறுகளும் உயர்வு அடைந்தன. க.பொ.த. (சா.த) 2006 இல் செல்வி சர்மிகா அருணந்திசிவம், 2006 இல் நிருஷா சிவானந்தசோதி என்போர் 10A பெற்றனர்.

2007 இல் சாம்பவி, 2010 இல் சங்கீதா சிவானந்தசோதி, ஜஸ்நிதா சண்முகசுந்தரம், 2012 இல் தேவதர்ச்சினி தம்குலராஜா என்போர் 9A பெறுபேறுகளைப் பெற்றனர். க.பொ.த (உ.த) 2008 இல் வினுஷா நாராயணன் 3A பெற்று யாழிப்பாணம் மாவட்டத்தில் இரண்டாம் நிலை பெற்றார். க.பொ.த (உயர்தரம்) 2013 இல் கொன்சிற்றா கொன்ஸ்ரைன் கலைத்துறையில் 3A பெற்றார். 14.02.2011 இல் திருமதி வேணுகா சண்முகரட்டணம் அவர்கள் சிறிது காலம் அதிபராக்க கடமையாற்றி இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். 26.09.2012 அன்று இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவியான திருமதி கமலராணி கிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள் திபராகப் பொறுப்பேற்றார்.

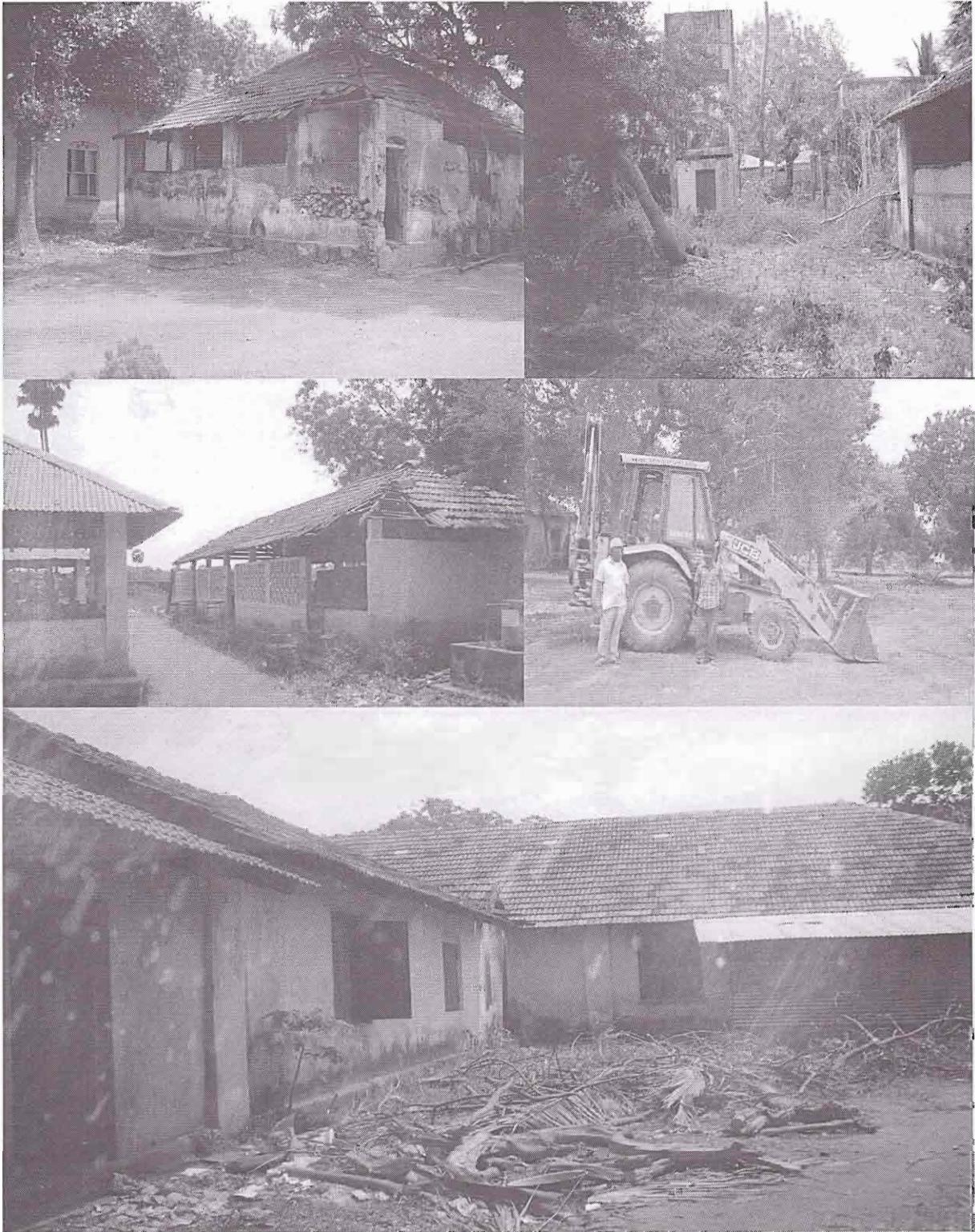
ஒரு ஆணுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் போது ஒரு தனிநபரே கற்பிக்கப்படுகின்றார். ஆனால் ஒரு பெண்ணைக் கற்பிக்கும் போது ஒரு குடும்பம் முழுவதற்கும் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது எனும் முதுரைக்கு ஏற்ப சைவப் பெண்களுக்கான முதலாவது பெண்கள் கல்லூரியாக உருவெடுத்த இராமநாதன் கல்லூரிக்கு 2013 ஆம் வருடம் அகவை 100 ஆகியது. இக் கல்லூரியின் பழைய மாணவியர் உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றனர். இங்கிலாந்தில் வாழும் பழைய மாணவியர் நலன் வரும்பிகள் இப் பாடசாலையைப் புனரமைக்க மனம் கொண்டனர். அங்கு திரட்டிய நிதியினை திரு. ந. சச்சிதானந்தன் என்பவர் மூலம் அவரின் மேற்பார்வையில் பாடசாலையைப் புனரமைக்க அனுப்பினர். இதன் மூலம் நீண்டகாலமாக கவனிக்க முடியாதிருந்த பாடசாலையின் கட்டடங்கள், சுற்றாடல்கள் புனரமைக்கப்படுகின்றன. இக் கல்லூரியின் சமாதி ஆலயம் சேர். பொன். இராமநாதன் அறக்கட்டளை மூலம் புனரமைக்கப்பட்டு புனருத்தாரண அபிஷேகம் 02.07.2013 இல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இராமநாதேஸ்வர சவாமி வீதி வலம் வரத்தக்க சகடைத்தேர் திருமதி பு. தனகவின்கம் ஆசிரியரால் உருவாக்கி அளிக்கப்பட்டது. நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடும் இக்காலத்தில் கல்லூரி பலவேறு முன்னேற்றங்களையும் கண்டுள்ளது. இக் கல்லூரி மாணவி செல்வி கீதாஞ்ஜனி பொன்னானந்தங் சுற்றாடல் முன்னோடிக்கான ஜனாதிபதி தங்கப்பதக்கத்தினை வென்ற முதல் தழிழ் மாணவியாகத் திகழ்ந்தார். இவ் வருடம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு

7 மாணவியரும், கல்வியியல் கல்லூரிக்கு 3 மாணவியரும் தெரிவாகினர். சுறுசுறுப்பு மிகக் அதிபர் திருமதி கமலராணி கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் சிறந்த நிர்வாகத்தால் இக் கல்லூரி புத்துயிர் பெற்று இராமநாத வள்ளலின் சிந்தனையின் செயல்வடிவத்தை உயர்வு பெற்ற செய்கின்றது.

*****

Photos

மங்காத புகழ் பரப்பும் இராமநாதன் கல்லூரி

மங்காத புகழ் பரப்பி வாழ்ந்த இராமநாதன் எங்கும் தன் நிமில் பரப்பி ஏற்றமுடன் வாழ்ந்தார் மங்கையர்கள் கற்பதற்காய் ஆக்கினார் கல்லூரி மகிழ்வுடன் கற்று உயர்வடைந்தார் வாழி!

முதறிஞர் கலைவாணர் போற்றும் உயர்கல்லூரி கலைஞர் பல தரிசித்த கலைசார்ந்த கல்லூரி மங்கையர்கள் அணியெனவே திகழ்ந்த கலைஞர்னம் செறிந்த உயர் கல்லூரி சிறப்புடன் வாழி!

விரிந்த பல இடம்கொண்ட விரிவான கல்லூரி நடராஜர் நிர்த்தனத்தை கண்ட பெருங்கல்லூரி ஆலயங்கள் ஆசி பெற்ற அதிஉயர் கல்லூரி ஆண்டு பல அவனியிலே வாழி! வாழி!

பதினெண் வருடங்கள் கல்லூரியின் பற்பல சாதனைகள் கண்டு மகிழ்ந்தேன் களிப்பு மிக்க கொண்டேன் சிறப்பெல்லாம் பெற்று உயர்ந்திருக்கும் இவ்வேளை நூற்றாண்டைக் கண்ட உயர் கல்லூரி வாழ்க! வாழ்கவே!

திருமதி ஆனந்தி சிவஞானசுந்தரம்
முன்னாள் அதிபர்

Photos

என்றும் எங்கள் நன்றி.....

இம்மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்கிய எங்கள் மதிப்பார்ந்த அதிபர் திருமதி கமலராணி கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கட்டும்

வேண்டிய வேளையில் தேவையான நிதியினை வழங்கிய நிறுவனங்களுக்கும், அன்பர்களுக்கும்

கல்லூரியின் நிலையையும் தேவைகளையும் விளம்பரப்படுத்திய தமிழர் தகவல், புதினம் பத்திரிகைகளுக்கும்

வாழ்த்துச்செய்தி வழங்கிய கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர் திருமதி ஞானேஸ்வரி சோமசுந்தரம் அவர்கட்டும்

வாழ்த்துச்செய்தி வழங்கிய கண்டா பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர் திருமதி செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ் அவர்கட்டும்

இம்மலர் வெளிவருவதற்கு ஆதரவு வழங்கிய விளம்பரதாரர்கள் அனைவருக்கும்

விளம்பரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுத்த பழைய மாணவிகளுக்கும்

கட்டுரைகளின் கண்ணிப் பிரதிகளை வழங்கி உதவியாழ் - ஹரிகணன் அச்சக உரிமையாளருக்கும்

குறுகிய காலத்தில் இம்மலரில் உள்ள ஆக்கங்களை கண்ணிப் பதிவு செய்து உதவிய நண்பர்களுக்கும்

குறுகிய காலத்தில் மலராக மலர் - அச்சுப்பதிவு செய்து உதவிய நண்பர்களுக்கும்

22 03 2014

பழைய மாணவர் சங்க நிர்வாகிகள்
ஜுக்கிய இராச்சியம்

RUBY'S

CATERING

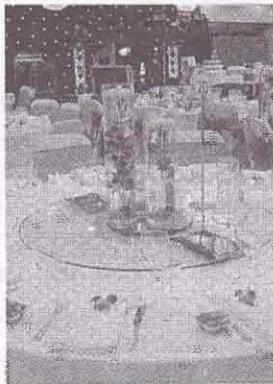
020 8799 7180

www.rubyscatering.co.uk - mail@rubyscatering.co.uk

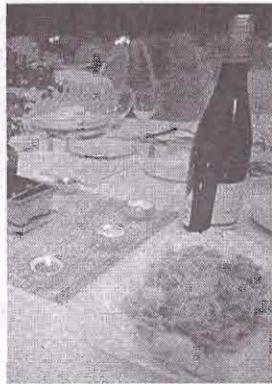
உண்ணது உணவு

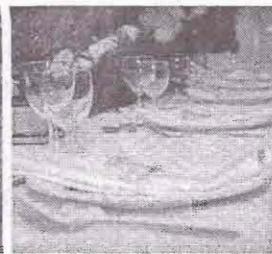
வைபவ மண்டபம்

மகோண்ணது உபசரிப்பு

திருமணங்கள் - பிறந்த நாள் - யூபுனித நீராட்சு விழா
கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் - விழுந்து உபசாரம்
அறங்கேற்றம் - வண்ணகாப்பு - பெயர் சூட்டும் விழா

ACCREDITED SRILANKAN CATERERS @

Hilton

THISTLE HOTEL
London Heathrow

Holiday Inn

உட்பட பிரபல ஹோல்களில் அங்கீகாரம் பெற்ற
தற்காலிக விளைவுகள் மற்றும்
தென்னிந்திய உணவுத் தயாரிப்பாளர்கள்.....

Tel: 020 8799 7180
mail@rubyscatering.co.uk - www.rubyscatering.co.uk

NAKSHATRA

Banqueting Hall

A venture by Eltham Leap

The Perfect
Choice
For Any
Occasion

Specialising in one stop
event management
with catering,
decoration, mandaps,
DJ, photography,
cinematography
& more!

An Investment by the Tamils

Ellalan Supermarket

எல்லாளன்

எங்கள் மண்ணிற்குப் பெருமைதரும் இராமநாதன் கல்லூரியை சுன்னாகம் மண்ணின் மைந்தர்கள் வாழ்த்துகிறார்கள்

உங்களுக்குத் தேவையான இலங்கை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள், மரக்கறி வகைகள் அனைத்துப்பொருட்களையும் நியாயமான விலையிலும் தரமான சேவையுடன் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்.

Tel: 020 8681 7485
234/236 London Road
Croydon CR0 2TF

பசித்திமேபோதே புசித்திட நாடுங்கள்.

Tamil food Restuarant and Takeaway
Fully Licenced & Air Conditioned

குறைத்து உணவு சீக்கங்கள் நூற்றுக்கணக்கான சீர்ஜியங்கள்
ஏற்றுக்கொள்ள இன்டிரே எடுங்கள்....

Opening Times
Open 7 Days
7 am to Midnight

212 London Road, Croydon, Surrey - CR0 2TE

Tel : 020 8667 1700 Mobile: 07984 038 757

www.spicelanduk.com e-mail : contact@spicelanduk.com